Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/36/EF

af 7. september 2005

om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer

(EØS-relevant tekst)

(EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►M1	Rådets direktiv 2006/100/EF af 20. november 2006	L 363	141	20.12.2006
►M2	Kommissionens forordning (EF) nr. 1430/2007 af 5. december 2007	L 320	3	6.12.2007
►M3	Kommissionens forordning (EF) nr. 755/2008 af 31. juli 2008	L 205	10	1.8.2008
►M4	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008	L 311	1	21.11.2008
►M5	Kommissionens forordning (EF) nr. 279/2009 af 6. april 2009	L 93	11	7.4.2009

Berigtiget ved:

►C1 Berigtigelse, EUT L 271 af 16.10.2007, s. 18 (2005/36/EF)

►C2 Berigtigelse, EUT L 93 af 4.4.2008, s. 28 (2005/36/EF)

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/36/EF

af 7. september 2005

om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 40, artikel 47, stk. 1, artikel 47, stk. 2, første og tredje punktum, og artikel 55,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til traktatens artikel 3, stk. 1, litra c), er fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser et af Fællesskabets mål. Dette indebærer for medlemsstaternes statsborgere, at de bl.a. har ret til at udøve et erhverv som selvstændig eller lønmodtager i en anden medlemsstat end den, hvor de har erhvervet deres erhvervsmæssige kvalifikationer. Endvidere skal der i henhold til traktatens artikel 47, stk. 1, udstedes direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser.

(2) Efter Det Europæiske Råds møde i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 vedtog Kommissionen meddelelsen »En strategi for tjenester i det indre marked«, som specielt har til formål at gøre den frie udveksling af tjenesteydelser lige så nem inden for Fællesskabet som inden for de enkelte medlemsstater. Med udgangspunkt i Kommissionens meddelelse »Nye arbejdsmarkeder i EU, der er åbne for alle og giver adgang for alle« gav Det Europæiske Råd i Stockholm den 23. og 24. marts 2001 Kommissionen mandat til på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2002 at forelægge specifikke forslag til en mere ensartet, gennemsigtig og fleksibel ordning for anerkendelse af kvalifikationer.

(3) Den garanti, som dette direktiv giver personer, der har erhvervet deres erhvervsmæssige kvalifikationer i en medlemsstat, for i en anden medlemsstat at kunne få adgang til samme erhverv og for at kunne udøve det med samme rettigheder som den anden medlemsstats statsborgere, er ikke til hinder for, at den migrerende erhvervsudøver skal opfylde eventuelle ikke-diskriminerende betingelser for erhvervsudøvelsen, som denne anden medlemsstat pålægger, forudsat at betingelserne er objektivt begrundede og er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

([1]) EFT C 181 E af 30.7.2002, s. 183.
([2]) EUT C 61 af 14.3.2003, s. 67.
([3]) Europa-Parlamentets udtalelse af 11.2.2004 (EUT C 97 E af 22.4.2004, s. 230), Rådets fælles holdning af 21.12.2004 (EUT C 58 E af 8.3.2005, s. 1) og Europa-Parlamentets holdning af 11.5.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 6.6.2005.

▼B

(4) For at lette den frie udveksling af tjenesteydelser bør der fastsættes særlige bestemmelser med henblik på at udvide mulighederne for at udøve erhvervsmæssig virksomhed under den i hjemlandet erhvervede titel. For informationssamfundstjenester, der leveres som distanceydelser, bør bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ([1]) også finde anvendelse.

(5) På grund af de forskellige ordninger, der er indført for midlertidig og lejlighedsvis grænseoverskridende udveksling af tjenesteydelser på den ene side og for etablering på den anden side, bør der foretages en præcisering af kriterierne for sondringen mellem disse to begreber, i tilfælde af at tjenesteyderen flytter til værtsmedlemsstaten.

(6) Udveksling af tjenesteydelser må lettes under fuld hensyntagen til den offentlige sundhed og sikkerhed og beskyttelse af forbrugeren. Der bør derfor fastsættes særlige bestemmelser for regulerede erhverv, der har konsekvenser for den offentlige sundhed eller sikkerhed, og hvis udøvere midlertidigt eller lejlighedsvis udfører grænseoverskridende tjenesteydelser.

(7) Værtsmedlemsstaterne kan om nødvendigt og i overensstemmelse med fællesskabsretten fastlægge krav vedrørende anmeldelse. Disse krav bør ikke medføre en urimelig byrde for tjenesteyderne eller være til hinder for eller gøre fri udveksling af tjenesteydelser mindre attraktiv. Behovet for sådanne krav bør periodisk revideres i lyset af de fremskridt, der gøres i forbindelse med etableringen af en fællesskabsramme for administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne.

(8) Tjenesteyderen bør være underlagt de af værtsmedlemsstatens disciplinærbestemmelser, som har en direkte og specifik tilknytning til de erhvervsmæssige kvalifikationer, såsom definitionen af erhvervet, den virksomhed, der er omfattet af eller er forbeholdt det pågældende erhverv, benyttelse af titler eller grov forsømmelse, som er direkte og specifikt knyttet til forbrugerbeskyttelse og -sikkerhed.

(9) Samtidig med at de gældende principper og garantier vedrørende etableringsfriheden, der findes under de forskellige anerkendelsesordninger, bibeholdes, bør bestemmelserne om disse ordninger forbedres i lyset af de indhøstede erfaringer. Desuden er de pågældende direktiver blevet ændret flere gange, og det er nødvendigt at foretage en omstrukturering og forenkling af bestemmelserne, idet de principper, der skal anvendes, samtidig gøres ensartede. Det er derfor nødvendigt at erstatte Rådets direktiv 89/48/EØF ([2]) og 92/51/EØF ([3]) samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/42/EF ([4]) om den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser og Rådets

([1]) EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.
([2]) EFT L 19 af 24.1.1989, s. 16. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/19/EF (EFT L 206 af 31.7.2001, s. 1).
([3]) EFT L 209 af 24.7.1992, s. 25. Senest ændret ved Kommissionens beslutning 2004/108/EF (EUT L 32 af 5.2.2004, s. 15).
([4]) EFT L 201 af 31.7.1999, s. 77.

▼B

direktiv 77/452/EØF ([1]), 77/453/EØF ([2]), 78/686/EØF ([3]), 78/687/EØF ([4]), 78/1026/EØF ([5]), 78/1027/EØF ([6]), 80/154/EØF ([7]), 80/155/EØF ([8]), 85/384/EØF ([9]), 85/432/EØF ([10]), 85/433/EØF ([11]) og 93/16/EØF ([12]) om sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, arkitekter, farmaceuter og læger, og samle dem i en enkelt tekst.

(10) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for i henhold til deres egen lovgivning at anerkende erhvervsmæssige kvalifikationer, som en tredjelandsstatsborger har erhvervet uden for Den Europæiske Unions område. Under alle omstændigheder bør de mindstekrav til uddannelse, der gælder for visse erhverv, altid overholdes ved anerkendelsen.

(11) For erhverv, der er omfattet af den generelle ordning for anerkendelse af uddannelsesbeviser, i det følgende benævnt »den generelle ordning«, bør medlemsstaterne fortsat kunne fastsætte minimumskvalifikationsniveauet med henblik på at sikre kvaliteten af de ydelser, der leveres på deres områder. I henhold til traktatens artikel 10, 39 og 43 bør de dog ikke pålægge en EF-statsborger at erhverve kvalifikationer, som de normalt fastsætter ved at henvise til eksamensbeviser udstedt i deres eget nationale uddannelsessystem, hvis den pågældende allerede har erhvervet alle eller en del af disse kvalifikationer i en anden medlemsstat. Det bør derfor bestemmes, at de værtsmedlemsstater, i hvilke et bestemt erhverv er lovreguleret, skal tage hensyn til de kvalifikationer, der er erhvervet i en anden medlemsstat, og vurdere, om de svarer til de kvalifikationer, som landet selv kræver. Denne generelle ordning for anerkendelse er imidlertid ikke til hinder for, at en medlemsstat kan stille specifikke krav til enhver person, der udøver et erhverv i den pågældende medlemsstat, som er begrundet i anvendelsen af faglige regler, der er berettiget af hensyn til almenhedens interesse. Disse regler vedrører f.eks. erhvervets organisation, faglige standarder, herunder vedrørende etik, kontrol og ansvar. Endelig sigtes der med dette direktiv ikke mod indgreb i medlemsstaternes berettigede interesse i at forhindre, at nogle af deres borgere gennem misbrug søger at unddrage sig deres nationale lovgivning på erhvervsområdet.

(12) Dette direktiv vedrører medlemsstaternes anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, der er erhvervet i andre medlemsstater. Det vedrører imidlertid ikke medlemsstaternes anerkendelse af beslutninger om anerkendelse, der er truffet i andre medlemsstater under henvisning til dette direktiv. Som følge heraf kan en person, der har fået sine erhvervsmæssige kvalifikationer anerkendt i henhold til dette direktiv, ikke henvise til denne anerkendelse med henblik på at opnå andre rettigheder i hjemlandet end dem, der følger af den erhvervsmæssige kvalifikation, han har erhvervet i denne medlemsstat, medmindre den pågældende kan godtgøre at have erhvervet yderligere erhvervsmæssige kvalifikationer i værtslandet.

(13) For at kunne fastlægge ordningen for anerkendelse i henhold til den generelle ordning er det nødvendigt at inddele de forskellige

([1]) EFT L 176 af 15.7.1977, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.
([2]) EFT L 176 af 15.7.1977, s. 8. Senest ændret ved direktiv 2001/19/EF.
([3]) EFT L 233 af 24.8.1978, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.
([4]) EFT L 233 af 24.8.1978, s. 10. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.
([5]) EFT L 362 af 23.12.1978, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2001/19/EF.
([6]) EFT L 362 af 23.12.1978, s. 7. Senest ændret ved direktiv 2001/19/EF.
([7]) EFT L 33 af 11.2.1980, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.
([8]) EFT L 33 af 11.2.1980, s. 8. Senest ændret ved direktiv 2001/19/EF.
([9]) EFT L 223 af 21.8.1985, s. 15. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.
([10]) EFT L 253 af 24.9.1985, s. 34. Ændret ved direktiv 2001/19/EF.
([11]) EFT L 253 af 24.9.1985, s. 37. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.
([12]) EFT L 165 af 7.7.1993, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

▼B

nationale niveauer for almen uddannelse og erhvervsuddannelse i grupper. Disse grupper, som udelukkende fastlægges med henblik på anvendelsen af den generelle ordning, har ingen indflydelse på de nationale strukturer for almen uddannelse og erhvervsuddannelse eller på medlemsstaternes beføjelser på dette område.

(14) Den ordning for anerkendelse, der er fastlagt med direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF ændres ikke. Det indebærer, at indehaveren af et eksamensbevis, hvoraf det fremgår, at den pågældende med positivt resultat har gennemgået et postgymnasialt uddannelsesforløb af mindst et års varighed, bør have adgang til et lovreguleret erhverv i en medlemsstat, der som adgangsbetingelse forudsætter et eksamensbevis, hvoraf det fremgår, at den pågældende har afsluttet en uddannelse af fire års varighed fra et universitet eller en anden højere læreanstalt, uanset hvilket niveau den krævede eksamen i værtslandet befinder sig på. Omvendt bør adgangen i de tilfælde, hvor adgangen til et lovreguleret erhverv forudsætter en uddannelse af mere end fire års varighed fra et universitet eller en anden højere læreanstalt, være forbeholdt indehavere af et eksamensbevis, hvoraf det fremgår, at den pågældende har afsluttet en uddannelse af mindst tre års varighed fra et universitet eller en anden højere læreanstalt.

(15) Da minimumsuddannelseskravene for adgang til erhverv, som er omfattet af den generelle ordning, ikke er harmoniseret, bør værtsmedlemsstaten have mulighed for at indføre en udligningsforanstaltning. Denne foranstaltning bør være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og bl.a. tage hensyn til ansøgerens erhvervserfaring. Erfaringen viser, at en egnethedsprøve eller en prøvetid efter migrantens eget valg er tilstrækkelig garanti for så vidt angår ansøgerens kvalifikationsniveau, og enhver undladelse af at give denne valgmulighed bør i hvert enkelt tilfælde være begrundet i et tvingende alment hensyn.

(16) For at fremme erhvervsudøveres frie bevægelighed og samtidig sikre et passende kvalifikationsniveau bør de forskellige faglige sammenslutninger og organisationer eller medlemsstater kunne foreslå fælles platforme på EU-plan. Der bør tages hensyn til disse initiativer på visse betingelser og til stadighed under iagttagelse af medlemsstaternes kompetence til at fastsætte kravene til erhvervsmæssige kvalifikationer for udøvelsen af erhverv på deres område og indholdet og tilrettelæggelsen af deres uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer samt under overholdelse af fællesskabsretten, specielt på konkurrenceområdet, idet den mere automatiske anerkendelse under den generelle ordning i den forbindelse prioriteres højest. Faglige sammenslutninger, der kan foreslå fælles platforme, bør være repræsenteret på nationalt og europæisk plan. En fælles platform er en samlet række kriterier, der gør det muligt at bygge bro over så mange som muligt af de væsentlige forskelle, der er blevet identificeret mellem kravene til uddannelserne i mindst to tredjedele af medlemsstaterne, herunder alle de medlemsstater, der lovregulerer det pågældende erhverv. Disse kriterier kan f.eks. omfatte krav som supplerende uddannelse, prøvetid under en kvalificeret fagmands ansvar, en egnethedsprøve eller et obligatorisk minimumsniveau for erhvervserfaring, eller kombinationer heraf.

(17) For at tage højde for alle situationer, hvor der endnu ikke er nogen bestemmelser om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, bør den generelle ordning også omfatte tilfælde, som ikke er dækket af en særlig ordning, enten fordi det pågældende erhverv ikke er omfattet af en af disse ordninger, eller fordi ansøgeren, selv om erhvervet er omfattet af en sådan særlig ordning, af en særlig og usædvanlig årsag ikke opfylder betingelserne for at falde ind under den.

(18) Der bør ske en forenkling af de bestemmelser, der giver adgang til visse former for industri-, handels- og håndværksvirksomhed i

▼B

medlemsstater, hvor disse erhverv er reguleret, når denne virksomhed er blevet udøvet i en anden medlemsstat i et rimeligt langt tidsrum, der ikke ligger for langt tilbage, idet der for disse former for virksomhed fortsat anvendes en ordning med automatisk anerkendelse, baseret på erhvervserfaringen.

(19) Den frie bevægelighed og den gensidige anerkendelse af uddannelsesbeviser for læger, sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og arkitekter bør være baseret på det grundlæggende princip om automatisk anerkendelse af uddannelsesbeviser, hvor minimumsuddannelseskravene er harmoniseret. Adgangen i medlemsstaterne til erhvervet som læge, sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæge, dyrlæge, jordemoder og farmaceut bør desuden være betinget af, at den pågældende har et bestemt uddannelsesbevis, som sikrer, at den pågældende har fulgt en uddannelse, som opfylder de fastsatte minimumskrav. Denne ordning bør suppleres af en række erhvervede rettigheder, som de uddannede erhvervsudøvere nyder godt af på visse betingelser.

(20) For at kunne tage højde for det særlige system for lægers og tandlægers erhvervsmæssige kvalifikationer og den tilknyttede fællesskabsret på området gensidig anerkendelse bør princippet om automatisk anerkendelse af læge- og tandlægespecialer, som er fælles for mindst to medlemsstater, fortsat finde anvendelse for alle specialer, der er anerkendt på tidspunktet for dette direktivs ikrafttrædelse. I et forsøg på at forenkle ordningen bør udvidelsen af den automatiske anerkendelse af nye lægespecialer efter tidspunktet for dette direktivs ikrafttrædelse derimod begrænses til de specialer, der er fælles for mindst to femtedele af medlemsstaterne. Dette direktiv er desuden ikke til hinder for, at medlemsstaterne indbyrdes indfører en automatisk anerkendelse for visse læge- og tandlægespecialer, som de har fælles, og som ikke er omfattet af automatisk anerkendelse i medfør af dette direktiv, efter deres egne regler.

(21) Automatisk anerkendelse af beviser for medicinsk grunduddannelse bør ikke berøre medlemsstaternes kompetence til at lade dette bevis supplere med erhvervsmæssig virksomhed.

(22) I alle medlemsstater bør tandlægeerhvervet anerkendes som et selvstændigt erhverv, der adskiller sig fra erhvervet som læge med eller uden odontostomatologi som speciale. Medlemsstaterne bør sikre, at uddannelsen til tandlæge giver den nødvendige kompetence inden for samtlige aktiviteter vedrørende forebyggelse, diagnosticering og behandling af misdannelser og sygdomme i tænderne, munden, kæberne og det omgivende væv. Tandlægeerhvervet bør udøves af indehavere af et uddannelsesbevis som tandlæge som omhandlet i dette direktiv.

(23) Der har ikke været ønske om at fastlægge en ensartet uddannelse af jordemødre i alle medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør derimod have så stor frihed som muligt ved tilrettelæggelsen af jordemoderuddannelsen.

(24) Af hensyn til forenklingen af dette direktiv bør benævnelsen »farmaceut« anvendes for at afgrænse anvendelsesområdet for bestemmelserne om automatisk anerkendelse af uddannelsesbeviser, uden at dette berører særegenheder ved de nationale bestemmelser om denne virksomhed.

(25) Indehavere af uddannelsesbeviser som farmaceut er specialister på lægemiddelområdet og bør i princippet i alle medlemsstater have adgang til et minimum af virksomhed på dette område. At dette minimumsområde er fastsat i dette direktiv, bør ikke indebære nogen begrænsning af de former for virksomhed, som farmaceuter har adgang til i medlemsstaterne, bl.a. med hensyn til biomedicinske analyser, og bør ikke give disse erhvervsud-

▼B

øvere noget monopol, idet indførelsen af et eventuelt monopol fortsat henhører under medlemsstaternes enekompetence. Bestemmelserne i dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan stille supplerende uddannelseskrav for adgangen til virksomhed, der ikke er omfattet af det samordnede minimumsområde. En værtsmedlemsstat, som stiller sådanne krav, bør således kunne lade disse være gældende for statsborgere, der er indehavere af uddannelsesbeviser, som automatisk anerkendes i henhold til dette direktiv.

(26) Med dette direktiv tilsigtes der ikke en samordning af alle betingelser for adgang til og udøvelse af virksomhed på det farmaceutiske område. Spørgsmål i forbindelse med den geografiske fordeling af apoteker og medicinudleveringsmonopol bør fortsat henhøre under medlemsstaternes kompetence. Dette direktiv ændrer ikke medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, som forbyder virksomheder at udøve visse former for farmaceutisk virksomhed, eller gør en sådan udøvelse betinget af, at en række betingelser er opfyldt.

(27) Bygningsværkers arkitektoniske udformning, deres kvalitet, deres harmoniske indføjning i omgivelserne og hensynet til det naturlige miljø og bymiljøet samt til den fælles og private kulturarv er af offentlig interesse. Den gensidige anerkendelse af uddannelsesbeviser bør derfor være baseret på kvalitative og kvantitative kriterier, som sikrer, at indehaverne af anerkendte uddannelsesbeviser er i stand til at forstå og omsætte enkeltpersoners, samfundsgruppers og institutioners behov inden for fysisk planlægning, udformning, tilrettelæggelse og opførelse af bygningsværker, bevaring og udnyttelse af den bygningshistoriske arv og bevaring af den naturlige ligevægt.

(28) De nationale bestemmelser på arkitekturområdet og bestemmelserne om adgang til erhvervsmæssig virksomhed som arkitekt har meget forskellig rækkevidde. I de fleste medlemsstater udøves virksomhed inden for arkitekturområdet de jure eller de facto af personer med titlen arkitekt, enten alene eller med tilføjelse af en anden titel, uden at disse personer derfor har eneret på udøvelse af disse former for virksomhed, medmindre andet er bestemt i lovgivningen. Disse former for virksomhed eller visse af dem kan ligeledes udøves af andre erhvervsudøvere, særlig ingeniører, der har fået en særlig uddannelse inden for byggeri eller bygningskunst. For at gøre dette direktiv så enkelt som muligt bør begrebet »arkitekt« anvendes for at afgrænse anvendelsesområdet for bestemmelserne om automatisk anerkendelse af uddannelsesbeviser på arkitekturområdet, uden at dette berører særegenheder ved de nationale bestemmelser om denne virksomhed.

(29) Fremsætter en europæisk faglig sammenslutning eller et tilsvarende organ for et lovreguleret erhverv en begrundet anmodning om specifikke bestemmelser vedrørende anerkendelse af kvalifikationer på grundlag af koordinering af minimumsuddannelseskravene, tager Kommissionen stilling til behovet for at vedtage et forslag om ændring af dette direktiv.

(30) For at gøre ordningen for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer effektiv bør der fastsættes ensartede formkrav og procedureregler for gennemførelsen samt visse bestemmelser for udøvelsen af erhvervet.

(31) Et samarbejde mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og Kommissionen vil lette gennemførelsen af dette direktiv og overholdelsen af de forpligtelser, som følger af det. Der bør derfor fastsættes bestemmelser for dette samarbejde.

(32) Indførelse af erhvervspas til fremme af informationsudvekslingen mellem erhvervsudøverens værtsmedlemsstat og hjemland udstedt af faglige sammenslutninger og organisationer vil kunne lette

▼B

erhvervsudøvernes mobilitet, især ved en hurtigere udveksling af informationer mellem værtslandet og hjemlandet. Dette erhvervspas bør gøre det muligt at følge med i karriereforløbet for de erhvervsudøvere, som etablerer sig i forskellige medlemsstater. Erhvervspas bør under fuldstændig overholdelse af databeskyttelsesbestemmelserne indeholde oplysninger om erhvervsudøverens uddannelse (universitetsuddannelse eller andre afsluttede uddannelsesforløb, kvalifikationer, erhvervserfaring), hans retmæssige etablering, eventuelle sanktioner, der er iværksat over for ham, og som vedrører hans erhverv, og detaljerne vedrørende den relevante kompetente myndighed.

(33) Oprettelsen af et net af kontaktpunkter, der skal informere og bistå borgerne i medlemsstaterne, vil gøre det muligt at sikre, at anerkendelsesordningen er gennemsigtig. Kontaktpunkterne meddeler de borgere, der anmoder herom, og Kommissionen alle oplysninger og adresser, der er nyttige ved anerkendelsesproceduren. Hver medlemsstats udpegelse af et enkelt kontaktpunkt i dette net berører ikke kompetencefordelingen på nationalt plan. Navnlig forhindrer den ikke, at der på nationalt plan kan udpeges flere kontorer, idet det kontaktpunkt, der udpeges i ovennævnte net, tager sig af koordineringen med de andre kontorer og om nødvendigt oplyser borgerne om det relevante kompetente kontor.

(34) Administrationen af de forskellige anerkendelsesordninger, som er indført ved sektordirektiverne og den generelle ordning, har vist sig at være tung og kompleks. Administrationen og ajourføringen af dette direktiv bør derfor forenkles for at tage højde for den videnskabelige og teknologiske udvikling, særlig når minimumsuddannelseskravene samordnes med henblik på automatisk anerkendelse af uddannelsesbeviser. Med henblik herpå bør der nedsættes et enkelt udvalg for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, og der bør sikres en passende inddragelse af repræsentanter for de faglige organisationer også på europæisk plan.

(35) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([1]).

(36) En periodisk rapport om gennemførelsen af dette direktiv udarbejdet af medlemsstaterne og indeholdende statistiske data vil give mulighed for at fastslå virkningen af ordningen for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

(37) Der bør indføres en passende procedure for indførelsen af midlertidige foranstaltninger, hvis anvendelsen af en bestemmelse i dette direktiv indebærer større vanskeligheder i en medlemsstat.

(38) Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke medlemsstaternes kompetence med hensyn til indretning af deres nationale ordning for social sikring og fastsættelsen af de former for virksomhed, der skal udøves som led i denne ordning.

(39) I betragtning af den hurtige teknologiske og videnskabelige udvikling er livslang læring af særlig betydning for en lang række erhverv. Det påhviler i den forbindelse medlemsstaterne at vedtage detaljerede bestemmelser for, hvordan erhvervsudøverne gennem passende videreuddannelse kan holde sig orienteret om den tekniske og videnskabelige udvikling.

(40) Målene for dette direktiv, nemlig rationalisering, forenkling og forbedring af bestemmelserne om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor bedre gennemføres på fælles-

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

skabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(41) Dette direktiv berører ikke anvendelsen af traktatens artikel 39, stk. 4, og artikel 45 i forbindelse med erhvervet som notar.

(42) Dette direktiv berører for så vidt angår etableringsret og udveksling af tjenesteydelser ikke andre specifikke retlige bestemmelser vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, f.eks. bestemmelser der er gældende på transportområdet, inden for forsikringsformidling og for revisorer. Direktivet berører ikke anvendelsen af Rådets direktiv 77/249/EØF af 22. marts 1977 om lettelser med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser ([1]) eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået ([2]). Anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer for advokater med henblik på omgående etablering under værtsmedlemsstatens advokattitel bør omfattes af dette direktiv.

(43) Liberale erhverv, hvorved der i dette direktiv forstås erhverv, som udøves af enhver, der på grundlag af særlige erhvervsmæssige kvalifikationer personligt, på eget ansvar og erhvervsmæssigt leverer intellektuelle ydelser i opdragsgiverens og almenhedens interesse, er omfattet af dette direktiv, for så vidt de liberale erhverv er lovregulerede. Udøvelsen af et liberalt erhverv kan i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten være omfattet af specifikke juridiske forpligtelser i henhold til den nationale lovgivning og de autonomt fastsatte fagregler, som de respektive organisationer har fastlagt inden for rammerne heraf, og som er en garanti for og videreudvikler professionalisme, kvalitet og det til opdraggiveren bestående tillidsforhold.

(44) Dette direktiv anfægter ikke de nødvendige foranstaltninger, der iværksættes for at sikre et højt niveau for sundheds — og forbrugerbeskyttelse —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

I dette direktiv fastsættes de regler, hvorefter en medlemsstat, der på sit område kræver bestemte erhvervsmæssige kvalifikationer for adgang til eller udøvelse af et lovreguleret erhverv (i det følgende benævnt »værtsmedlemsstaten«), anerkender de erhvervsmæssige kvalifikationer, der er opnået i en eller flere andre medlemsstater (i det følgende benævnt »hjemlandet«) og som giver indehaveren af de pågældende kvalifikationer ret til dér at udøve det samme erhverv, med henblik på adgang til og udøvelse af det pågældende erhverv.

([1]) EFT L 78 af 26.3.1977, s. 17. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.
([2]) EFT L 77 af 14.3.1998, s. 36. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

▼B

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv gælder for enhver statsborger i en medlemsstat, der ønsker at udøve et lovreguleret erhverv som selvstændig eller som arbejdstager, herunder udøvere af et liberalt erhverv, i en anden medlemsstat end den, hvor han har opnået sine erhvervsmæssige kvalifikationer.

2. Enhver medlemsstat kan i henhold til sin egen lovgivning give medlemsstaternes statsborgere, der er indehavere af erhvervsmæssige kvalifikationer, som ikke er erhvervet i en medlemsstat, tilladelse til at udøve et lovreguleret erhverv, som defineret i artikel 3, stk. 1, litra a), på sit område. For de erhverv, der er omfattet af afsnit III, kapitel III, sker denne første anerkendelse under overholdelse af de i nævnte kapitel omhandlede mindstekrav til uddannelse.

3. Hvis der for et bestemt lovreguleret erhverv er indført andre specifikke ordninger i direkte forbindelse med anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i et særskilt fællesskabsinstrument, finder de tilsvarende bestemmelser i dette direktiv ikke anvendelse.

Artikel 3

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

a) »lovreguleret erhverv«: en eller flere former for erhvervsmæssig virksomhed under ét, når der enten direkte eller indirekte ifølge love eller administrative bestemmelser kræves bestemte erhvervsmæssige kvalifikationer for adgang hertil eller udøvelse eller en form for udøvelse heraf; især vil anvendelsen af en faglig titel, der ifølge love eller administrative bestemmelser er begrænset til en person, der er i besiddelse af en bestemt erhvervsmæssig kvalifikation, være en form for udøvelse. Såfremt første punktum i denne definition ikke finder anvendelse, sidestilles erhverv omhandlet i stk. 2 med et lovreguleret erhverv

b) »erhvervsmæssige kvalifikationer«: kvalifikationer, som er attesteret ved et uddannelsesbevis, et kursusbevis som omhandlet i artikel 11, litra a), nr. i), og/eller erhvervserfaring

c) »uddannelsesbevis«: eksamensbeviser, certifikater og andre beviser for en erhvervskompetencegivende uddannelse, der overvejende har fundet sted i Fællesskabet, udstedt af en myndighed udpeget i overensstemmelse med love eller administrative bestemmelser i vedkommende medlemsstat. Såfremt første punktum i denne definition ikke finder anvendelse, sidestilles et uddannelsesbevis efter stk. 3 med et uddannelsesbevis

d) »kompetente myndigheder«: alle myndigheder eller organer, der af en medlemsstat er særligt bemyndiget til at udstede og modtage uddannelsesbeviser og andre dokumenter eller oplysninger og til at modtage ansøgninger og træffe de i dette direktiv omhandlede afgørelser

e) »lovreguleret uddannelse«: enhver uddannelse, som er specifikt rettet mod udøvelse af et bestemt erhverv, og som består af et uddannelsesforløb, om fornødent suppleret med en erhvervsuddannelse, en praktisk uddannelse eller erhvervspraktik.

   Erhvervsuddannelsens, den praktiske uddannelses og erhvervspraktikkens struktur og niveau fastlægges ved den pågældende medlemsstats love og administrative bestemmelser eller kontrolleres eller godkendes af den myndighed, der er udpeget med henblik herpå

▼B

f) »erhvervserfaring«: faktisk og lovmæssig udøvelse af et bestemt erhverv i en medlemsstat

g) »prøvetid«: udøvelse af et lovreguleret erhverv, der finder sted i værtsmedlemsstaten på en kvalificeret fagmands ansvar og eventuelt er ledsaget af videreuddannelse. Prøvetiden afsluttes med en bedømmelse. Bestemmelserne for prøvetid og bedømmelse heraf samt den indvandrende praktikants status fastsættes af den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten.

Praktikantens status i værtsmedlemsstaten, navnlig med hensyn til opholdsret, arbejdsmarkedsmæssige og sociale forpligtelser, rettigheder og goder samt godtgørelser og løn, fastsættes af de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med gældende fællesskabsret

h) »egnethedsprøve«: en kontrol udelukkende af ansøgerens faglige kundskaber, som foretages af værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder, og hvis formål er at vurdere ansøgerens egnethed til at udøve et lovreguleret erhverv i dette land. Med henblik på denne kontrol opstiller de kompetente myndigheder en liste over de fag, der på grundlag af en sammenligning mellem den uddannelse, der kræves i den pågældende medlemsstat, og den uddannelse, som ansøgeren har fået, ikke er omfattet af eksamensbeviset eller det eller de uddannelsesbeviser, som ansøgeren fremlægger.

Ved egnethedsprøven skal der tages hensyn til det forhold, at ansøgeren i hjemlandet eller det land, han kommer fra, er en kvalificeret fagmand. Prøven skal vedrøre fag, som vælges blandt dem, der er opført på listen, og hvortil kendskab er en væsentlig forudsætning for, at ansøgeren kan udøve det pågældende erhverv i værtsmedlemsstaten. Prøven kan ligeledes omfatte kendskabet til den faglige etik, der gælder for de pågældende former for virksomhed i værtsmedlemsstaten.

De nærmere betingelser for egnethedsprøven og den status, der i værtsmedlemsstaten tilkommer den ansøger, der ønsker at forberede sig til egnethedsprøven i det pågældende land, fastsættes af værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder

i) »virksomhedsleder«: en person, som i en virksomhed inden for det pågældende erhvervsområde har virket:

i) som leder af en virksomhed eller en filial af en virksomhed, eller

ii) som stedfortræder for indehaveren eller lederen af en virksomhed, såfremt denne stilling er forbundet med et ansvar svarende til det, der påhviler den indehaver eller leder, som vedkommende er stedfortræder for, eller

iii) i en ledende stilling med forretningsmæssige og/eller tekniske opgaver og med ansvar for mindst en af virksomhedens afdelinger.

2. Et erhverv udøvet af medlemmerne af en sammenslutning eller organisation, der er anført i bilag I, sidestilles med et lovreguleret erhverv.

De sammenslutninger eller organisationer, der er nævnt i første afsnit, har især til formål at fremme og opretholde et højt niveau inden for den pågældende erhvervsgren. De har med henblik på virkeliggørelsen af denne målsætning modtaget en anerkendelse i en særlig form fra en medlemsstat, ligesom de udsteder et uddannelsesbevis til deres medlemmer, sikrer, at de overholder de faglige regler, som sammenslutningen eller organisationen har fastsat, og giver dem ret til at anvende en titel eller en forkortelse eller at opnå en stilling svarende til dette uddannelsesbevis.

Når en medlemsstat anerkender en sammenslutning eller en organisation som omhandlet i første afsnit, underretter den Kommissionen, der offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

▼B

3. Ethvert uddannelsesbevis udstedt i et tredjeland sidestilles med et uddannelsesbevis, hvis indehaveren inden for det pågældende erhverv har en erhvervserfaring af tre års varighed på den medlemsstats område, som har anerkendt det pågældende bevis i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, og den pågældende medlemsstat har attesteret erhvervserfaringen.

Artikel 4

Anerkendelsens virkninger

1. Værtsmedlemsstatens anerkendelse af de erhvervsmæssige kvalifikationer giver den begunstigede adgang til i denne medlemsstat at optage det erhverv, som han er kvalificeret til i hjemlandet, og til at udøve det på samme vilkår som landets egne statsborgere.

2. Med henblik på dette direktiv er det erhverv, som ansøgeren ønsker at udøve i værtsmedlemsstaten, det samme som det, han er kvalificeret til i hjemlandet, hvis det omfatter sammenlignelige former for virksomhed.

AFSNIT II

FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER

Artikel 5

Princippet om fri udveksling af tjenesteydelser

1. Med forbehold af særlige bestemmelser i fællesskabsretten samt artikel 6 og 7 i dette direktiv må medlemsstaterne ikke af grunde, der vedrører erhvervsmæssige kvalifikationer, begrænse den frie udveksling af tjenesteydelser i en anden medlemsstat,

a) hvis tjenesteyderen er lovligt etableret i en medlemsstat med henblik på at udøve samme erhverv i denne medlemsstat (i det følgende benævnt »etableringsmedlemsstaten«), og

b) hvis tjenesteyderen flytter til en anden medlemsstat og i etableringsmedlemsstaten har udøvet dette erhverv i mindst to år inden for de sidste ti år, der går forud for leveringen af tjenesteydelsen, når erhvervet ikke er lovreguleret i denne medlemsstat. Betingelsen, der kræver mindst to års erhvervsudøvelse, gælder ikke, hvis enten erhvervet eller uddannelsen til erhvervet er lovreguleret.

2. Bestemmelserne i dette afsnit finder kun anvendelse i tilfælde, hvor tjenesteyderen flytter til værtsmedlemsstatens område for midlertidigt og lejlighedsvis at udøve det erhverv, der er omhandlet i stk. 1.

Tjenesteydelsens midlertidige og lejlighedsvise karakter vurderes fra sag til sag især på baggrund af ydelsens varighed, hyppighed, periodicitet og kontinuitet.

3. En tjenesteyder, der flytter til en anden medlemsstat, er underlagt de faglige, fagretlige eller administrative adfærdsregler, der er direkte knyttet til erhvervsmæssige kvalifikationer, såsom definition af erhvervet, benyttelse af titler og grov forsømmelse, som er direkte og specifikt knyttet til forbrugerbeskyttelse og -sikkerhed, samt disciplinærbestemmelser, som gælder i værtsmedlemsstaten for personer, som dér udøver samme erhverv.

▼B

Artikel 6

Fritagelser

I overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, fritager værtsmedlemsstaten de tjenesteydere, der er etableret i en anden medlemsstat, for at opfylde følgende krav, der stilles til erhvervsudøvere, der er etableret på værtsmedlemsstatens område:

a) tilladelser fra og registrering eller optagelse i en faglig organisation eller et fagligt organ. For at de disciplinærbestemmelser, der gælder på medlemsstaternes område, lettere kan anvendes, jf. artikel 5, stk. 3, kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om enten midlertidig registrering, der sker automatisk, eller om proforma optagelse i en sådan faglig organisation eller et sådant fagligt organ, forudsat at en sådan bestemmelse på ingen måde forsinker eller vanskeliggør udførelsen af tjenesteydelsen og ikke medfører ekstraudgifter for tjenesteyderen. Den kompetente myndighed sender en genpart af den i artikel 7, stk. 1, omhandlede anmeldelse og i givet fald forlængelse til den relevante faglige organisation eller det relevante faglige organ, hvilket i denne forbindelse betragtes som automatisk midlertidig registrering eller proformaoptagelse; for de erhverv, der har konsekvenser for den offentlige sikkerhed og sundhed, jf. artikel 7, stk. 4, eller som er omfattet af automatisk anerkendelse, jf. afsnit III, kapitel III, medsendes en genpart af de dokumenter, der er nævnt i artikel 7, stk. 2

b) optagelse i et offentligretligt socialsikringsorgan for med et forsikringsorgan at afregne tjenesteydelser udført til fordel for personer, der er omfattet af de sociale sikringsordninger.

Tjenesteyderen underretter dog, forud eller i hastende tilfælde efterfølgende, det i litra b) omhandlede organ om udførelsen af tjenesteydelsen.

Artikel 7

Anmeldelse, der skal indgives forud i tilfælde af tjenesteyderens flytning

1. Når tjenesteyderen første gang flytter fra en medlemsstat til en anden for at udføre tjenesteydelser, kan medlemsstaterne kræve, at han forud underretter den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten ved en skriftlig anmeldelse, der omfatter detaljerne vedrørende en eventuel forsikringsaftale eller andre former for personlig eller kollektiv beskyttelse i forbindelse med erhvervsansvar. Denne anmeldelse skal fornyes en gang om året, hvis tjenesteyderen agter at udføre midlertidige eller lejlighedsvise tjenesteydelser i den pågældende medlemsstat i løbet af det pågældende år. Tjenesteyderen kan indgive anmeldelsen på en hvilken som helst måde.

2. Endvidere kan medlemsstaterne kræve, at anmeldelsen ledsages af følgende dokumenter, når tjenesteyderen første gang udfører tjenesteydelsen eller hvis der er tale om en væsentlig ændring af situationen, som er godtgjort i dokumenterne,

a) dokumentation for tjenesteyderens nationalitet

b) en attestation for, at tjenesteyderen er lovligt etableret i en medlemsstat for dér at udøve den pågældende virksomhed, og at det på tidspunktet for udstedelsen af attestationen ikke forbydes ham at udøve denne virksomhed, heller ikke midlertidigt

c) bevis for de erhvervsmæssige kvalifikationer

d) i de tilfælde, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, litra b), en hvilken som helst form for bevis på, at tjenesteyderen har udøvet den pågældende virksomhed i mindst to år i løbet af de sidste ti år

▼B

e) for erhverv inden for sikkerhedssektoren, bevis for, at den pågældende ikke er idømt nogen straffedom, såfremt medlemsstaten stiller krav herom for sine egne statsborgere.

3. Tjenesteydelsen udføres under den titel, der anvendes i etableringsmedlemsstaten, når der i denne medlemsstat findes en lovreguleret titel for den pågældende erhvervsmæssige virksomhed. Titlen anføres på etableringsmedlemsstatens officielle sprog eller et af dennes officielle sprog, således at man undgår enhver forveksling med værtsmedlemsstatens titel. Hvis titlen ikke findes i etableringsmedlemsstaten, anfører tjenesteyderen på denne stats officielle sprog eller et af dennes officielle sprog, hvilket uddannelsesbevis han har. Undtagelsesvis udføres tjenesteydelsen under værtsmedlemsstatens titel for så vidt angår de tilfælde, der er omhandlet i afsnit III, kapitel III.

4. Når tjenesteyderen første gang udfører en tjenesteydelse inden for lovregulerede erhverv, der har konsekvenser for den offentlige sundhed og sikkerhed, og som ikke er omfattet af automatisk anerkendelse i henhold til afsnit III, kapitel III, kan den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten kontrollere tjenesteyderens erhvervsmæssige kvalifikationer, inden den pågældende første gang udøver tjenesteydelsen. Den forudgående kontrol kan kun foretages, når formålet med kontrollen er at undgå alvorlig skade for tjenestemodtagerens sundhed eller sikkerhed på grund af tjenesteyderens manglende erhvervsmæssige kvalifikationer, og når den ikke er mere omfattende end nødvendigt med henblik herpå.

Den kompetente myndighed bestræber sig på inden højst en måned efter modtagelsen af anmeldelsen og de medfølgende dokumenter at underrette tjenesteyderen om enten sin beslutning om ikke at kontrollere hans kvalifikationer eller resultatet af en sådan kontrol. I tilfælde af vanskeligheder, der kan betyde forsinkelser, meddeler den kompetente myndighed inden for en måned tjenesteyderen grunden til forsinkelsen og tidshorisonten for en afgørelse, der skal være truffet senest to måneder efter modtagelse af den fuldstændige dokumentation.

Hvis der er en væsentlig forskel mellem tjenesteyderens erhvervsmæssige kvalifikationer og den uddannelse, der kræves i værtsmedlemsstaten, og denne forskel kan skade den offentlige sikkerhed eller sundhed, skal værtsmedlemsstaten give tjenesteyderen mulighed for at bevise, at han har erhvervet den manglende viden eller kompetence, navnlig ved hjælp af en egnethedsprøve. Under alle omstændigheder skal udførelsen af tjenesteydelsen kunne begynde inden en måned efter, at der er truffet afgørelse i henhold til foregående afsnit.

Foreligger der ikke svar fra den kompetente myndighed inden for de frister, der er fastsat i de foregående afsnit, kan tjenesteydelsen udføres.

I de tilfælde, hvor kvalifikationerne er blevet bekræftet i overensstemmelse med dette stykke, leveres tjenesteydelsen under den faglige titel, der anvendes i værtsmedlemsstaten.

Artikel 8

Administrativt samarbejde

1. De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten kan af de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten for hver udførelse af tjenesteydelser kræve relevante oplysninger om, at tjenesteyderen er lovligt etableret, om redelig adfærd og om, at tjenesteyderen ikke har været idømt faglige disciplinære eller strafferetlige sanktioner. De kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten meddeler disse oplysninger i overensstemmelse med artikel 56.

2. De kompetente myndigheder skal sikre udveksling af alle de oplysninger, der er nødvendige for, at klager fra en tjenestemodtager over en tjenesteyder kan behandles korrekt. Tjenestemodtageren skal underrettes om klagens resultat.

▼B

Artikel 9

Oplysninger til tjenestemodtagerne

Hvis tjenesteydelsen udføres under den titel, der anvendes i etableringsmedlemsstaten, eller under tjenesteyderens uddannelsesbevis, kan værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder kræve, at tjenesteyderen, ud over andre oplysningskrav, som er fastlagt i fællesskabsretten, meddeler tjenestemodtageren alle eller visse af følgende oplysninger:

a) hvis tjenesteyderen er optaget i et handelsregister eller et lignende offentligt register, navnet på det pågældende register samt tjenesteyderens registreringsnummer eller tilsvarende identifikationsmidler, som findes i dette register

b) navn og adresse på den kompetente tilsynsmyndighed, såfremt virksomheden er omfattet af en godkendelsesordning i etableringsmedlemsstaten

c) faglig sammenslutning eller lignende organ, som tjenesteyderen er optaget i

d) tjenesteyderens faglige titel eller, hvis en sådan titel ikke findes, uddannelsesbeviset og den medlemsstat, i hvilken det er tildelt

e) hvis tjenesteyderen udøver en momspligtig virksomhed, det registreringsnummer, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ([1])

f) eventuel forsikringsaftale eller andre former for personlig eller kollektiv beskyttelse i forbindelse med erhvervsansvar.

AFSNIT III

ETABLERINGSFRIHED

KAPITEL I

Generel ordning for anerkendelse af uddannelsesbeviser

Artikel 10

Anvendelsesområde

Dette kapitel gælder for alle erhverv, som ikke er omfattet af kapitel II og III i dette afsnit, og i følgende tilfælde, hvor en ansøger af specifikke og særlige årsager ikke opfylder kravene i disse kapitler:

a) for virksomhed som anført i bilag IV, hvis migranten ikke opfylder kravene i artikel 17, 18 og 19

b) for læger på grunduddannelsesniveau og speciallæger, for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje og for tandlæger, specialtandlæger, dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og arkitekter, hvis migranten ikke opfylder kravene til faktisk og retmæssig erhvervserfaring som omhandlet i artikel 23, 27, 33, 37, 39, 43 og 49

c) for arkitekter, hvis migranten er i besiddelse af et uddannelsesbevis, der ikke er anført i bilag V, punkt 5.7

d) med forbehold af artikel 21, stk. 1, samt artikel 23 og 27 for læger, sygeplejersker, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og

([1]) EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2004/66/EF (EUT L 168 af 1.5.2004, s. 35).

▼B

arkitekter, der er i besiddelse af et specialuddannelsesbevis, udstedt efter gennemførelse af en uddannelse, som giver adgang til en titel anført i bilag V, punkt 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 og 5.7.1, og udelukkende med henblik på anerkendelse af det relevante speciale

e) for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje og for specialsygeplejersker, der er i besiddelse af et specialuddannelsesbevis, udstedt efter gennemførelse af en uddannelse, som giver adgang til en titel anført i bilag V, punkt 5.2.2, hvis migranten ansøger om anerkendelse i en anden medlemsstat, hvor det relevante erhverv udøves af specialsygeplejersker, der ikke er i besiddelse af et uddannelsesbevis som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje

f) for sygeplejersker, der ikke er i besiddelse af et uddannelsesbevis som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, hvis migranten ansøger om anerkendelse i en anden medlemsstat, hvor det relevante erhverv udøves af sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, af specialsygeplejersker, der ikke er i besiddelse af et uddannelsesbevis som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, eller af specialsygeplejersker, der er i besiddelse af et specialuddannelsesbevis, udstedt efter gennemførelse af en uddannelse, som giver adgang til en titel anført i bilag V, punkt 5.2.2

g) for migranter der opfylder kravene i artikel 3, stk. 3.

Artikel 11

Kvalifikationsniveauer

Med henblik på anvendelsen af artikel 13 placeres de faglige kvalifikationer på de nedenfor beskrevne niveauer:

a) et kursusbevis udstedt af en kompetent myndighed i hjemlandet, udpeget ifølge denne medlemsstats love eller administrative bestemmelser, for

   i) enten en uddannelse, som ikke er omfattet af et certifikat eller et eksamensbevis efter litra b), c), d) eller e), eller en specifik eksamen uden forudgående uddannelse eller udøvelse af erhvervet i en medlemsstat på fuld tid i tre på hinanden følgende år eller på deltid i en periode af tilsvarende varighed i løbet af de forudgående ti år

   ii) eller en almen uddannelse på primær- eller sekundærtrinnet, der attesterer, at indehaveren er i besiddelse af almene kundskaber.

b) et certifikat for gennemførelsen af et uddannelsesforløb på sekundærtrinnet

   i) enten en almen uddannelse suppleret med et andet, eventuelt erhvervsrettet, uddannelsesforløb end dem, der er nævnt i litra c), og/eller med den praktiske uddannelse eller den erhvervspraktik, der kræves ud over det pågældende uddannelsesforløb

   ii) eller en teknisk eller erhvervsfaglig uddannelse i givet fald suppleret med et erhvervsrettet uddannelsesforløb som omhandlet i nr. i) og/eller med den praktiske uddannelse eller den erhvervspraktik, der kræves ud over det pågældende uddannelsesforløb.

c) et eksamensbevis for

   i) enten en anden postgymnasial uddannelse end den, der er nævnt i litra d) og e), af mindst et års varighed eller af tilsvarende længde på deltidsbasis, hvortil et af adgangskravene som den generelle regel er gennemførelse af det uddannelsesforløb på sekundærtrinnet, der er adgangsgivende til universiteter og højere læreanstalter, eller gennemførelse af tilsvarende skoleuddannelse på

▼B

sekundærtrinnet, samt den erhvervsmæssige uddannelse, der eventuelt kræves ud over denne postgymnasiale uddannelse

ii) eller, hvis det drejer sig om et lovreguleret erhverv, en uddannelse med særlig struktur som omhandlet i bilag II, der svarer til uddannelsesniveauet i nr. i), og som har et tilsvarende fagligt niveau og sætter den pågældende i stand til at opnå en stilling med tilsvarende ansvar og opgaver. ►M4 ——————— ◄

d) et eksamensbevis for et postgymnasialt uddannelsesforløb af mindst tre års og ikke over fire års varighed eller af tilsvarende varighed på deltidsbasis, der er gennemgået ved et universitet eller en højere læreanstalt eller en uddannelsesinstitution med samme uddannelsesniveau, samt den erhvervsmæssige uddannelse, der eventuelt kræves ud over dette postgymnasiale uddannelsesforløb

e) et eksamensbevis for gennemførelsen af et postgymnasialt uddannelsesforløb af mindst fire års varighed eller af tilsvarende varighed på deltidsbasis ved et universitet eller en højere læreanstalt eller en anden institution på samme niveau samt den erhvervsuddannelse, der eventuelt kræves ud over dette postgymnasiale uddannelsesforløb.

▼M4

Kommissionen kan tilpasse listen i bilag II for at tage hensyn til uddannelser, der opfylder kravene i litra c), nr. ii), i første afsnit. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 58, stk. 3.

▼B

Artikel 12

Sidestilling af uddannelsesbeviser

Med et uddannelsesbevis, der attesterer en uddannelse som omhandlet i artikel 11, også med hensyn til det pågældende niveau, sidestilles ethvert uddannelsesbevis eller samtlige sådanne uddannelsesbeviser under ét, som er udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, hvis der er tale om beviser for en uddannelse, der har fundet sted i Fællesskabet, og som i den pågældende medlemsstat anerkendes som værende på tilsvarende niveau, og hvis der i denne medlemsstat til disse beviser er knyttet de samme rettigheder vedrørende adgang til og udøvelse af et erhverv, eller som kvalificerer til udøvelsen af det pågældende erhverv.

Med et sådant uddannelsesbevis sidestilles ligeledes, på samme betingelser som anført i stk. 1, enhver erhvervsmæssig kvalifikation, som uden at opfylde kravene i henhold til hjemlandets lovbestemmelser eller administrativt fastsatte bestemmelser om adgangen til at optage eller udøve et erhverv giver den pågældende erhvervede rettigheder i henhold til disse bestemmelser. Dette finder især anvendelse, såfremt hjemlandet stiller krav om et højere niveau for adgang til et erhverv og dets udøvelse, og såfremt en person, der tidligere har gennemført en uddannelse, som ikke opfylder de nye kvalifikationskrav, kan gøre brug af de erhvervede rettigheder i medfør af nationale love og administrative bestemmelser. I sådanne tilfælde betragter værtslandet efter artikel 13 den tidligere erhvervede uddannelse som svarende til niveauet for den nye uddannelse.

Artikel 13

Betingelser for anerkendelse

1. Når der i en værtsmedlemsstat kræves bestemte erhvervsmæssige kvalifikationer for adgang til eller udøvelse af et lovreguleret erhverv, skal denne medlemsstats kompetente myndighed give ansøgeren

▼B

mulighed for at få adgang til dette erhverv og udøve det på samme vilkår som dem, der gælder for landets egne statsborgere, hvis han er i besiddelse af det kursus- eller uddannelsesbevis, som i en anden medlemsstat er foreskrevet som betingelse for at få adgang til eller for at udøve det samme erhverv.

Kursus- eller uddannelsesbeviserne skal opfylde følgende betingelser:

a) de skal være udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, der er udpeget i overensstemmelse med denne medlemsstats love eller administrative bestemmelser

b) de skal attestere, at den pågældende har erhvervsmæssige kvalifikationer, der mindst svarer til et niveau, der ligger umiddelbart forud for det, der kræves i værtsmedlemsstaten, som omhandlet i artikel 11.

2. Tilladelse til adgang til eller udøvelse af erhvervet som omhandlet i stk. 1 skal også gives til en ansøger, som på fuldtidsbasis har udøvet det i nævnte stykke omhandlede erhverv i to år i løbet af de forudgående ti år i en anden medlemsstat, hvor dette erhverv ikke er lovreguleret, og hvis han er i besiddelse af et eller flere kursus- eller uddannelsesbeviser.

Kursus- eller uddannelsesbeviserne skal opfylde følgende betingelser:

a) de skal være udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, der er udpeget i overensstemmelse med denne medlemsstats love eller administrative bestemmelser

b) de skal attestere, at den pågældende er i besiddelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, der mindst svarer til et niveau, der ligger umiddelbart forud for det, der kræves i værtsmedlemsstaten, som omhandlet i artikel 11

c) de skal attestere, at indehaveren er forberedt til at udøve det pågældende erhverv.

Den i første afsnit omhandlede erhvervserfaring på to år kan dog ikke kræves, når det eller de uddannelsesbeviser, som ansøgeren er i besiddelse af, er udstedt som bevis for en lovreguleret uddannelse som omhandlet i artikel 3, stk. 1, e), på de kvalifikationsniveauer som er beskrevet i artikel 11, litra b), c), d) eller e). ►**M4** Kommissionen kan tilpasse listen i bilag III for at tage hensyn til lovregulerede uddannelser, som har et tilsvarende fagligt niveau og sætter den pågældende i stand til at opnå en stilling med tilsvarende ansvar og opgaver. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 58, stk. 3. ◄

3. Værtsmedlemsstaten tillader uanset stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b), adgang til og udøvelse af et lovreguleret erhverv på dets område, når adgangen hertil er betinget af, at den pågældende har et bevis for uddannelse, der er udstedt for en uddannelse på videregående niveau eller universitetsniveau af en varighed på fire år, og ansøgeren har et bevis for uddannelse, som omtalt i artikel 11, litra c).

Artikel 14

Udligningsforanstaltninger

1. Artikel 13 er ikke til hinder for, at værtsmedlemsstaten af ansøgeren kræver, at han gennemgår en prøvetid, der dog ikke må overstige tre år, eller går op til en egnethedsprøve, såfremt:

a) varigheden af den uddannelse, som han i henhold til artikel 13, stk. 1 eller 2, dokumenterer at have gennemgået, er mindst et år kortere end den uddannelsestid, der kræves i værtsmedlemsstaten

▼B

b) den uddannelse, han har fået, omfatter fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige fra dem, der er omfattet af det uddannelsesbevis, som er foreskrevet i værtsmedlemsstaten

c) det lovregulerede erhverv i værtsmedlemsstaten omfatter en eller flere former for lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed, der ikke forekommer i det tilsvarende erhverv i ansøgerens hjemland, jf. artikel 4, stk. 2, og denne forskel er karakteriseret ved en særlig uddannelse, som kræves i værtsmedlemsstaten, og som omfatter fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige fra dem, der er omfattet af det af ansøgeren fremlagte kursus- eller uddannelsesbevis.

2. Hvis værtsmedlemsstaten gør brug af den i stk. 1 fastsatte mulighed, skal det give ansøgeren ret til at vælge mellem prøvetid og egnethedsprøve.

Finder en medlemsstat, at det for så vidt angår et bestemt erhverv er nødvendigt at fravige reglen om, at ansøgeren har ret til at vælge mellem prøvetid og egnethedsprøve i henhold til første afsnit, underretter den forud herfor de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom, idet den fremlægger passende begrundelse for fravigelsen.

Finder Kommissionen efter at have modtaget alle nødvendige oplysninger, at den i andet afsnit omhandlede fravigelse ikke er hensigtsmæssig, eller at den ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten, anmoder den inden tre måneder den pågældende medlemsstat om at undlade at træffe den påtænkte foranstaltning. Har Kommissionen ikke reageret inden udløbet af denne frist, kan fravigelsen anvendes.

3. For de erhverv, hvis udøvelse kræver et præcist kendskab til den nationale ret, og som i det væsentlige og til stadighed består i at rådgive og/eller yde bistand vedrørende den nationale ret, kan værtsmedlemsstaten som en undtagelse fra princippet i stk. 2 om, at ansøgeren har ret til at vælge, kræve enten en prøvetid eller en egnethedsprøve.

Dette gælder også i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 10, litra b), c) og d), vedrørende læger og tandlæger, litra f) hvis migranten ansøger om anerkendelse i en anden medlemsstat, hvor det relevante erhverv udøves af sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje og specialsygeplejersker, der er i besiddelse af et specialuddannelsesbevis, udstedt efter gennemførelse af en uddannelse, som giver adgang til en titel anført i bilag V, punkt 5.2.2, og for artikel 10, litra g).

I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 10, litra a), kan værtsmedlemsstaten kræve en prøvetid eller en egnethedsprøve, hvis migranten har tænkt sig at udøve erhvervsvirksomhed som selvstændig eller som leder af en virksomhed, der kræver kendskab til og anvendelse af de specifikke gældende nationale bestemmelser, hvis dette kendskab til og denne anvendelse af disse bestemmelser kræves af værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder for medlemsstatens egne statsborgeres adgang til dette erhverv.

4. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra b) og c), forstås ved »fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige«, fag eller discipliner, som er væsentlige for udøvelsen af erhvervet, og med hensyn til hvilke den uddannelse, migranten har fået, udviser væsentlige forskelle i varighed og indhold i forhold til den uddannelse, der kræves i værtsmedlemsstaten.

5. Stk. 1 anvendes under overholdelse af proportionalitetsprincippet. Hvis værtsmedlemsstaten således agter at kræve af ansøgeren, at han gennemgår en prøvetid eller går op til en egnethedsprøve, skal den forud herfor kontrollere, om de kundskaber, ansøgeren har erhvervet i løbet af sin erhvervserfaring i en medlemsstat eller et tredjeland, helt eller delvist udligner den i stk. 4 omhandlede væsentlige forskel.

▼B

Artikel 15

Fritagelse for udligningsforanstaltninger på grundlag af fælles platforme

1. I denne artikel forstås ved »fælles platforme« en samlet række kriterier for erhvervsmæssige kvalifikationer, som kan udligne de væsentlige forskelle, der er blevet identificeret mellem de enkelte medlemsstaters krav til uddannelsen til et bestemt erhverv. De væsentlige forskelle identificeres ved at sammenligne varighed og indhold af uddannelsen i mindst to tredjedele af medlemsstaterne, herunder alle de medlemsstater, der lovregulerer det pågældende erhverv. Forskellene mellem uddannelsernes indhold kan skyldes væsentlige forskelle i den erhvervsmæssige virksomheds bredde.

2. Fælles platforme i henhold til stk. 1 kan forelægges Kommissionen af medlemsstater eller af faglige sammenslutninger eller organisationer, der er repræsentative på nationalt og europæisk plan. ►M4 Hvis Kommissionen efter høring af medlemsstaterne finder, at et udkast til fælles platform letter den gensidige anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, kan den forelægge et udkast til foranstaltninger med henblik på vedtagelse heraf. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 58, stk. 3. ◄

3. Når ansøgerens erhvervsmæssige kvalifikationer opfylder de kriterier, der er fastlagt i den foranstaltning, som er vedtaget efter stk. 2, fritager værtsmedlemsstaten ansøgeren for de i artikel 14 omhandlede udligningsforanstaltninger.

4. Stk. 1-3 berører ikke medlemsstaternes kompetence til at fastsætte kravene til erhvervsmæssige kvalifikationer for udøvelsen af erhverv på deres område og indholdet og tilrettelæggelsen af deres uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer.

▼M4

5. Hvis en medlemsstat mener, at de kriterier, som er fastsat i en foranstaltning, der er vedtaget i henhold til stk. 2, ikke længere giver tilstrækkelige garantier for erhvervsmæssige kvalifikationer, meddeler den dette til Kommissionen. Kommissionen forelægger i givet fald et udkast til foranstaltninger med henblik på vedtagelse heraf. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 58, stk. 3.

▼B

6. Kommissionen forelægger senest den 20. oktober 2010 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne artikel, samt i givet fald forslag til ændring af artiklen.

KAPITEL II

Anerkendelse af erhvervserfaring

Artikel 16

Krav vedrørende erhvervserfaring

Hvis adgang til eller udøvelse af en af de i bilag IV anførte former for virksomhed i en medlemsstat er afhængig af besiddelse af almene, forretningsmæssige eller faglige kundskaber og færdigheder, anerkender medlemsstaten som tilstrækkeligt bevis for disse kundskaber og færdigheder den forudgående udøvelse af den pågældende virksomhed i en anden medlemsstat. Udøvelsen skal have fundet sted i overensstemmelse med artikel 17, 18 og 19.

▼B

Artikel 17

Virksomhed opført i liste I i bilag IV

1. For de i liste I i bilag IV opførte former for virksomhed skal den forudgående udøvelse af den pågældende virksomhed have fundet sted:

a) i seks på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, eller

b) i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående uddannelse på mindst tre år på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende, eller

c) i fire på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående erhvervsuddannelse på mindst to år på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende, eller

d) i tre på hinanden følgende år som selvstændig, hvis den begunstigede godtgør at have udøvet den pågældende erhvervsvirksomhed i mindst fem år som arbejdstager, eller

e) i fem på hinanden følgende år i en ledende stilling, heraf mindst tre år med tekniske opgaver og med ansvar for mindst en afdeling af virksomheden, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en erhvervsuddannelse på mindst tre år på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende.

2. I de i litra a) og d) omhandlede tilfælde må udøvelsen af denne virksomhed ikke være ophørt mere end ti år forud for den dato, hvor den fuldt dokumenterede ansøgning fremlægges for den i artikel 56 omhandlede kompetente myndighed.

3. Stk. 1, litra e), finder ikke anvendelse på de former for virksomhed, der henhører under ex 855 i ISIC-nomenklaturen, frisørsaloner.

Artikel 18

Virksomhed opført i liste II i bilag IV

1. For de i liste II i bilag IV opførte former for virksomhed skal den forudgående udøvelse af den pågældende virksomhed have fundet sted:

a) i fem på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, eller

b) i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående uddannelse på mindst tre år på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende, eller

c) i fire på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående erhvervsuddannelse på det pågældende erhvervsområde på mindst to år, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende, eller

d) i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have udøvet den pågældende erhvervsvirksomhed i mindst fem år som arbejdstager, eller

▼B

e) i fem på hinanden følgende år som arbejdstager, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående erhvervsuddannelse på mindst tre år på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende, eller

f) i seks på hinanden følgende år som arbejdstager, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående erhvervsuddannelse på mindst to år på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende.

2. I de i litra a) og d) omhandlede tilfælde må udøvelsen af denne virksomhed ikke være ophørt mere end ti år forud for den dato, hvor den fuldt dokumenterede ansøgning fremlægges for den i artikel 56 omhandlede kompetente myndighed.

Artikel 19

Virksomhed opført i liste III i bilag IV

1. For de i liste III i bilag IV opførte former for virksomhed skal den forudgående udøvelse af den pågældende virksomhed have fundet sted:

a) i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, eller

b) i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående erhvervsuddannelse på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende, eller

c) i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have udøvet den pågældende erhvervsvirksomhed i mindst tre år som arbejdstager, eller

d) i tre på hinanden følgende år som arbejdstager, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående erhvervsuddannelse på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende.

2. I de i litra a) og c) omhandlede tilfælde må udøvelsen af denne virksomhed ikke være ophørt mere end ti år forud for den dato, hvor den fuldt dokumenterede ansøgning fremlægges for den i artikel 56 omhandlede kompetente myndighed.

▼M4

Artikel 20

Tilpasning af listerne over former for virksomhed i bilag IV

Kommissionen kan tilpasse de i bilag IV indeholdte lister over former for virksomhed, som i medfør af artikel 16 er omfattet af anerkendelse af erhvervserfaring, med henblik på ajourføring eller tydeliggørelse af nomenklaturen, forudsat at dette ikke indebærer en ændring af virksomheden i de enkelte kategorier. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 58, stk. 3.

▼B

KAPITEL III

Anerkendelse på grundlag af koordinering af mindstekrav til uddannelse

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 21

Princippet om automatisk anerkendelse

1. Medlemsstaterne anerkender de uddannelsesbeviser for læger, der giver adgang til erhvervsmæssig virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau eller speciallæge, for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, for tandlæger, for specialtandlæger, for dyrlæger, for farmaceuter og for arkitekter, jf. henholdsvis bilag V, punkt 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 og 5.7.1, som er i overensstemmelse med de mindstekrav til uddannelse, der er omhandlet i henholdsvis artikel 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 og 46, ved at give dem samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser, de selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af disse former for erhvervsmæssig virksomhed.

Uddannelsesbeviserne skal være udstedt af medlemsstaternes kompetente myndigheder og i givet fald være ledsaget af det tilhørende certifikat, jf. henholdsvis bilag V, punkt 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 og 5.7.1.

Bestemmelserne i første og andet afsnit berører ikke de i artikel 23, 27, 33, 37, 39 og 49 omhandlede erhvervede rettigheder.

2. Medlemsstaterne anerkender med henblik på udøvelse af virksomhed som alment praktiserende læge inden for rammerne af deres sociale sikringsordninger de i bilag V, punkt 5.1.4, anførte uddannelsesbeviser, der udstedes til medlemsstaternes statsborgere af de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med mindstekravene til uddannelse i artikel 28.

Bestemmelserne i første afsnit berører ikke de i artikel 30 omhandlede erhvervede rettigheder.

3. Medlemsstaterne anerkender de i bilag V, punkt 5.5.2, anførte uddannelsesbeviser for jordemødre, der udstedes til medlemsstaternes statsborgere af de øvrige medlemsstater, som er i overensstemmelse med de i artikel 40 omhandlede mindstekrav til uddannelse, og som opfylder retningslinjerne i artikel 41, ved at give dem samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser, de selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af denne form for erhvervsmæssig virksomhed. Denne bestemmelse berører ikke de i artikel 23 og 43 omhandlede erhvervede rettigheder.

4. Medlemsstaterne er ikke forpligtede til at lade uddannelsesbeviser omhandlet i bilag V, punkt 5.6.2, få gyldighed med henblik på oprettelse af nye apoteker med adgang for offentligheden. I forbindelse med anvendelsen af dette stykke betragtes apoteker, der har været åbne i mindre end tre år, også som nye apoteker.

5. De i bilag V, punkt 5.7.1, anførte uddannelsesbeviser for arkitekter, der anerkendes automatisk i henhold til stk. 1, vedrører en uddannelse, der er påbegyndt tidligst i løbet af det i nævnte bilag anførte akademiske referenceår.

6. Medlemsstaterne gør adgang til og udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som læge, sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæge, dyrlæge, jordemoder og farmaceut

▼B

betinget af besiddelse af et uddannelsesbevis, jf. henholdsvis bilag V, punkt 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 og 5.6.2, der yder garanti for, at den pågældende gennem hele sin uddannelse har erhvervet de kundskaber og færdigheder, der er omhandlet i henholdsvis artikel 24, stk. 3, artikel 31, stk. 6, artikel 34, stk. 3, artikel 38, stk. 3, artikel 40, stk. 3, og artikel 44, stk. 3.

▼M4

Kommissionen kan tilpasse de kundskaber og færdigheder, der er omhandlet i artikel 24, stk. 3, artikel 31, stk. 6, artikel 34, stk. 3, artikel 38, stk. 3, artikel 40, stk. 3, og artikel 44, stk. 3, til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 58, stk. 3.

▼B

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen for så vidt angår uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer.

7. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de love og administrative bestemmelser, de vedtager om udstedelse af uddannelsesbeviser på det område, der er omfattet af dette kapitel. De underretter desuden de øvrige medlemsstater om uddannelsesbeviser på det område, der er omhandlet i afdeling 8.

▼C1

Kommissionen offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*, hvori den angiver de benævnelser, medlemsstaterne har vedtaget for uddannelsesbeviserne, og, hvis det er relevant, det organ, der udsteder uddannelsesbeviset, det certifikat, der ledsager beviset, og den tilsvarende faglige titel, jf. henholdsvis bilag V, punkt 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 og 5.7.1.

▼B

Artikel 22

Fælles bestemmelser vedrørende uddannelse

For så vidt angår uddannelser omhandlet i artikel 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 og 46:

a) kan medlemsstaterne give tilladelse til deltidsuddannelse på de af de kompetente myndigheder godkendte betingelser; disse myndigheder sikrer, at denne uddannelse med hensyn til den samlede varighed, niveauet og kvaliteten svarer til heltidsuddannelsen

b) skal efter- og videreuddannelse i overensstemmelse med den enkelte medlemsstats egne retningslinjer sikre, at personer, der har afsluttet deres studium, er i stand at følge den faglige udvikling i det omfang, der er nødvendigt for at opretholde en sikker og effektiv udøvelse af erhvervet.

Artikel 23

Erhvervede rettigheder

1. Når de uddannelsesbeviser for læger, der giver adgang til erhvervsmæssig virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau eller speciallæge, for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, for tandlæger, for specialtandlæger, for dyrlæger, for jordemødre og for farmaceuter, og som medlemsstaternes statsborgere er i besiddelse af, ikke opfylder alle de uddannelseskrav, der er omhandlet i artikel 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 og 44, anerkender enhver medlemsstat — med forbehold af særlige erhvervede rettigheder for disse erhverv — som tilstrækkeligt bevis de uddannelsesbeviser, der er udstedt af disse medlemsstater, når de vedrører en uddannelse, der er

▼B

påbegyndt inden de referencedatoer, der er anført i bilag V, punkt 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 og 5.6.2, hvis de er ledsaget af et certifikat, der bekræfter, at indehaverne i løbet af de fem år, der går forud for certifikatets udstedelse, faktisk og retmæssigt har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år.

2. De samme bestemmelser gælder for uddannelsesbeviser for læger, der giver adgang til erhvervsmæssig virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau eller speciallæge, for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, for tandlæger, for specialtandlæger, for dyrlæger, for jordemødre og for farmaceuter, og som er erhvervet på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område, selv om de ikke opfylder alle de mindstekrav til uddannelse, der er omhandlet i artikel 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 og 44, når de vedrører en uddannelse, der er påbegyndt inden:

a) den 3. oktober 1990 for så vidt angår læger på grunduddannelsesniveau, sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger på grunduddannelsesniveau og specialtandlæger, dyrlæger, jordemødre og farmaceuter og

b) den 3. april 1992 for speciallægers vedkommende.

De i første afsnit omhandlede uddannelsesbeviser giver ret til udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed på hele Tysklands område på samme vilkår som de uddannelsesbeviser, der udstedes af de kompetente tyske myndigheder, jf. bilag V, punkt 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 og 5.6.2.

3. Med forbehold af artikel 37, stk. 1, anerkender medlemsstaterne de uddannelsesbeviser for læger, der giver adgang til erhvervsmæssig virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau eller speciallæge, for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, og for dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og arkitekter, som medlemsstaternes statsborgere er i besiddelse af, og som er udstedt af det tidligere Tjekkoslovakiet, eller hvis uddannelsen er påbegyndt, for Den Tjekkiske Republiks eller Slovakiets vedkommende, inden den 1. januar 1993, når en af de to ovennævnte medlemsstaters myndigheder attesterer, at disse uddannelsesbeviser på deres område har samme juridiske værdi som de uddannelsesbeviser, de udsteder, og for arkitekter som de uddannelsesbeviser, der for disse medlemsstaters vedkommende er omhandlet i bilag VI, punkt 6, for så vidt angår adgang til erhvervsmæssig virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau eller speciallæge, som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, og som dyrlæge, jordemoder og farmaceut for så vidt angår den virksomhed, der er omhandlet i artikel 45, stk. 2, og som arkitekt for så vidt angår den virksomhed, der er omhandlet i artikel 48, og udøvelse af disse former for virksomhed.

Attestationen skal være ledsaget af et certifikat udstedt af de samme myndigheder, hvoraf det fremgår, at disse personer i løbet af de fem år, der går forud for certifikatets udstedelse, faktisk og retmæssigt på deres områder har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år.

4. Medlemsstaterne anerkender de uddannelsesbeviser for læger, der giver adgang til erhvervsmæssig virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau eller speciallæge, for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, for tandlæger og specialtandlæger, og for dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og arkitekter, som medlemsstaternes statsborgere er i besiddelse af, og som er udstedt af det tidligere Sovjetunionen, eller hvis uddannelse er påbegyndt

a) for Estlands vedkommende inden den 20. august 1991

b) for Letlands vedkommende inden den 21. august 1991

c) for Litauens vedkommende inden den 11. marts 1990

▼B

når en af de tre ovennævnte medlemsstaters myndigheder attesterer, at disse uddannelsesbeviser på deres område har samme juridiske værdi som de uddannelsesbeviser, de udsteder, og for arkitekter som de beviser, der for disse medlemsstaters vedkommende er omhandlet i bilag VI, punkt 6, for så vidt angår adgang til erhvervsmæssig virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau eller speciallæge, som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, som tandlæge og specialtandlæge, og som dyrlæge, jordemoder og farmaceut for så vidt angår den virksomhed, der er omhandlet i artikel 45, stk. 2, og som arkitekt for så vidt angår den virksomhed, der er omhandlet i artikel 48, og udøvelse af disse former for virksomhed.

Attestationen skal være ledsaget af et certifikat udstedt af de samme myndigheder, hvoraf det fremgår, at disse personer i løbet af de fem år, der går forud for certifikatets udstedelse, faktisk og retmæssigt på deres områder har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år.

For så vidt angår uddannelsesbeviser for dyrlæger, der er udstedt af det tidligere Sovjetunionen, eller hvis uddannelse for Estlands vedkommende er påbegyndt inden den 20. august 1991, skal den i foregående afsnit nævnte attestation være ledsaget af et certifikat udstedt af de estiske myndigheder, hvoraf det fremgår, at disse personer i løbet af de syv år, der går forud for certifikatets udstedelse, faktisk og retmæssigt på Estlands område har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst fem på hinanden følgende år.

5. Medlemsstaterne anerkender de uddannelsesbeviser for læger, der giver adgang til erhvervsmæssig virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau eller speciallæge, for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, for tandlæger og specialtandlæger, og for dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og arkitekter, som medlemsstaternes statsborgere er i besiddelse af, og som er blevet udstedt af det tidligere Jugoslavien, eller hvis uddannelse for Sloveniens vedkommende er påbegyndt inden den 25. juni 1991, når ovennævnte medlemsstats myndigheder attesterer, at disse uddannelsesbeviser på deres område har samme juridiske værdi som de uddannelsesbeviser, de udsteder, og for arkitekter som de uddannelsesbeviser, der for denne medlemsstats vedkommende er omhandlet i bilag VI, punkt 6, for så vidt angår adgang til erhvervsmæssig virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau eller speciallæge, som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, som tandlæge og specialtandlæge, og som dyrlæge, jordemoder og farmaceut for så vidt angår den virksomhed, der er omhandlet i artikel 45, stk. 2, og som arkitekt for så vidt angår den virksomhed, der er omhandlet i artikel 48, og udøvelse af disse former for virksomhed.

Attestationen skal være ledsaget af et certifikat udstedt af de samme myndigheder, hvoraf det fremgår, at disse personer i løbet af de fem år, der går forud for certifikatets udstedelse, faktisk og retmæssigt på deres områder har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år.

6. Medlemsstaterne anerkender som tilstrækkeligt bevis for de af medlemsstaternes statsborgere, hvis uddannelsesbeviser for læger, sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre og farmaceuter ikke svarer til de benævnelser, der er angivet for den pågældende medlemsstat i bilag V, punkt 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 og 5.6.2, de uddannelsesbeviser, der er udstedt af disse medlemsstater, og som er ledsaget af et certifikat udstedt af de kompetente myndigheder eller organer.

Det i første afsnit omhandlede certifikat attesterer, at de pågældende uddannelsesbeviser er udstedt som bevis for en uddannelse, der er i overensstemmelse med henholdsvis artikel 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 og 44 i dette direktiv, og at den medlemsstat, der har udstedt dem,

▼B

sidestiller dem med dem, der er anført i bilag V, punkt 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 og 5.6.2.

▼M1

Artikel 23a

Særlige omstændigheder

1. Uanset dette direktiv kan Bulgarien bemyndige personer, der inden den 31. december 1999 har kvalificeret sig som »фелдшер« (feldsher) i Bulgarien, og som pr. 1. januar 2000 udøver dette erhverv i henhold til Bulgariens nationale sociale sikringsordning, til fortsat at udøve erhvervet, selv om dele af deres virksomhed er omfattet af bestemmelserne i dette direktiv for så vidt angår henholdsvis læger og sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje.

2. Personer, der i Bulgarien har kvalificeret sig som »фелдшер« (feldsher), jf. stk. 1, har ikke ret til at opnå erhvervsmæssig anerkendelse i henhold til dette direktiv i andre medlemsstater som læger eller sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje.

▼B

Afdeling 2

Læge

Artikel 24

Den medicinske grunduddannelse

1. Adgang til den medicinske grunduddannelse forudsætter, at den studerende er i besiddelse af et eksamensbevis eller certifikat, som giver ham adgang til det pågældende studium ved et universitet.

2. Den medicinske grunduddannelse omfatter mindst seks års studier eller 5 500 timers teoretisk og praktisk undervisning ved et universitet eller under tilsyn af et universitet.

For personer, som påbegyndte deres studier inden den 1. januar 1972, kan den i første afsnit omhandlede uddannelse omfatte en praktisk heltidsuddannelse på universitetsniveau af seks måneders varighed under tilsyn af de kompetente myndigheder.

3. Den medicinske grunduddannelse skal yde garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

a) fyldestgørende kendskab til de videnskaber, som lægegerningen bygger på, samt en god forståelse af videnskabelig metode, herunder principperne for måling af biologiske funktioner, vurdering af videnskabeligt fastlagte kendsgerninger og bedømmelse af oplysningerne

b) tilstrækkeligt kendskab til raske og syge menneskers anatomi, funktioner og adfærd, samt til sammenhængen mellem menneskets sundhedstilstand og dets fysiske og sociale miljø

c) fyldestgørende kendskab til kliniske discipliner og behandlinger, som giver den pågældende et sammenhængende billede af de mentale og fysiske sygdomme, af lægegerningen set ud fra den profylaktiske, den diagnostiske og den terapeutiske synsvinkel, og af den menneskelige forplantning

d) passende klinisk erfaring på sygehuse under passende tilsyn.

▼B

Artikel 25

Speciallægeuddannelsen

1. Adgang til speciallægeuddannelsen forudsætter gennemførelse og godkendelse af seks års studier inden for det i artikel 24 omhandlede uddannelsesforløb, som har ført til erhvervelse af relevante grundlæggende medicinske kundskaber.

2. Speciallægeuddannelsen omfatter teoretisk og praktisk undervisning, der finder sted på et universitet, på et universitetssygehus eller efter omstændighederne i en anden institution inden for sundhedsområdet, der er godkendt til dette formål af de kompetente myndigheder eller organer.

Medlemsstaterne drager omsorg for, at varigheden af de i bilag V, punkt 5.1.3, anførte speciallægeuddannelser ikke er mindre end den i samme punkt anførte varighed. Uddannelsen finder sted under tilsyn af de kompetente myndigheder eller organer. Den omfatter speciallægekandidatens personlige deltagelse i de pågældende afdelingers virksomhed og ansvar.

3. Uddannelsen gennemføres på heltidsbasis ved bestemte institutioner, der er anerkendt af de kompetente myndigheder. Den indebærer, at den pågældende læge deltager i samtlige lægelige aktiviteter, herunder vagter, i den afdeling, hvor uddannelsen foregår, således at han igennem hele arbejdsugen året igennem anvender hele sin arbejdsindsats på denne praktiske og teoretiske uddannelse på de af de kompetente myndigheder fastsatte betingelser. Stillingen aflønnes derfor med et passende beløb.

4. Medlemsstaterne gør udstedelsen af et uddannelsesbevis for speciallægeuddannelsen betinget af besiddelse af et af de beviser for medicinsk grunduddannelse, der er anført i bilag V, punkt 5.1.1.

▼M4

5. Kommissionen kan tilpasse de i bilag V, punkt 5.1.3, anførte mindstekrav til uddannelsens varighed til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 58, stk. 3.

▼B

Artikel 26

Benævnelser for speciallægeuddannelser

De i artikel 21 omhandlede uddannelsesbeviser for speciallæger er de beviser, som udstedes af de i bilag V, punkt 5.1.2, anførte kompetente myndigheder eller organer, og som for den pågældende speciallægeuddannelses vedkommende svarer til de benævnelser, der anvendes i de enkelte medlemsstater, og som er anført i bilag V, punkt 5.1.3.

▼M4

Kommissionen kan indføre nye lægespecialer, som er fælles for mindst to femtedele af medlemsstaterne, i bilag V, punkt 5.1.3, for at tage hensyn til ændringer i de nationale lovgivninger. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 58, stk. 3.

▼B

Artikel 27

Speciallægers særlige erhvervede rettigheder

1. Enhver værtsmedlemsstat kan for speciallæger, hvis speciallægeuddannelse på deltidsbasis er omfattet af love eller administrative

▼B

bestemmelser, der var i kraft den 20. juni 1975, og som påbegyndte deres speciallægeuddannelse senest den 31. december 1983, kræve, at deres uddannelsesbeviser skal være ledsaget af et certifikat, der bekræfter, at de i løbet af de fem år, der går forud for certifikatets udstedelse, faktisk og retmæssigt har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år.

2. Medlemsstaterne anerkender de uddannelsesbeviser for speciallæger, der er udstedt i Spanien til læger, der har afsluttet en speciallægeuddannelse inden den 1. januar 1995, selv om uddannelsen ikke opfylder de i artikel 25 omhandlede mindstekrav til uddannelse, hvis disse beviser er ledsaget af et certifikat udstedt af de kompetente spanske myndigheder, der bekræfter, at de pågældende personer har bestået den særlige prøve i erhvervsmæssig kompetence, der er afholdt i forbindelse med de i kongeligt dekret 1497/99 fastsatte ekstraordinære reguleringsforanstaltninger med det formål at påvise, at disse personer har det samme kundskabs- og færdighedsniveau som de læger, der er i besiddelse af et af de uddannelsesbeviser for speciallæger, der er anført i bilag V, punkt 5.1.2 og 5.1.3, for Spanien.

3. De medlemsstater, der har ophævet de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om udstedelse af de i bilag V, punkt 5.1.2, og 5.1.3, anførte uddannelsesbeviser for speciallæger, og som har truffet foranstaltninger vedrørende erhvervede rettigheder til fordel for deres egne statsborgere, indrømmer de øvrige medlemsstaters statsborgere ret til at nyde godt af disse foranstaltninger, hvis deres uddannelsesbeviser er udstedt inden det tidspunkt, hvor værtsmedlemsstaten ophørte med at udstede uddannelsesbeviser for det pågældende speciale.

Datoerne for ophævelse af disse bestemmelser fremgår af bilag V, punkt 5.1.3.

Artikel 28

Uddannelsen til alment praktiserende læge

1. Adgang til den særlige uddannelse til alment praktiserende læge forudsætter gennemførelse og godkendelse af seks års studier som en del af det i artikel 24 omhandlede uddannelsesforløb.

2. Den særlige uddannelse til alment praktiserende læge, der fører til erhvervelse af uddannelsesbeviser, som udstedes inden den 1. januar 2006, omfatter mindst to års studier på heltidsbasis. For uddannelsesbeviser, der udstedes efter denne dato, omfatter uddannelsen mindst tre års studier på heltidsbasis.

Hvis det i artikel 24 omhandlede uddannelsesforløb omfatter en praktisk uddannelse, der finder sted på godkendte sygehuse, der råder over egnet udstyr og egnede afdelinger inden for almen medicin, eller hos en godkendt alment praktiserende læge eller i et godkendt lægecenter inden for den primære sundhedstjeneste, kan varigheden af denne praktiske uddannelse godskrives, dog højst med ét år, som en del af den varighed, der er fastsat i første afsnit for uddannelsesbeviser, som udstedes efter den 1. januar 2006.

Kun de medlemsstater, hvor varigheden af den særlige uddannelse til alment praktiserende læge inden 1. januar 2001 var på to år, kan benytte sig af den i andet afsnit omhandlede mulighed.

3. Den særlige uddannelse til alment praktiserende læge gennemføres på heltidsbasis under tilsyn af de kompetente myndigheder eller organer. Den er i højere grad praktisk end teoretisk orienteret.

Den praktiske del af uddannelsen finder sted dels i mindst seks måneder på godkendte sygehuse, der råder over egnet udstyr og egnede afdelinger, dels i mindst seks måneder hos en godkendt alment praktiserende læge eller i et godkendt lægecenter inden for den primære sundhedstjeneste.

▼B

Den praktiske uddannelse foregår i samarbejde med andre institutioner eller organer i sundhedssektoren, der beskæftiger sig med almen medicin. Med forbehold af de i andet afsnit nævnte minimumsperioder kan den praktiske uddannelse dog i en periode på højst seks måneder gives i andre godkendte institutioner eller organer i sundhedssektoren, der beskæftiger sig med almen medicin.

Uddannelsen omfatter lægens personlige deltagelse i de faglige arbejds- og ansvarsopgaver, der påhviler de personer, som han arbejder sammen med.

4. Medlemsstaterne gør udstedelsen af et uddannelsesbevis for uddannelsen til alment praktiserende læge betinget af besiddelse af et af de beviser for medicinsk grunduddannelse, der er anført i bilag V, punkt 5.1.1.

5. Medlemsstaterne kan udstede de i bilag V, punkt 5.1.4, anførte uddannelsesbeviser til en læge, der ikke har gennemført den i denne artikel omhandlede uddannelse, men som har gennemgået en anden supplerende uddannelse, for hvilken de kompetente myndigheder i en medlemsstat har udstedt et uddannelsesbevis. De kan dog kun udstede dette uddannelsesbevis som bevis for kundskaber, der kvalitativt ligger på samme niveau som dem, der erhverves ved den i denne artikel omhandlede uddannelse.

Medlemsstaterne fastsætter bl.a., i hvilket omfang den supplerende uddannelse, ansøgeren allerede har gennemgået, og hans erhvervserfaring kan erstatte den i denne artikel omhandlede uddannelse.

Medlemsstaterne kan kun udstede det i bilag V, punkt 5.1.4, anførte uddannelsesbevis, hvis ansøgeren har erhvervet mindst seks måneders erfaring som alment praktiserende læge hos en alment praktiserende læge eller i et lægecenter inden for den primære sundhedstjeneste som omhandlet i stk. 3.

Artikel 29

Udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som alment praktiserende læge

Medlemsstaterne gør med forbehold af bestemmelser om erhvervede rettigheder adgangen til at udøve virksomhed som alment praktiserende læge inden for rammerne af deres sociale sikringsordninger betinget af besiddelse af et af de uddannelsesbeviser, der er anført i bilag V, punkt 5.1.4.

Medlemsstaterne kan give dispensation fra dette krav til personer, som er i færd med at gennemgå den særlige uddannelse i almen medicin.

Artikel 30

Alment praktiserende lægers særlige erhvervede rettigheder

1. Medlemsstaterne fastsætter nærmere regler for erhvervede rettigheder. De skal dog anse retten til at udøve virksomhed som alment praktiserende læge inden for den nationale socialsikringsordning for at være erhvervet, når en læge — uden at være i besiddelse af det i bilag V, punkt 5.1.4, anførte uddannelsesbevis — på den i dette punkt anførte referencedato besidder denne ret i medfør af bestemmelser om lægerhvervet, der giver adgang til erhvervsmæssig virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau, og på denne dato er etableret på den pågældende medlemsstats område i henhold til artikel 21 eller 23.

Medlemsstaternes kompetente myndigheder udsteder på begæring et certifikat, der bekræfter, at læger, der er indehavere af de i første afsnit omhandlede erhvervede rettigheder, har ret til inden for rammerne af den nationale socialsikringsordning at udøve virksomhed som alment

▼B

praktiserende læge uden at have erhvervet det i bilag V, punkt 5.1.4, anførte uddannelsesbevis.

2. Medlemsstaterne anerkender de i stk. 1, andet afsnit, omhandlede certifikater, der er udstedt til medlemsstaternes statsborgere af de øvrige medlemsstater, ved at give dem samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser, som de selv udsteder, og som giver adgang til at udøve virksomhed som alment praktiserende læge inden for rammerne af den nationale socialsikringsordning.

Afdeling 3

Sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje

Artikel 31

Uddannelsen til sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje

1. Adgang til uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje forudsætter ti års almen skolegang afsluttet med et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis, udstedt af de kompetente myndigheder eller organer i en medlemsstat, eller med et certifikat som bevis for bestået adgangseksamen på samme niveau til sygeplejeskolerne.

2. Uddannelsen til sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje gennemføres på heltidsbasis og omfatter mindst det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.2.1.

▼M4

Kommissionen kan tilpasse listerne over fag og discipliner i bilag V, punkt 5.2.1, til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 58, stk. 3.

▼B

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer.

3. Uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje omfatter mindst tre års studier eller 4 600 timers teoretisk og klinisk uddannelse, hvor den teoretiske uddannelse udgør mindst en tredjedel og den kliniske uddannelse mindst halvdelen af uddannelsens mindstevarighed. Medlemsstaterne kan give delvis dispensation til personer, som har gennemgået en del af denne uddannelse i forbindelse med andre uddannelser, der mindst ligger på et tilsvarende niveau.

Medlemsstaterne drager omsorg for, at den institution, der forestår sygeplejerskeuddannelsen, er ansvarlig for koordinationen af den teoretiske og kliniske uddannelse i det samlede uddannelsesprogram.

4. Ved teoretisk uddannelse forstås den del af sygeplejerskeuddannelsen, hvor sygeplejeeleverne erhverver de kundskaber, den indsigt og de faglige færdigheder og holdninger, som er nødvendige for at kunne planlægge, yde og vurdere almen sundheds- og sygepleje. Denne uddannelse foregår på sygeplejeskoler og andre uddannelsessteder, som skolen udpeger, og varetages af det personale, der underviser i sygepleje, og af andre kompetente personer.

5. Ved klinisk uddannelse forstås den del af sygeplejerskeuddannelsen, hvor sygeplejeeleverne som medlemmer af en gruppe og i direkte kontakt med raske eller syge enkeltpersoner og/eller grupper lærer at planlægge, yde og vurdere den samlede sundheds- og syge-

▼B

plejeindsats, der er behov for, på grundlag af de kundskaber og færdigheder, de har tilegnet sig. Sygeplejeeleven lærer ikke blot at være medlem af en gruppe, men også at være gruppeleder og at tilrettelægge den samlede sundheds- og sygeplejeindsats, herunder sundhedspædagogik, såvel for den enkelte som for mindre grupper i institutioner inden for sundhedsvæsenet og i samfundet.

Denne uddannelse finder sted i sygehuse og andre institutioner inden for sundhedsvæsenet samt ude i samfundet under de undervisende sygeplejerskers ansvar og i samarbejde med og med bistand fra andre kvalificerede sygeplejersker. Andet kvalificeret personale kan inddrages i undervisningen.

Sygeplejeeleverne skal deltage i pågældende afdelingers arbejde, for så vidt dette har værdi for deres uddannelse og sætter dem i stand til at påtage sig det ansvar, der er forbundet med sundheds- og sygepleje.

6. Uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje skal yde garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

a) fyldestgørende kendskab til de videnskaber, som den almene sundheds- og sygepleje bygger på, herunder tilstrækkeligt kendskab til raske og syge menneskers fysiologiske funktioner og adfærd, samt til sammenhængen mellem menneskets sundhedstilstand og dets fysiske og sociale miljø

b) tilstrækkeligt kendskab til fagets egenart og deontologi og til de almene principper for sundheds- og sygepleje

c) fyldestgørende klinisk erfaring; denne skal af hensyn til dens uddannelsesmæssige værdi erhverves under tilsyn af kvalificeret sygeplejepersonale og under forhold, som med hensyn til omfanget af kvalificeret personale og udstyr opfylder kravene til god pleje af patienterne

d) forudsætninger for at deltage i uddannelsen af personale inden for sundhedsvæsenet samt erfaring i samarbejde med dette personale

e) erfaring i samarbejde med andre faggrupper inden for sundhedssektoren.

Artikel 32

Udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje

Ved erhvervsmæssig virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje forstås i dette direktiv virksomhed, der udøves under de i bilag V, punkt 5.2.2, anførte titler.

Artikel 33

Særlige erhvervede rettigheder for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje

1. For at de almindelige regler for erhvervede rettigheder kan finde anvendelse på sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, skal den i artikel 23 omhandlede virksomhed have omfattet ansvar for planlægningen, tilrettelæggelsen og udførelsen af pleje af patienten.

2. For så vidt angår polske uddannelsesbeviser for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje finder kun følgende bestemmelser om erhvervede rettigheder anvendelse. For så vidt angår de statsborgere i medlemsstaterne, hvis uddannelsesbeviser som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje er udstedt af Polen, eller hvis uddannelse er påbegyndt i dette land inden den

▼B

1. maj 2004, og som ikke opfylder de i artikel 31 omhandlede minimumsuddannelseskrav, anerkender medlemsstaterne følgende uddannelsesbeviser som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, hvis de ledsages af et certifikat, hvoraf det fremgår, at disse personer faktisk og retmæssigt har udøvet virksomhed som sygeplejerske i Polen i den nedenfor specificerede periode:

a) eksamensbevis for gennemførelse af sygeplejerskeuddannelsens primærtrin (dyplom licencjata pielęgniarstwa): mindst tre på hinanden følgende år i løbet af de fem år, der går forud for certifikatets udstedelse

b) eksamensbevis for gennemførelse af sygeplejerskeuddannelsens sekundærtrin på en sygeplejeskole (dyplom pielęgniarki albo pielęgniarki dyplomowanej): mindst fem på hinanden følgende år i løbet af de syv år, der går forud for certifikatets udstedelse.

Den pågældende virksomhed skal have omfattet det fulde ansvar for planlægning, tilrettelæggelse og udførelse af pleje af patienten.

3. Medlemsstaterne anerkender uddannelsesbeviser for sygepleje udstedt i Polen for sygeplejersker, der afsluttede en uddannelse inden den 1. maj 2004, men som ikke opfylder minimumsuddannelseskravene i artikel 31, såfremt de forelægger bevis for gennemført uddannelse svarende til bachelorniveau, og beviset er udstedt, efter at de pågældende har fulgt et særligt efteruddannelsesprogram, der er beskrevet i artikel 11 i lov af 20. april 2004 om ændring af lov om erhvervene sygeplejerske og jordemoder og visse andre retsakter (jf. Republikken Polens Statstidende af 30. april 2004 nr. 92, pos. 885) samt sundhedsministerens forordning af 11. maj 2004 om de nærmere bestemmelser for uddannelse af sygeplejersker og jordemødre, der har taget studentereksamen (afsluttende eksamen — »matura«) på den sundhedsfaglige gymnasielinje (sygepleje og fødselshjælp) (jf. Republikken Polens Statstidende af 13. maj 2004, nr. 110, pos. 1170), idet hensigten er at kontrollere, at den pågældende har viden og kompetence på samme niveau som sygeplejersker med de kvalifikationer, som for Polens vedkommende er defineret i bilag V, punkt 5.2.2.

▼M1

Artikel 33a

For så vidt angår rumænske kvalifikationer som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje finder kun følgende bestemmelser om erhvervede rettigheder anvendelse:

For så vidt angår statsborgere i medlemsstaterne, hvis kvalifikationsbeviser for uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for almen sundheds- og sygepleje er blevet udstedt af Rumænien inden tiltrædelsesdatoen, eller hvis uddannelse er blevet påbegyndt i dette land inden samme dato, og som ikke opfylder de i artikel 31 omhandlede minimumsuddannelseskrav, anerkender medlemsstaterne kvalifikationsbeviser for almen sundheds- og sygepleje (*Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist*) med uddannelse på sekundærtrinnet på en *școală postliceală* som tilstrækkeligt bevis, hvis de suppleres af et certifikat, hvoraf det fremgår, at disse statsborgere i medlemsstaterne faktisk og retmæssigt har udøvet virksomhed som sygeplejerske i Rumænien med ansvar for almen sundheds- og sygepleje i mindst fem på hinanden følgende år i syvårsperioden inden certifikatets udstedelse.

De pågældende aktiviteter skal have omfattet fuldt ansvar for planlægning, organisation og udførelse af sygeplejen af patienten.

▼B

Afdeling 4

Tandlæge

Artikel 34

Grundlæggende tandlægeuddannelse

1. Adgang til den grundlæggende tandlægeuddannelse forudsætter, at den studerende er i besiddelse af et eksamensbevis eller certifikat, som giver ham adgang til det pågældende studium ved et universitet eller en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau i en medlemsstat.

2. Den grundlæggende tandlægeuddannelse består af mindst fem års teoretiske og praktiske studier på heltidsbasis ved et universitet, ved en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau eller under tilsyn af et universitet og omfatter mindst det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.3.1.

▼M4

Kommissionen kan tilpasse listerne over fag og discipliner i bilag V, punkt 5.3.1, til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 58, stk. 3.

▼B

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer.

3. Den grundlæggende tandlægeuddannelse skal yde garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

a) fyldestgørende kendskab til de videnskaber, som tandlægevirksomhed bygger på, samt en god forståelse af videnskabelig metode, herunder principperne for måling af biologiske funktioner, vurdering af videnskabeligt fastlagte kendsgerninger og analyse af data

b) fyldestgørende kendskab til raske og syge menneskers anatomi, funktioner og adfærd samt til den måde, hvorpå menneskets sundhedstilstand påvirkes af dets fysiske og sociale miljø, i det omfang disse forhold står i forbindelse med virksomheden som tandlæge

c) fyldestgørende kendskab til opbygning og funktion af tænder, mund, kæber og det omgivende væv, såvel i rask som syg tilstand, samt til sammenhængen mellem disse forhold og patientens almene sundhedstilstand samt fysiske og sociale velbefindende

d) fyldestgørende kendskab til kliniske discipliner og metoder, som giver tandlægen et sammenhængende billede af misdannelser, beskadigelser og sygdomme i tænderne, munden, kæberne og det omgivende væv, samt til tandlægegerningen set ud fra et forebyggende, diagnostisk og terapeutisk synspunkt

e) fyldestgørende klinisk erfaring under passende tilsyn.

Tandlægeuddannelsen skal sætte den pågældende i stand til at udøve virksomhed, der indebærer forebyggelse, diagnostik og behandling af misdannelser og sygdomme i tænderne, munden, kæberne og det omgivende væv.

▼B

Artikel 35

Specialtandlægeuddannelsen

1. Adgang til specialtandlægeuddannelsen forudsætter enten gennemførelse og anerkendelse af fem års teoretisk og praktisk undervisning som led i det i artikel 34 omhandlede undervisningsforløb, eller at den pågældende er i besiddelse af de dokumenter, der er nævnt i artikel 23 og 37.

2. Specialtandlægeuddannelsen omfatter en teoretisk og praktisk undervisning på et universitet, på et behandlings-, undervisnings- og forskningsinstitut eller, i givet fald, i en anden institution inden for sundhedsområdet, der er godkendt til dette formål af de kompetente myndigheder eller organer.

Specialtandlægeuddannelsen følges på heltidsbasis i mindst tre år under tilsyn af de kompetente myndigheder eller organer. Den omfatter specialtandlægekandidatens personlige deltagelse i de pågældende forvaltningers virksomhed og ansvar.

▼M4

Kommissionen kan tilpasse de i andet afsnit anførte mindstekrav til uddannelsens varighed til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 58, stk. 3.

▼B

3. Medlemsstaterne gør udstedelsen af et uddannelsesbevis for specialtandlægeuddannelsen betinget af besiddelse af et af de beviser for den grundlæggende tandlægeuddannelse, der er anført i bilag V, punkt 5.3.2.

Artikel 36

Udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som tandlæge

1. Ved erhvervsmæssig virksomhed som tandlæge forstås i dette direktiv de i stk. 3 omhandlede former for virksomhed, der udøves under de i bilag V, punkt 5.3.2, anførte titler.

2. Tandlægeerhvervet er baseret på den i artikel 34 omhandlede tandlægeuddannelse og udgør et særligt erhverv, der adskiller sig fra hvervet som læge, uanset om denne er speciallæge eller ej. Udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som tandlæge forudsætter besiddelse af et af de i bilag V, punkt 5.3.2, anførte uddannelsesbeviser. Indehavere af et sådant uddannelsesbevis sidestilles med personer, der er omfattet af artikel 23 eller 37.

3. Medlemsstaterne sikrer, at tandlæger generelt er berettiget til adgang til og udøvelse af virksomhed, der indebærer forebyggelse, diagnostik og behandling af misdannelser og sygdomme i tænder, mund, kæber og omgivende væv, under overholdelse af de retsforskrifter og de etiske regler, der er gældende for dette erhverv på de i bilag V, punkt 5.3.2, anførte referencedatoer.

Artikel 37

Tandlægers særlige erhvervede rettigheder

1. Medlemsstaterne anerkender med henblik på udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som tandlæge under de i bilag V, punkt 5.3.2, anførte titler de uddannelsesbeviser for læger, ►M1 der er udstedt i Italien, Spanien, Østrig, Den Tjekkiske Republik og Slovakiet og Rumænien ◄ til personer, som har påbegyndt deres lægeuddannelse senest på den referencedato, der er anført i dette bilag for den pågæl-

▼B

dende medlemsstat, og som er ledsaget af en attestation udstedt af denne medlemsstats kompetente myndigheder.

Det skal fremgå af attestationen, at følgende to betingelser er opfyldt:

a) at disse personer faktisk og retmæssigt og som hovedbeskæftigelse har udøvet de i artikel 36 omhandlede former for virksomhed i den pågældende medlemsstat i mindst tre på hinanden følgende år i løbet af de fem år, der går forud for udstedelsen af attestationen

b) at disse personer er bemyndiget til at udøve de pågældende former for virksomhed på samme vilkår som indehavere af det uddannelsesbevis, der er anført i bilag V, punkt 5.3.2, for denne medlemsstat.

Personer, der har gennemført studier af mindst tre års varighed, som af den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder attesteres som svarende til den i artikel 34 omhandlede uddannelse, er undtaget fra den i andet afsnit, litra a), omhandlede erhvervspraktik af tre års varighed.

For så vidt angår Den Tjekkiske Republik og Slovakiet anerkendes de uddannelsesbeviser, der er erhvervet i det tidligere Tjekkoslovakiet, på lige fod med tjekkiske og slovakiske uddannelsesbeviser og på samme betingelser som anført i de foregående afsnit.

2. Medlemsstaterne anerkender de uddannelsesbeviser for læger, der er udstedt i Italien til personer, som påbegyndte deres lægeuddannelse på universitetsniveau efter den 28. januar 1980 og senest den 31. december 1984, og som er ledsaget af en attestation udstedt af de kompetente italienske myndigheder.

Det skal fremgå af attestationen, at følgende tre betingelser er opfyldt:

a) at disse personer har bestået den særlige egnethedsprøve, der er afholdt af de kompetente italienske myndigheder med henblik på at påvise, at de pågældende personer har det samme kundskabs- og færdighedsniveau som de personer, der er i besiddelse af det uddannelsesbevis, der er anført i bilag V, punkt 5.3.2, for Italien

b) at disse personer faktisk og retmæssigt og som hovedbeskæftigelse har udøvet de i artikel 36 omhandlede former for virksomhed i Italien i mindst tre på hinanden følgende år i løbet af de fem år, der går forud for udstedelsen af attestationen

c) at de er bemyndiget til at udøve eller faktisk og retmæssigt og som hovedbeskæftigelse udøver de i artikel 36 omhandlede former for virksomhed på samme vilkår som indehavere af det uddannelsesbevis, der er anført i bilag V, punkt 5.3.2, for Italien.

Personer, der har gennemført studier af mindst tre års varighed, som af de kompetente myndigheder attesteres som svarende til den i artikel 34 omhandlede uddannelse, er undtaget fra den i andet afsnit, litra a), omhandlede egnethedsprøve.

Personer, som påbegyndte deres lægeuddannelse ved et universitet efter den 31. december 1984, sidestilles med de ovennævnte personer, på betingelse af at de ovennævnte tre års studier blev påbegyndt senest den 31. december 1994.

Afdeling 5

Dyrlæge

Artikel 38

Dyrlægeuddannelsen

1. Dyrlægeuddannelsen består af mindst fem års teoretiske og praktiske studier på heltidsbasis ved et universitet, ved en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau eller under tilsyn af et universitet og

▼B

omfatter mindst det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.4.1.

▼M4

Kommissionen kan tilpasse listerne over fag og discipliner i bilag V, punkt 5.4.1, til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 58, stk. 3.

▼B

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer.

2. Adgang til dyrlægeuddannelsen forudsætter, at den studerende er i besiddelse af et eksamensbevis eller certifikat, som giver vedkommende adgang til det pågældende studium ved et universitet eller ved en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau i en medlemsstat.

3. Dyrlægeuddannelsen skal yde garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

a) fyldestgørende kendskab til de videnskaber, som dyrlægers virksomhed bygger på

b) fyldestgørende kendskab til raske dyrs anatomi og funktioner, til deres opdræt og forplantning, til deres hygiejne i almindelighed samt til deres føde, herunder fremstillings- og opbevaringsmetoder for foder, der opfylder deres behov

c) fyldestgørende kendskab til dyrs adfærd og beskyttelse

d) fyldestgørende kendskab til årsager, art, forløb, virkninger, diagnoser og behandling af dyresygdomme, hvad enten de betragtes individuelt eller kollektivt, herunder særligt kendskab til sygdomme, der kan overføres til mennesker

e) fyldestgørende kendskab til forebyggende medicin

f) fyldestgørende kendskab til hygiejne og fremgangsmåder i forbindelse med frembringelse og fremstilling af samt handel med animalske levnedsmidler eller levnedsmidler af animalsk oprindelse bestemt til menneskeføde

g) fyldestgørende kendskab til de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser for de ovenfor opregnede områder

h) fyldestgørende klinisk og praktisk erfaring under passende tilsyn.

Artikel 39

Dyrlægers særlige erhvervede rettigheder

Med forbehold af artikel 23, stk. 4, anerkender medlemsstaterne for så vidt angår de statsborgere i medlemsstaterne, hvis uddannelsesbeviser for dyrlæger er udstedt af Estland, eller hvis uddannelse er påbegyndt i dette land inden den 1. maj 2004, disse uddannelsesbeviser for dyrlæger, hvis de ledsages af et certifikat, hvoraf det fremgår, at disse personer i løbet af de syv år, der går forud for certifikatets udstedelse, faktisk og retmæssigt har udøvet den pågældende virksomhed i Estland i mindst fem på hinanden følgende år.

▼B

Afdeling 6

Jordemoder

Artikel 40

Jordemoderuddannelsen

1. Jordemoderuddannelsen består mindst af følgende uddannelse:

a) en specifik heltidsuddannelse til jordemoder bestående af mindst tre års praktiske og teoretiske studier (uddannelsesvej I), der mindst omfatter det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.5.1, eller

b) en specifik heltidsuddannelse til jordemoder på 18 måneder (uddannelsesvej II), der mindst omfatter de fag i det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.5.1, som ikke har været omfattet af en tilsvarende uddannelse til sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje.

Medlemsstaterne drager omsorg for, at de institutioner, der forestår jordemoderuddannelsen, er ansvarlige for koordination af teori og praksis under hele uddannelsesprogrammet.

▼M4

Kommissionen kan tilpasse listerne over fag og discipliner i bilag V, punkt 5.5.1, til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 58, stk. 3.

▼B

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer.

2. Adgang til jordemoderuddannelsen forudsætter, at en af følgende betingelser er opfyldt:

a) gennemførelse af mindst ti års almen skolegang (for uddannelsesvej I), eller

b) besiddelse af et uddannelsesbevis som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jf. bilag V, punkt 5.2.2 (for uddannelsesvej II).

3. Jordemoderuddannelsen skal yde garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

a) fyldestgørende kendskab til de videnskaber som jordemodervirksomheden bygger på, især obstetrik og gynækologi

b) fyldestgørende kendskab til fagets deontologi samt den for faget gældende lovgivning

c) indgående kendskab til obstetrikkens og nyfødtes biologiske funktioner, anatomi og fysiologi, tillige med kendskab til sammenhængen mellem menneskets sundhedstilstand og dets fysiske og sociale miljø samt dets adfærd

d) fyldestgørende klinisk erfaring, erhvervet på godkendte institutioner under vejledning og instruktion af personale, der er kvalificeret inden for det obstetriske og jordemoderfaglige område

e) fyldestgørende indsigt i uddannelse af personalet inden for sundhedsvæsenet og erfaring i samarbejde med dette personale.

▼B

Artikel 41

Retningslinjer for anerkendelse af uddannelsesbeviser for jordemødre

1. De uddannelsesbeviser for jordemødre, der er anført i bilag V, punkt 5.5.2, anerkendes automatisk i medfør af artikel 21, hvis de svarer til en af følgende retningslinjer:

a) En heltidsuddannelse til jordemoder på mindst tre år:

   i) der enten er betinget af besiddelse af et eksamensbevis, certifikat eller et andet kvalifikationsbevis, der giver adgang til universiteter eller højere læreanstalter, eller som garanterer et tilsvarende kundskabsniveau

   ii) eller som efterfølges af to års erhvervspraktik, for hvilken det i stk. 2 omhandlede bevis udstedes.

b) En heltidsuddannelse til jordemoder på mindst to år eller 3 600 timer betinget af besiddelse af et uddannelsesbevis for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jf. bilag V, punkt 5.2.2.

c) En heltidsuddannelse til jordemoder på mindst 18 måneder eller 3 000 timer betinget af besiddelse af et uddannelsesbevis for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jf. bilag V, punkt 5.2.2, og efterfulgt af et års erhvervspraktik, for hvilken det i stk. 2 omhandlede bevis udstedes.

2. Det i stk. 1 nævnte bevis udstedes af de kompetente myndigheder i hjemlandet. Det bekræfter, at den pågældende efter at have bestået eksamen som jordemoder på tilfredsstillende måde har varetaget alle de funktioner, der udøves af en jordemoder, på et sygehus eller en til dette formål godkendt behandlingsinstitution i den pågældende periode.

Artikel 42

Udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som jordemoder

1. Bestemmelserne i denne afdeling gælder for virksomhed som jordemoder, således som den med forbehold af stk. 2 er defineret af hver medlemsstat, og som udøves under de i bilag V, punkt 5.5.2, anførte titler.

2. Medlemsstaterne sikrer, at jordemødre er berettiget til at få adgang til og udøve mindst følgende former for virksomhed:

a) give fyldestgørende oplysninger og rådgivning om familieplanlægning

b) konstatere svangerskab og overvåge det normale svangerskab, udføre undersøgelser, der er nødvendige for at føre tilsyn med det normale svangerskabs udvikling

c) ordinere eller tilråde de undersøgelser, der er nødvendige for tidligst muligt at diagnosticere risikosvangerskaber

d) opstille et program for de fremtidige forældres forberedelse til deres rolle, sørge for en fuldstændig forberedelse til fødslen, herunder rådgivning om hygiejne og ernæring

e) pleje og bistå kvinden under fødslen og overvåge fostrets tilstand i livmoderen ved hjælp af egnede kliniske og tekniske metoder

f) forestå spontant forløbende fødsler, herunder efter behov anlægge episiotomi, og i nødsfald foretage forløsning ved underkroppræsentation

g) erkende tegn hos moder eller barn, som tyder på unormale forhold, der nødvendiggør en læges indgriben, og i givet fald bistå denne;

▼B

træffe de fornødne nødforanstaltninger, når lægen ikke er til stede, især manuel placentaløsning, eventuelt fulgt af en manuel undersøgelse af livmoderen

h) undersøge og pleje den nyfødte; tage alle nødvendige initiativer og i givet fald foretage øjeblikkelig genoplivning

i) pleje og overvåge moderen i den postnatale periode og give hende alle fornødne råd om spædbørnspleje med henblik på at gøre det muligt for hende at sikre den bedst mulige udvikling af det nyfødte barn

j) udføre lægeordineret behandling

k) udarbejde de fornødne skriftlige rapporter.

Artikel 43

Jordemødres særlige erhvervede rettigheder

1. Medlemsstaterne anerkender som tilstrækkeligt bevis for de af medlemsstaternes statsborgere, hvis uddannelsesbeviser for jordemødre opfylder alle de mindstekrav til uddannelse, der er fastsat i artikel 40, men som i henhold til artikel 41 kun skal anerkendes, hvis de er ledsaget af det i artikel 41, stk. 2, omhandlede bevis for erhvervspraktik, de uddannelsesbeviser, der er udstedt af disse medlemsstater inden den i bilag V, punkt 5.5.2, anførte referencedato, og som er ledsaget af et certifikat, der bekræfter, at disse statsborgere faktisk og retmæssigt har udøvet den pågældende virksomhed i mindst to på hinanden følgende år i løbet af de fem år, der går forud for certifikatets udstedelse.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder for de af medlemsstaternes statsborgere, hvis uddannelsesbeviser for jordemødre er udstedt for en uddannelse, der er erhvervet på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område, og som opfylder alle de mindstekrav til uddannelse, der er fastsat i artikel 40, men som i henhold til artikel 41 kun skal anerkendes, hvis de er ledsaget af det i artikel 41, stk. 2, omhandlede bevis for erhvervspraktik, når de vedrører en uddannelse, der er påbegyndt inden den 3. oktober 1990.

3. For så vidt angår polske uddannelsesbeviser for jordemødre finder kun følgende bestemmelser om erhvervede rettigheder anvendelse.

For så vidt angår de statsborgere i medlemsstaterne, hvis uddannelsesbeviser for jordemødre er udstedt af Polen, eller hvis uddannelse er påbegyndt i dette land inden den 1. maj 2004, og som ikke opfylder de i artikel 40 omhandlede minimumsuddannelseskrav, anerkender medlemsstaterne følgende beviser for uddannelse som jordemoder, hvis de ledsages af et certifikat, hvoraf det fremgår, at disse personer faktisk og retmæssigt har udøvet virksomhed som jordemoder i Polen i den nedenfor specificerede periode:

a) uddannelsesbevis for gennemførelse af jordemoderuddannelsens primærtrin (dyplom licencjata położnictwa): mindst tre på hinanden følgende år i løbet af de fem år, der går forud for certifikatets udstedelse

b) uddannelsesbevis for gennemførelse af jordemoderuddannelsens sekundærtrin på en sygeplejeskole (dyplom położnej): mindst fem på hinanden følgende år i løbet af de syv år, der går forud for certifikatets udstedelse.

4. Medlemsstaterne anerkender uddannelsesbeviser for jordemødre udstedt i Polen for jordemødre, der afsluttede en uddannelse inden den 1. maj 2004, som ikke opfylder minimumsuddannelseskravene i artikel 40, såfremt de forelægger bevis for gennemført uddannelse svarende til bachelorniveau og beviset er udstedt, efter at de pågældende har fulgt et særligt efteruddannelsesprogram, der er beskrevet i artikel 11 i lov af 20. april 2004 om ændring af lov om erhvervene

▼B

sygeplejerske og jordemoder og visse andre retsakter (jf. Republikken Polens Statstidende af 30. april 2004, nr. 92, pos. 885) samt sundhedsministerens forordning af 11. maj 2004 om de nærmere bestemmelser for uddannelse af sygeplejersker og jordemødre, der har taget studentereksamen (afsluttende eksamen — »matura«) på den sundhedsfaglige gymnasielinje (sygepleje og fødselshjælp) (jf. Republikken Polens Statstidende af 13. maj 2004, nr. 110, pos. 1170), idet hensigten er at kontrollere, at den pågældende har viden og kompetence på samme niveau som sygeplejersker med de kvalifikationer, som for Polens vedkommende er defineret i bilag V, punkt 5.5.2.

▼M1

Artikel 43a

For så vidt angår rumænske kvalifikationer som jordemoder finder kun følgende bestemmelser om erhvervede rettigheder anvendelse:

For så vidt angår statsborgere i medlemsstaterne, hvis kvalifikationsbeviser for uddannelsen som jordemoder (asistent medical obstetrică-ginecologie) er blevet udstedt af Rumænien inden tiltrædelsesdatoen, og som ikke opfylder de i artikel 40 omhandlede minimumsuddannelseskrav, anerkender medlemsstaterne nævnte kvalifikationsbeviser som tilstrækkeligt bevis med henblik på udøvelsen af jordemodervirksomhed, hvis de suppleres af et certifikat, hvoraf det fremgår, at disse statsborgere i medlemsstaterne faktisk og retmæssigt har udøvet virksomhed som jordemoder i Rumænien i mindst fem på hinanden følgende år i syvårsperioden inden certifikatets udstedelse.

▼B

Afdeling 7

Farmaceut

Artikel 44

Farmaceutuddannelsen

1. Adgang til farmaceutuddannelsen forudsætter, at den studerende er i besiddelse af et eksamensbevis eller certifikat, som giver ham adgang til det pågældende studium ved et universitet eller en læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau i en medlemsstat.

2. Uddannelsesbeviset for farmaceuter udstedes efter en uddannelse, der strækker sig over mindst fem år, og som mindst omfatter:

a) fire års teoretisk og praktisk undervisning på heltidsbasis ved et universitet, ved en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau eller under tilsyn af et universitet

b) seks måneders praktikanttjeneste på et offentligt tilgængeligt apotek eller på et hospital under tilsyn af dette hospitals farmaceutiske tjeneste.

Uddannelsen omfatter mindst det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.6.1. ►M4 Kommissionen kan tilpasse listerne over fag og discipliner i bilag V, punkt 5.6.1, til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 58, stk. 3. ◄

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer.

3. Farmaceutuddannelsen skal yde garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

▼B

a) fyldestgørende kendskab til lægemidler og de til fremstilling af lægemidler anvendte stoffer

b) fyldestgørende kendskab til farmaceutisk teknologi samt til fysisk, kemisk, biologisk og mikrobiologisk kontrol med lægemidler

c) fyldestgørende kendskab til lægemidlers nedbrydning og virkninger, til giftstoffers virkemåde samt til anvendelsen af lægemidler

d) fyldestgørende kendskab der gør det muligt at vurdere de videnskabelige data vedrørende lægemidler, for på dette grundlag at kunne give de relevante oplysninger

e) fyldestgørende kendskab til lovbestemte og andre betingelser for udøvelse af farmaceutisk virksomhed.

Artikel 45

Udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som farmaceut

1. Ved farmaceutvirksomhed forstås i dette direktiv virksomhed, som i en eller flere medlemsstater er undergivet betingelser vedrørende erhvervsmæssige kvalifikationer for så vidt angår adgangen hertil og udøvelsen heraf, og som er tilgængelig for indehavere af et af de uddannelsesbeviser, der er anført i bilag V, punkt 5.6.2.

2. Medlemsstaterne drager omsorg for, at indehavere af et uddannelsesbevis i farmaci, der er udstedt af et universitet eller en tilsvarende højere læreanstalt, og som opfylder betingelserne i artikel 44, mindst er berettiget til at optage eller udøve følgende former for virksomhed, med forbehold af et eventuelt krav om supplerende erhvervserfaring.

a) galenisk fremstilling af lægemidler

b) fremstilling af og kontrol med lægemidler

c) kontrol med lægemidler i et hertil indrettet laboratorium

d) oplagring, opbevaring og distribution af lægemidler i engrosleddet

e) tilberedning af, kontrol med samt oplagring og udlevering af lægemidler på offentligt tilgængelige apoteker

f) tilberedning af, kontrol med samt oplagring og udlevering af lægemidler på hospitaler

g) information og rådgivning om lægemidler.

3. Når der som betingelse for adgang til eller udøvelse af en af formerne for farmaceutvirksomhed i en medlemsstat foruden et uddannelsesbevis, jf. bilag V, punkt 5.6.2, kræves supplerende erhvervserfaring, anerkender denne medlemsstat som tilstrækkeligt bevis herfor et certifikat udstedt af de kompetente myndigheder i den pågældendes hjemland, der bekræfter, at vedkommende har udøvet disse former for virksomhed i sit hjemland i en tilsvarende periode.

4. Den i stk. 3 omhandlede anerkendelse gælder dog ikke for så vidt angår de to års erhvervserfaring, som Storhertugdømmet Luxembourg kræver med henblik på en statslig bevilling til drift af apoteker med adgang for offentligheden.

5. Hvis der i en medlemsstat den 16. september 1985 fandtes en udvælgelsesprøve med det formål blandt de i stk. 2 omhandlede farmaceutiske kandidater at udvælge dem, som skal have tilladelse til at blive ejere af nye apoteker, der åbnes som led i en national ordning til bedre geografisk fordeling, kan denne medlemsstat, uanset stk. 1, opretholde denne udvælgelsesprøve og åbne adgang hertil for andre medlemsstaters statsborgere, der er i besiddelse af et af de i bilag V, punkt 5.6.2, anførte uddannelsesbeviser for farmaceuter, eller som er omfattet af bestemmelserne i artikel 23.

▼B

Afdeling 8

Arkitekt

Artikel 46

Arkitektuddannelsen

1. Arkitektuddannelsen omfatter i alt mindst enten fire års studier på heltidsbasis eller seks års studier, hvoraf mindst tre på heltidsbasis, ved et universitet eller en tilsvarende læreanstalt. Uddannelsen skal være afsluttet med eksamen på universitetsniveau.

Uddannelsen, der skal være på universitetsniveau, og som hovedsagelig vedrører arkitektur, skal i lige grad tage hensyn til de teoretiske og praktiske sider ved arkitektuddannelsen og sikre erhvervelse af følgende kundskaber og færdigheder:

a) færdighed i at udforme arkitektoniske projekter, der tager hensyn til både æstetiske og tekniske krav

b) fyldestgørende kendskab til arkitekturens historie og teorier og dertil knyttede kunstarter, teknologier og humaniora

c) kendskab til de skabende kunstarter for så vidt angår disses indflydelse på kvaliteten af arkitektonisk udformning

d) fyldestgørende kendskab til byplanlægning, planlægning og den teknik, der anvendes i planlægningsprocessen

e) forståelse af forholdet mellem mennesker og bygninger, mellem bygninger og deres omgivelser og behovet for at afpasse bygninger og områder efter hinanden i overensstemmelse med menneskets behov og forhold

f) forståelse af arkitekterhvervet og af arkitektens rolle i samfundet, især ved udarbejdelsen af projekter, der tager hensyn til samfundsforhold

g) forståelse af fremgangsmåden ved forundersøgelse og forberedelse af byggeprojekter til en projekteringsopgave

h) forståelse af strukturelle, bygnings- og ingeniørmæssige problemer i forbindelse med bygningskonstruktion

i) fyldestgørende viden om fysiske problemer og teknologier samt om bygningers funktion med henblik på at tilvejebringe komfort indendørs og beskyttelse mod de ydre klimatiske forhold

j) sådanne tekniske færdigheder, at den pågældende bliver i stand til at udforme bygninger, der imødekommer de krav, brugerne stiller, samtidig med at nødvendige begrænsninger af budgethensyn eller på grund af byggelovgivningen respekteres

k) fyldestgørende kendskab til de industrier, organisationer, forskrifter og fremgangsmåder, der er forbundet med projekters virkeliggørelse i form af bygninger og med at indpasse planer i den overordnede planlægning.

2. ►**M4** Kommissionen kan tilpasse de kundskaber og færdigheder, der er omhandlet i stk. 1, til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 58, stk. 3. ◄

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer.

▼B

Artikel 47

Undtagelser fra kravene til arkitektuddannelsen

1. Uanset artikel 46 anses også følgende for at opfylde kravene i artikel 21: den treårige uddannelse på »Fachhochschulen« i Forbundsrepublikken Tyskland, som fandtes den 5. august 1985, som opfylder kravene i artikel 46, og som i denne medlemsstat giver adgang til at udøve de i artikel 48 omhandlede former for virksomhed under titlen arkitekt, hvis uddannelsen suppleres med fire års erhvervserfaring i Forbundsrepublikken Tyskland, der attesteres ved et certifikat udstedt af den faglige sammenslutning, på hvis medlemsliste den arkitekt er optaget, som ønsker at udnytte dette direktivs bestemmelser.

Den faglige sammenslutning skal forud fastslå, at de af arkitekten udførte arbejder på arkitekturområdet er et vægtigt bevis på praktisk anvendelse af de i artikel 46, stk. 1, omhandlede kundskaber og færdigheder. Dette certifikat udstedes efter samme fremgangsmåde som den, der gælder for optagelse på den faglige sammenslutnings medlemsliste.

2. Uanset artikel 46 anses følgende for at opfylde kravene i artikel 21: uddannelse som led i ordninger til forbedring af den sociale status eller i universitetsstudier på deltidsbasis, uddannelse, der opfylder kravene i artikel 46, og som afsluttes med en eksamen i arkitektur, der bestås af personer, som i mindst syv år har arbejdet i arkitektfaget hos en arkitekt eller i en arkitektvirksomhed. En sådan eksamen skal være på universitetsniveau og svare til den i artikel 46, stk. 1, første afsnit, omhandlede afsluttende eksamen.

Artikel 48

Udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som arkitekt

1. Ved erhvervsmæssig virksomhed som arkitekt forstås i dette direktiv virksomhed, der sædvanligvis udøves under titlen arkitekt.

2. En medlemsstats statsborgere, der har tilladelse til at benytte titlen arkitekt i medfør af en lov, der giver den kompetente myndighed i en medlemsstat mulighed for at tildele denne titel til statsborgere fra medlemsstaterne, som særlig måtte have udmærket sig ved kvaliteten af deres præstationer på arkitekturområdet, anses for at opfylde betingelserne for at udøve virksomhed som arkitekt under denne titel. De pågældende personers hjemland udsteder en attest, der godtgør, at deres virksomhed falder inden for arkitekturområdet.

Artikel 49

Arkitekters særlige erhvervede rettigheder

1. ►C2 Medlemsstaterne anerkender de i bilag VI anførte uddannelsesbeviser ◄ for arkitekter, som er udstedt af de øvrige medlemsstater for en uddannelse, der er påbegyndt senest i løbet af det i nævnte bilag anførte akademiske referenceår, selv om de ikke opfylder mindstekravene i artikel 46, ved at give dem samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser for arkitekter, de selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som arkitekt.

På samme vilkår anerkendes certifikater fra de kompetente myndigheder i Forbundsrepublikken Tyskland om ligestilling af uddannelsesbeviser udstedt efter den 8. maj 1945 af de kompetente myndigheder i Den Tyske Demokratiske Republik med de uddannelsesbeviser, der er anført i ovennævnte bilag.

2. Med forbehold af stk. 1 anerkender medlemsstaterne certifikater udstedt til medlemsstaternes statsborgere af de medlemsstater, der havde bestemmelser for adgang til og udøvelse af virksomhed som arkitekt på

▼B

nedenstående datoer, og giver dem samme virkning på deres område som de uddannelsesbeviser, medlemsstaterne selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af virksomhed som arkitekt:

a) 1. januar 1995 for Østrigs, Finlands og Sveriges vedkommende

b) 1. maj 2004 for Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets vedkommende

c) 5. august 1987 for de øvrige medlemsstaters vedkommende.

►C2 De i første afsnit omhandlede certifikater bekræfter, ◄ at indehaveren har fået tilladelse til at benytte titlen arkitekt senest på denne dato og rent faktisk inden for disse bestemmelsers rammer har udøvet den pågældende virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år inden for de fem år, der går forud for certifikatets udstedelse.

KAPITEL IV

Fælles bestemmelser om etablering

Artikel 50

Dokumentation og formelle krav

1. Når værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder træffer afgørelse om en ansøgning om tilladelse til udøvelse af et lovreguleret erhverv i medfør af dette afsnit, kan de kræve de i bilag VII anførte dokumenter og certifikater.

De i bilag VII, punkt 1, litra d), e) og f), omhandlede dokumenter må ved fremlæggelsen ikke være mere end tre måneder gamle.

Medlemsstater, organisationer og andre juridiske personer sørger for, at de afgivne oplysninger behandles fortroligt.

2. I tilfælde af begrundet tvivl kan værtsmedlemsstaten af de kompetente myndigheder i en medlemsstat kræve en bekræftelse af ægtheden af certifikater og uddannelsesbeviser, der er udstedt i den pågældende medlemsstat, samt i givet fald en bekræftelse af, at ansøgeren for så vidt angår de erhverv, der er omhandlet i kapitel III i dette afsnit, opfylder de mindstekrav til uddannelse, der er fastsat i henholdsvis artikel 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 og 46.

3. I tilfælde af begrundet tvivl, når et uddannelsesbevis som defineret i artikel 3, stk. 1, litra c), er udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat og omfatter en uddannelse, der helt eller delvis er taget på en læreanstalt, der er lovligt etableret på en anden medlemsstat område, kan værtsmedlemsstaten sammen med det kompetente organ i udstedelsesmedlemsstaten kontrollere,

a) om uddannelsesforløbet ved den pågældende læreanstalt er formelt attesteret af den læreanstalt, der er etableret i udstedelsesmedlemsstaten

b) om det udstedte uddannelsesbevis er det samme som det, der ville være udstedt, hvis uddannelsesforløbet var fulgt i sin helhed i udstedelsesmedlemsstaten, og

c) om uddannelsesbeviset giver samme erhvervsrettigheder på udstedelsesmedlemsstatens område.

4. Hvis en værtsmedlemsstat af sine egne statsborgere som betingelse for adgang til et lovreguleret erhverv kræver edsaflæggelse eller afgivelse af en højtidelig erklæring, og formuleringen af denne ed eller erklæring ikke kan anvendes af statsborgere fra de øvrige medlemsstater, sørger værtsmedlemsstaten for, at den pågældende kan anvende en passende og tilsvarende formulering.

▼B

Artikel 51

Procedure for gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer

1. Den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten bekræfter modtagelsen af ansøgningen inden for en måned og oplyser ansøgeren om eventuelle manglende dokumenter.

2. Ansøgninger om tilladelse til udøvelse af et lovreguleret erhverv skal behandles hurtigst muligt, og værtsmedlemsstatens kompetente myndighed skal under alle omstændigheder senest tre måneder efter forelæggelsen af den fuldt dokumenterede ansøgning træffe en begrundet afgørelse. Denne frist kan dog forlænges med én måned i de tilfælde, der hører under kapitel I og II i dette afsnit.

3. Afgørelsen, eller mangelen på samme inden for den fastsatte frist, skal kunne påklages efter national ret.

Artikel 52

Benyttelse af titel

1. Hvis benyttelsen af den titel, der hører til en af de former for virksomhed, som udøves i forbindelse med det pågældende erhverv, er lovreguleret i en værtsmedlemsstat, benytter statsborgere fra de øvrige medlemsstater, der i medfør af afsnit III har ret til at udøve et lovreguleret erhverv, den titel, der i værtsmedlemsstaten svarer til erhvervet, og gør brug af den eventuelle forkortelse herfor.

2. Hvis et erhverv i værtsmedlemsstaten er reguleret af en sammenslutning eller organisation, jf. artikel 3, stk. 2, kan medlemsstaternes statsborgere kun anvende den titel eller forkortelse, som denne sammenslutning eller organisation giver ret til, hvis de fremlægger bevis på medlemskab af nævnte sammenslutning eller organisation.

Hvis sammenslutningen eller organisationen gør opnåelse af medlemskab betinget af visse kvalifikationer, kan denne betingelse for så vidt angår statsborgere fra andre medlemsstater, der er i besiddelse af de erhvervsmæssige kvalifikationer, kun gøres gældende på de vilkår, der er fastsat i dette direktiv.

AFSNIT IV

RETNINGSLINJER FOR ERHVERVSUDØVELSE

Artikel 53

Sprogkundskaber

De personer, hvis erhvervsmæssige kvalifikationer anerkendes, skal være i besiddelse af de sprogkundskaber, der er nødvendige for at kunne udøve erhvervet i værtsmedlemsstaten.

Artikel 54

Benyttelse af uddannelsestitel

Med forbehold af artikel 7 og 52 sikrer værtsmedlemsstaten, at de pågældende har ret til at benytte deres uddannelsestitel fra hjemlandet, og eventuelt en forkortelse for den, på denne medlemsstats sprog. Værtsmedlemsstaten kan foreskrive, at denne titel efterfølges af navn og beliggenhed for den institution eller det bedømmelsesudvalg, der har tildelt den. Hvis uddannelsestitlen fra hjemlandet kan forveksles med en titel, som i værtsmedlemsstaten kræver en supplerende uddannelse, som den begunstigede ikke har erhvervet, kan denne værtsmedlemsstat fore-

▼B

skrive, at den begunstigede skal benytte sin uddannelsestitel fra hjemlandet i en passende udformning, som værtsmedlemsstaten angiver.

Artikel 55

Sygesikringsoverenskomster

Medlemsstater, der kræver, at personer, som har erhvervet deres erhvervsmæssige kvalifikationer på deres område, skal gennemføre en forberedende praktikanttjeneste og/eller opnå erhvervserfaring som betingelse for at kunne anerkendes af en sygeforsikring, giver med forbehold af artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, litra b), indehavere af erhvervsmæssige kvalifikationer som læge og tandlæge, erhvervet i en anden medlemsstat, dispensation fra dette krav.

AFSNIT V

ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE OG GENNEMFØRELSESBEFØJELSER

Artikel 56

Kompetente myndigheder

1. De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet arbejder tæt sammen og yder hinanden bistand med henblik på at lette anvendelsen af dette direktiv. De sørger for, at de oplysninger, de udveksler, behandles fortroligt.

2. De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet udveksler oplysninger om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller om andre alvorlige, konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen af en virksomhed i henhold til dette direktiv, under overholdelse af lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([1]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ([2]).

Hjemlandet undersøger rigtigheden af forholdene, og dets myndigheder bestemmer arten og omfanget af de undersøgelser, der skal foretages, og meddeler værtsmedlemsstaten de konsekvenser, de drager af de afgivne oplysninger.

3. Hver medlemsstat udpeger senest den 20. oktober 2007 de kompetente myndigheder og organer, der er bemyndiget til at udstede og modtage uddannelsesbeviser og andre dokumenter eller oplysninger, og de kompetente myndigheder og organer, der er bemyndiget til at modtage ansøgninger og træffe de i dette direktiv omhandlede afgørelser, og giver straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse herom.

4. Hver medlemsstat udpeger en koordinator for de i stk. 1 omhandlede myndigheders virksomhed og underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

Koordinatorerne har til opgave:

a) at fremme en ensartet gennemførelse af dette direktiv

([1]) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.
([2]) EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

▼B

b) at indhente alle oplysninger af betydning for gennemførelsen af dette direktiv, herunder navnlig vedrørende betingelserne for at optage et lovreguleret erhverv i medlemsstaterne.

Med henblik på gennemførelsen af den i litra b) omhandlede opgave kan koordinatorerne rette henvendelse til de i artikel 57 omhandlede kontaktpunkter.

Artikel 57

Kontaktpunkter

Hver medlemsstat udpeger senest den 20. oktober 2007 et kontaktpunkt, der har til opgave:

a) at meddele borgere og kontaktpunkter i de øvrige medlemsstater alle nødvendige oplysninger i forbindelse med anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer som omhandlet i dette direktiv, især oplysninger om national lovgivning om erhvervsudøvelse, herunder social- og arbejdsmarkedslovgivning, og, hvis det er relevant, fagetiske regler

b) at bistå borgerne med at udnytte de rettigheder, dette direktiv giver dem, om nødvendigt gennem samarbejde med de øvrige kontaktpunkter og værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder.

Kontaktpunkterne underretter på Kommissionens opfordring denne om resultatet af sager, de har behandlet i henhold til litra b) senest to måneder efter, at de har fået dem forelagt.

▼M4

Artikel 58

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til to måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

▼B

Artikel 59

Høringer

Kommissionen skal sikre, at der gennemføres høringer af eksperter fra de berørte erhvervsgrupper på en hensigtsmæssig måde, særlig i forbindelse med det arbejde, der udføres af det i artikel 58 omhandlede udvalg, ligesom den skal udsende en forklarende rapport om høringerne til udvalget.

▼B

AFSNIT VI

ANDRE BESTEMMELSER

Artikel 60

Rapporter

1. Fra den 20. oktober 2007 aflægger medlemsstaterne hvert andet år rapport til Kommissionen om anvendelsen af den indførte ordning. Denne rapport omfatter generelle bemærkninger, en statistisk oversigt over de afgørelser, der er truffet, og en beskrivelse af de vigtigste problemer, der er opstået i forbindelse med anvendelsen af direktivet.

2. Fra den 20. oktober 2007 udarbejder Kommissionen hvert femte år en rapport om dette direktivs gennemførelse.

Artikel 61

Undtagelsesbestemmelse

Hvis der ved anvendelsen af en bestemmelse i dette direktiv opstår større vanskeligheder inden for bestemte områder i en medlemsstat, undersøger Kommissionen disse vanskeligheder i samarbejde med medlemsstaten.

I givet fald træffer Kommissionen efter proceduren i artikel 58, stk. 2, beslutning om, at den pågældende medlemsstat i en begrænset periode kan undlade at anvende den pågældende bestemmelse.

Artikel 62

Ophævelse

Direktiv 77/452/EØF, 77/453/EØF, 78/686/EØF, 78/687/EØF, 78/1026/EØF, 78/1027/EØF, 80/154/EØF, 80/155/EØF, 85/384/EØF, 85/432/EØF, 85/433/EØF, 89/48/EØF, 92/51/EØF, 93/16/EØF og 1999/42/EF ophæves med virkning fra den 20. oktober 2007. Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til dette direktiv, og retsakter, der er vedtaget på grundlag af de pågældende direktiver, berøres ikke heraf.

Artikel 63

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 20. oktober 2007. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 64

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

▼B

Artikel 65

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

Liste over faglige sammenslutninger eller organisationer, som opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 2

IRLAND [1]

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland [2]
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland [2]
3. The Association of Certified Accountants [2]
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

DET FORENEDE KONGERIGE

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy
27. Institution of Electrical Engineers

---

(1) Irske statsborgere er også medlemmer af følgende sammenslutninger eller organisationer i Det Forenede Kongerige:
Institute of Chartered Accountants in England and Wales
Institute of Chartered Accountants of Scotland
Institute of Actuaries
Faculty of Actuaries
The Chartered Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building.

(2) Kun i forbindelse med regnskabsrevision.

▼B

28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

▼B

BILAG II

Liste over uddannelser med særlig struktur, der er omhandlet i artikel 11, litra c), nr. ii)

1. *Paramedicinske og socialpædagogiske uddannelser*

Følgende uddannelser:

I Tyskland:

▼M2

— sundheds- og pædiatrisygeplejerske (»Gesundheits- und Kinderkrankenpfleger(in)«)

▼B

— fysioterapeut (»Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)«) ([1])

— ergoterapeut/arbejdsterapeut (»Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut(in)/Ergotherapeut«)

— talepædagog (»Logopäde/Logopädin«)

— ortoptist (»Orthoptist(in)«)

— statsanerkendt pædagog (»Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)«)

— statsanerkendt sundhedspædagog (»Staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge(-in)«)

— teknisk laboratorieassistent (»medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in)«)

— teknisk assistent (radiologi) (»medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)«)

— teknisk assistent (funktionsdiagnostik) (»medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik«)

— teknisk assistent (veterinærmedicin) (»veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)«)

— diætetiker (»Diätassistent(in)«)

— farmacitekniker (»Pharmazieingenieur«), uddannelse gennemført inden den 31. marts 1994 på det tidligere DDR's områder eller på de nye delstaters område

▼M2

_____

▼B

— taleterapeut (»Sprachtherapeut(in)«)

▼M2

— geriatrisk sygeplejerske (»Altenpflegerin und Altenpfleger«)

▼C1

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år, herunder:

— enten mindst tre års erhvervsuddannelse på en fagskole, afsluttet med en eksamen, og eventuelt suppleret med en specialisering af ét eller to års varighed, afsluttet med en eksamen

— eller mindst to og et halvt år på en fagskole, afsluttet med en eksamen, og suppleret med mindst seks måneders erhvervspraktik eller mindst seks måneders praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed

— eller mindst to år på en fagskole, afsluttet med en eksamen, og suppleret med mindst et års erhvervspraktik eller mindst et års praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed.

▼B

I Den Tjekkiske Republik:

— sygeplejer/plejeassistent (»Zdravotnický asistent«)

([1]) Titlen »Krankengymnast(in)« er fra den 1. juni 1994 erstattet af titlen »Physiotherapeut(in)«. De af erhvervets udøvere, som har opnået deres eksamensbevis inden denne dato, kan dog, hvis de ønsker det, fortsat anvende den tidligere titel »Krankengymnast(in)«.

▼B

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år omfattende mindst 8 års grundskole og 4 års sundhedsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet, afsluttet med en »maturitní zkouška«-eksamen.

— ernæringsassistent (»Nutriční asistent«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år omfattende mindst 8 års grundskole og 4 års sundhedsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet, afsluttet med en »maturitní zkouška«-eksamen.

I Italien:

— tandtekniker (»odontotecnico«)

— optiker (»ottico«)

▼C1

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år, herunder:

— enten mindst tre års erhvervsuddannelse på en fagskole, afsluttet med en eksamen, og eventuelt suppleret med en specialisering af ét eller to års varighed, afsluttet med en eksamen

— eller mindst to og et halvt år på en fagskole, afsluttet med en eksamen, og suppleret med mindst seks måneders erhvervspraktik eller mindst seks måneders praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed

— eller mindst to år på en fagskole, afsluttet med en eksamen, og suppleret med mindst et års erhvervspraktik eller mindst et års praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed.

▼B

I Cypern:

— tandtekniker (»οδοντοτεχνίτης«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 14 år omfattende mindst 6 års grundskole, 6 års uddannelse på sekundærtrinnet og 2 års post-gymnasial erhvervsuddannelse efterfulgt af 1 års erhvervsfaglig erfaring.

— optiker (»τεχνικός οπτικός«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 14 år omfattende mindst 6 års grundskole, 6 års uddannelse på sekundærtrinnet og 2 års post-gymnasial erhvervsfaglig uddannelse efterfulgt af 1 års erhvervserfaring.

I Letland:

— klinikassistent (»zobārstniecības māsa«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år omfattende mindst 10 års almen skolegang og 2 års sundhedsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet og efterfulgt af 3 års erhvervserfaring, der afsluttes med en eksamen, der skal bestås for at få bevis for gennemført specialiseret uddannelse.

— biomedicinsk laboratorieassistent (»biomedicīnas laborants«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende mindst 10 års almen skolegang og 2 års sundhedsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet, efterfulgt af 2 års erhvervserfaring, der afsluttes med en eksamen, der skal bestås for at få bevis for gennemført specialiseret uddannelse.

— tandtekniker (»zobu tehniķis«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende mindst 10 års almen skolegang og 2 års sundhedsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet, efterfulgt af 2 års erhvervserfaring, der afsluttes med en eksamen, der skal bestås for at få bevis for gennemført specialiseret uddannelse.

— fysioterapeutassistent (»fizioterapeita asistents«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år omfattende mindst 10 års almen skolegang og 3 års sundhedsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet, efterfulgt af 2 års erhvervserfaring, der afsluttes med en eksamen, der skal bestås for at få bevis for gennemført specialiseret uddannelse.

I Luxembourg:

— teknisk assistent (radiologi) (»assistant(e) technique médical(e) en radiologie«)

▼B

— teknisk laboratorieassistent (»assistant(e) technique médical(e) de laboratoire«)

— psykiatrisk sygeplejerske (»infirmier/ière psychiatrique«)

— teknisk assistent (kirurgi) (»assistant(e) technique médical(e) en chirurgie«)

▼M2

— pædiatrisk sygeplejerske (»infirmier/ière en pédiatrie«)

— narkose- og opvågningssygeplejerske (»infirmier/ière en anesthésie et en réanimation«)

— massør (»masseur/euse«)

▼B

— pædagog (»éducateur/trice«)

▼C1

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år, herunder:

— enten mindst tre års erhvervsuddannelse på en fagskole, afsluttet med en eksamen, og eventuelt suppleret med en specialisering af ét eller to års varighed, afsluttet med en eksamen

— eller mindst to og et halvt år på en fagskole, afsluttet med en eksamen, og suppleret med mindst seks måneders erhvervspraktik eller mindst seks måneders praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed

— eller mindst to år på en fagskole, afsluttet med en eksamen, og suppleret med mindst et års erhvervspraktik eller mindst et års praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed.

▼B

I Nederlandene:

— dyrlægeassistent (»dierenartsassistent«)

▼C1

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år, herunder tre års erhvervsuddannelse på en fagskole (»MBO«-ordningen) eller tre års erhvervsuddannelse i form af vekseluddannelse i lærlingeuddannelsessystemet (»LLW«), som begge afsluttes med en prøve.

▼B

I Østrig:

— særlig grundlæggende uddannelse i pædiatrisk sygepleje (»spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege«)

▼M2

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år, herunder mindst 10 års almen skolegang og 3 års sundhedsfaglig uddannelse på en sygeplejerskeskole, afsluttet med en prøve, der skal bestås for at få kvalifikationsbeviset.

▼B

— særlig grundlæggende uddannelse i psykiatrisk sundheds- og sygepleje (»spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege«)

▼M2

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år, herunder mindst 10 års almen skolegang og 3 års sundhedsfaglig uddannelse på en sygeplejerskeskole, afsluttet med en prøve, der skal bestås for at få kvalifikationsbeviset.

▼B

— kontaktlinseoptiker (»Kontaktlinsenoptiker«)

— fodterapeut (»Fußpfleger«)

— høreapparattekniker (»Hörgeräteakustiker«)

— drogist (»Drogist«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 14 år, herunder en uddannelse på mindst 5 år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, og som er opdelt i en læretid på mindst 3 år delvis i en virk-

▼B

somhed og delvis på en fagskole samt en periode med erhvervspraktik og -uddannelse, som afsluttes med en prøve, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv og uddanne lærlinge

— massør (»Masseur«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 14 år, herunder en uddannelse på mindst 5 år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, bestående af en læretid på 2 år og en periode på 2 år med erhvervspraktik og -uddannelse samt et kursus på 1 år, som afsluttes med en prøve, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv og uddanne lærlinge

— børnehavepædagog (»Kindergärtner/in«)

— pædagog (»Erzieher«)

der svarer til et uddannelsesforløb på 13 år, herunder 5 års erhvervsuddannelse på en fagskole, afsluttet med en prøve.

I Slovakiet:

— lærer i dans på grundlæggende kunstskoler (»učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst $14^{1/2}$ år omfattende 8 års grundskole, 4 års fagskole på sekundærtrinnet og et 5 semesters kursus i dansepædagogik.

— lærer ved særlige uddannelsesfaciliteter og ved socialservicefaciliteter (»vychovávatel' v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 14 år omfattende 8-9 års grundskole, 4 års pædagogikstudium eller andet studium på sekundærtrinnet og 2 års supplerende pædagogikstudium på deltid.

▼M5

— tandtekniker (zubný technik)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 14 år, herunder otte eller ni års grundskole, fire års uddannelse på sekundærtrinnet efterfulgt af to års post-gymnasial sundhedsfaglig uddannelse afsluttet med prøve i teori og praksis (maturitné vysvedčenie).

▼B

2. *Mesteruddannelser (»Mester/Meister/Maître«), der svarer til uddannelser inden for håndværksmæssig virksomhed, der ikke er omfattet af direktivets afsnit III, kapitel II*

Følgende uddannelser:

▼M5

_____

▼B

I Tyskland:

— optiker (»Augenoptiker«)

— tandtekniker (»Zahntechniker«)

▼M2

— ortopæditekniker (»Orthopädietechniker«)

▼B

— audiologiassistent (»Hörgeräte-Akustiker«)

▼M2

_____

▼B

— ortopædisk håndskomager (»Orthopädieschuhmacher«).

I Luxembourg:

— optiker (»opticien«)

— tandtekniker (»mécanicien dentaire«)

— audiologiassistent (»audioprothésiste«)

— ortopædimekaniker-bandagist (»mécanicien orthopédiste/bandagiste«)

▼B

— ortopædisk håndskomager (»orthopédiste-cordonnier«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 14 år, herunder en uddannelse på mindst 5 år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, der er foregået dels i en virksomhed, dels på en fagskole, og som afsluttes med en prøve, der kræves bestået for at kunne udøve selvstændig håndværksvirksomhed, eller for som arbejdstager at opnå en stilling med et tilsvarende ansvar.

I Østrig:

— bandagist (»Bandagist«)

— korsetmager (»Miederwarenerzeuger«)

— optiker (»Optiker«)

— ortopædisk håndskomager (»Orthopädieschuhmacher«)

— ortopæditekniker (»Orthopädietechniker«)

— tandtekniker (»Zahntechniker«)

— gartner (»Gärtner«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 14 år, herunder en uddannelse på mindst 5 år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, og som er opdelt i en læretid på mindst 3 år delvis i en virksomhed og delvis på en fagskole samt en periode på mindst 2 år med erhvervspraktik og -uddannelse, som afsluttes med en mesterprøve, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv, uddanne lærlinge og benytte titlen »Meister«.

Mesteruddannelser inden for land- og skovbrug, især:

— mester i landbrug (»Meister in der Landwirtschaft«)

— mester i landbrugsøkonomi (»Meister in der ländlichen Hauswirtschaft«)

— mester i havebrug (»Meister im Gartenbau«)

— mester i grøntsagsavl (»Meister im Feldgemüsebau«)

— mester i frugtavl og -behandling (»Meister im Obstbau und in der Obstverwertung«)

— mester i vinavl og -fremstilling (»Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft«)

— mester i mejeribrug (»Meister in der Molkerei- und Käsereiwirtschaft«)

— mester i hesteopdræt (»Meister in der Pferdewirtschaft«)

— mester i fiskeri (»Meister in der Fischereiwirtschaft«)

— mester i fjerkræavl (»Meister in der Geflügelwirtschaft«)

— mester i biavl (»Meister in der Bienenwirtschaft«)

— mester i skovbrug (»Meister in der Forstwirtschaft«)

— mester i skovbeplantning og -forvaltning (»Meister in der Forstgarten- und Forstpflegewirtschaft«)

— mester i landbrugslagerforvaltning (»Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 15 år, herunder en uddannelse på mindst 6 år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, og som er opdelt i en læretid på mindst 3 år delvis i en virksomhed og delvis på en fagskole samt en periode på 3 år med erhvervspraktik, som afsluttes med en mesterprøve, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv, uddanne lærlinge og benytte titlen »Meister«.

I Polen:

— lærer inden for erhvervsfaglig uddannelse (»Nauczyciel praktycznej nauki zawodu«)

der svarer til et uddannelsesforløb på:

i) 8 års grundskole og 5 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet eller tilsvarende uddannelse på sekundærtrinnet på et relevant område

▼B

efterfulgt af et kursus i pædagogik af en samlet varighed på mindst 150 timer, kursus i arbejdssikkerhed og arbejdshygiejne og 2 års erhvervserfaring inden for det fag, der skal undervises i

ii) 8 års grundskole og 5 års erhvervsfaglig uddannelse og afslutningsbevis fra en postgymnasial pædagogisk fagskole

iii) 8 års grundskole og 2-3 års grundlæggende erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet og mindst 3 års erhvervserfaring afsluttet med en mesterprøve inden for faget efterfulgt af et kursus i pædagogik af en varighed på mindst 150 timer.

I Slovakiet:

— erhvervsskolelærer (»majster odbornej výchovy«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende 8 års grundskole, 4 års erhvervsfaglig uddannelse (fuldstændig erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet og/eller lærlingeuddannelse inden for den relevante (tilsvarende) erhvervsfaglige uddannelse eller lærlingeuddannelse), mindst 3 års erhvervserfaring inden for den afsluttede uddannelse eller lærlingeuddannelse og supplerende pædagogiske studier på universitetsniveau eller på tekniske universiteter, eller fuldstændig uddannelse eller lærlingeuddannelse på sekundærtrinnet inden for den relevante (tilsvarende) erhvervsfaglige uddannelse eller lærlingeuddannelse, mindst 3 års erhvervserfaring inden for den afsluttede uddannelse eller lærlingeuddannelse og supplerende pædagogiske studier på universitetsniveau, eller fra den 1. september 2005 specialiseret uddannelse inden for specialpædagogik, der gives på metodologicentre for erhvervsskolelærere på særlige skoler uden supplerende pædagogiske studier.

▼M2

2a. *Mesteruddannelser (»Meister/Maître«) (skole- og erhvervsuddannelser, der afsluttes med titlen mester (»Meister/Maître«)) inden for følgende erhverv:*

I Tyskland:

— metalsmed (»Metallbauer«)

— konstruktør af kirurgiske instrumenter (»Chirurgiemechaniker«)

— karrosserismed og vognbygger (»Karosserie- und Fahrzeugbauer«)

— bilmekaniker (»Kraftfahrzeugtechniker«)

— motorcykel- og cykelmekaniker (»Zweiradmechaniker«)

— køletekniker (»Kälteanlagenbauer«)

— it-tekniker (»Informationstechniker«)

— landbrugsmaskinmekaniker (»Landmaschinenmechaniker«)

— bøssemager (»Büchsenmacher«)

— blikkenslager (»Klempner«)

— vvs-installatør (»Installateur und Heizungsbauer«)

— elektrotekniker (»Elektrotechniker«)

— elektromekaniker (»Elektromaschinenbauer«)

— både- og skibsbygger (»Boots- und Schiffbauer«)

— murer- og betonarbejder (»Maurer und Betonbauer«)

— ovnsætter og bygger af luftopvarmningssystemer (»Ofen- und Luftheizungsbauer«)

— tømrer (»Zimmerer«)

— tagdækker (»Dachdecker«)

— vejkonstruktør (»Straßenbauer«)

— varme-, kulde- og lydisolatør (»Wärme-, Kälte- und Schallschutzisolierer«)

— brøndbygger (»Brunnenbauer«)

— stenhugger (»Steinmetz und Steinbildhauer«)

▼M2

— stukkatør (»Stuckateur«)

— maler og lakerer (»Maler und Lackierer«)

— stilladsbygger (»Gerüstbauer«)

— skorstensfejer (»Schornsteinfeger«)

— finmekaniker (»Feinwerkmechaniker«)

— snedker (»Tischler«)

— rebslager (»Seiler«)

— bager (»Bäcker«)

— konditor (»Konditor«)

— slagter (»Fleischer«)

— frisør (»Frisör«)

— glarmester (»Glaser«)

— glasmager og glasværksarbejder (»Glasbläser und Glasapparatebauer«)

— vulkanisør og dækmontør (»Vulkaniseur und Reifenmechaniker«).

I Luxembourg:

— bager/konditor (»boulanger-pâtissier«)

— konditor/chokolademager/konfekturearbejder/ismager (»pâtissier-chocolatier-confiseur-glacier«)

— slagter (»boucher-charcutier«)

— hesteslagter (»boucher-charcutier-chevalin«)

— caterer (»traiteur«)

— mølleriarbejder (»meunier«)

— dameskrædder (»tailleur-couturier«)

— modist (»modiste-chapelier«)

— buntmager (»fourreur«)

— sko- og støvlemager (»bottier-cordonnier«)

— urmager (»horloger«)

— guldsmed (»bijoutier-orfèvre«)

— frisør (»coiffeur«)

— kosmetolog (»esthéticien«)

— maskinmester (»mécanicien en mécanique générale«)

— installatør af elevatorer, lifte, rullende trapper og transportmateriel (»installateur d'ascenseurs, de monte-charges, d'escaliers mécaniques et de matériel de manutention«)

— bøssemager (»armurier«)

— smed (»forgeron«)

— industri- og entreprenørmaskinmekaniker (»mécanicien de machines et de matériels industriels et de la construction«)

— auto- og motorcykelelektromekaniker (»mécanicien-électronicien d'autos et de motos«)

— karrosserismed (»constructeur réparateur de carosseries«)

— autoopretter og -lakerer (»débosseleur-peintre de véhicules automoteurs«)

— drejer (»bobineur«)

— elektronikmekaniker til audiovisuelle installationer og apparater (»électronicien d'installations et d'appareils audiovisuels«)

— konstruktør og reparatør af kabeltv-net (»constructeur réparateur de réseaux de télédistribution«)

▼M2

— elektronikmekaniker i kontor- og it-teknologi (»électronicien en bureautique et en informatique«)

— land- og vinbrugsmaskinmekaniker (»mécanicien de machines et de matériel agricoles et viticoles«)

— kobbersmed (»chaudronnier«)

— galvanisør (»galvaniseur«)

— bilsagkyndig (»expert en automobiles«)

— bygningsstruktør (»entrepreneur de construction«)

— vejkonstruktør og brolægger (»entrepreneur de voirie et de pavage«)

— gulvlægger (»confectionneur de chapes«)

— varme-, lyd- og fugtisolatør (»entrepreneur d'isolations thermiques, acoustiques et d'étanchéité«)

— vvs-installatør (»installateur de chauffage-sanitaire«)

— køleinstallatør (»installateur frigoriste«),

— elektriker (»électricien«),

— installatør af lysskilte (»installateur d'enseignes lumineuses«),

— elektronikmekaniker i informations- og kommunikationsteknologi (»électronicien en communication et en informatique«),

— installatør af alarm- og sikkerhedssystemer (»installateur de systèmes d'alarmes et de sécurité«),

— møbelsnedker (»menuisier-ébéniste«),

— parketlægger (»parqueteur«),

— montør af præfabrikerede elementer (»poseur d'éléments préfabriqués«),

— konstruktør og montør af skodder, persienner, markiser og rullegardiner (»fabricant poseur de volets, de jalousies, de marquises et de store«),

— metalsmed (»entrepreneur de constructions métalliques«),

— ovnsætter (»constructeur de fours«),

— tagdækker/blikkenslager (»couvreur-ferblantier«),

— tømrer (»charpentier«),

— stenhugger (»marbrier-tailleur de pierres«),

— fliselægger (»carreleur«),

— pudser (»plafonneur-façadier«),

— bygningsmaler (»peintre-décorateur«),

— glarmester (»vitrier-miroitier«),

— tapetserer (»tapissier-décorateur«),

— konstruktør og montør af skorsten og kakkelovne (»constructeur poseur de cheminées et de poêles en faïence«),

— trykker (»imprimeur«),

— medieoperatør (»opérateur média«),

— serigraf (»sérigraphe«),

— bogbinder (»relieur«),

— konstruktør af medicinsk og kirurgisk udstyr (»mécanicien de matériel médico-chirurgical«),

— kørelærer (»instructeur de conducteurs de véhicules automoteurs«),

— konstruktør og montør af metalbeklædning og -tag (»fabricant poseur de bardages et toitures métalliques«),

— fotograf (»photographe«),

▼M2

— instrumentmager og -reparatør (»fabricant réparateur d'instruments de musique«),

— svømmelærer (»instructeur de natation«);

I Østrig:

— byggeleder (»Baumeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten«),

— bager (»Bäcker«),

— brøndgraver (»Brunnenmeister«),

— tagdækker (»Dachdecker«),

— elektrotekniker (»Elektrotechnik«),

— slagter (»Fleischer«),

— frisør og parykmager (stylist) (»Friseur und Perückenmacher (Stylist)«) ,

— gas- og sanitetstekniker (»Gas- und Sanitärtechnik«),

— glarmester (»Glaser«),

— glarmester og planglassliber (»Glasbeleger und Flachglasschleifer«),

— glasmager og glasværksarbejder (»Glasbläser und Glasinstrumentenerzeugung«),

— hulglassliber og -forarbejder (»Hohlglasschleifer und Hohlglasveredler (verbundenes Handwerk)«),

— ovnsætter (»Hafner«),

— varmetekniker (»Heizungstechnik«),

— ventilationstekniker (»Lüftungstechnik (verbundenes Handwerk)«),

— køletekniker (»Kälte- und Klimatechnik«),

— kommunikationselektroniker (»Kommunikationselektronik«),

— konditor, herunder fremstilling af honningkager, kandiserede frugter, is og chokoladevarer (»Konditor (Zuckerbäcker) einschl. der Lebzelter und der Kanditen- Gefrorenes- und -Schokoladewarenerzeugung«),

— mekaniker (»Kraftfahrzeugtechnik«),

— karrosserismed, herunder autoopretter og -lakerer (håndværk i forbindelse hermed) (»Karosseriebauer einschl. Karosseriespengler u. -lackierer (verbundenes Handwerk)«),

— plastmager (»Kunststoffverarbeitung«),

— bygningsmaler (»Maler und Anstreicher«),

— lakerer (»Lackierer«),

— forgylder og stafferer ((»Vergolder und Staffierer«),

— skiltetekniker (håndværk i forbindelse hermed) (»Schilderherstellung (verbundenes Handwerk)«),

— mekatroniker i elektroteknik og automation (»Mechatroniker f. Elektromaschinenbau u. Automatisierung«),

— mekatroniker i elektronik (»Mechatroniker f. Elektronik«),

— kontor- og it-systemtekniker (»Büro- und EDV-Systemtechnik«),

— mekatroniker i maskin- og produktionsteknik (»Mechatroniker f. Maschinen- und Fertigungstechnik«),

— mekatroniker i medicinsk udstyr (håndværk i forbindelse hermed) (»Mechatroniker f. Medizingerätetechnik (verbundenes Handwerk)«),

— overfladetekniker (»Oberflächentechnik«),

— metalformgiver (håndværk i forbindelse hermed) (»Metalldesign (verbundenes Handwerk)«),

— klejnsmed (»Schlosser«),

— smed (»Schmied«),

▼M2

— landbrugsmaskinmekaniker (»Landmaschinentechnik«),

— blikkenslager (»Spengler«),

— kobbersmed (håndværk i forbindelse hermed) (»Kupferschmied (verbundenes Handwerk)«),

— stenhugger, herunder fremstilling af kunststen og terrazzo (»Steinmetzmeister einschl. Kunststeinerzeugung und Terrazzomacher«),

— stukkatør og pudser (»Stukkateur und Trockenausbauer«),

— tømrer (»Tischler«),

— grafiker (»Modellbauer«),

— bødker (»Binder«),

— drejer (»Drechsler«),

— bådebygger (»Bootsbauer«),

— billedhugger (håndværk i forbindelse hermed) (»Bildhauer (verbundenes Handwerk)«),

— vulkanisør (»Vulkaniseur«),

— bøssemager (herunder våbenhandel) (»Waffengewerbe (Büchsenmacher) einschl. des Waffenhandels«),

— varme-, kulde-, lyd- og brandisolatør (»Wärme- Kälte- Schall- und Branddämmer«),

— tømrermester (»Zimmermeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten«),

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år, herunder en uddannelse på mindst 3 år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, der er foregået dels i en virksomhed, dels på en fagskole, og som afsluttes med en prøve og mindst 1 års teoretisk og praktisk mesteruddannelse. Bestået mesterprøve giver ret til at udøve erhvervet som selvstændig erhvervsdrivende, uddanne lærlinge og benytte titlen mester (»Meister/Maître«).

▼B

3. *Maritime erhverv*

▼M3

a) Maritim sejlads

Følgende uddannelser:

i Letland:

— skibselektriker (»kuģu elektromehāniķis«)

— køleanlægstekniker (»kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists«)

i Nederlandene:

— VTS-tjenestemand (»VTS-functionaris«)

der svarer til følgende uddannelser:

— i Letland:

i) med hensyn til skibselektriker (»kuģu elektromehāniķis«)

1. En person på mindst 18 år.

2. Svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år og 6 måneder, herunder mindst 9 års grundskole og mindst 3 års erhvervsfaglig uddannelse. Herudover tjeneste på mindst 6 måneder til søs som elektriker eller assisterende elektriker på skibe med en generatorydelse på over 750 kW. Den erhvervsfaglige uddannelse afsluttes med en særlig eksamen afholdt af den kompetente myndighed i overensstemmelse med det af transportministeriet godkendte uddannelsesprogram.

ii) med hensyn til køleanlægstekniker (»kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists«)

1. En person på mindst 18 år.

▼M3

2. Svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år, herunder mindst 9 års grundskole og mindst 3 års erhvervsfaglig uddannelse. Herudover tjeneste på mindst 12 måneder til søs som køleanlægsteknikerassistent. Den erhvervsfaglige uddannelse afsluttes med en særlig eksamen afholdt af den kompetente myndighed i overensstemmelse med det af transportministeriet godkendte uddannelsesprogram.

— i Nederlandene:

med hensyn til VTS-tjenestemand (»VTS-functionaris«) et samlet uddannelsesforløb på mindst 15 år, herunder mindst 3 års højere erhvervsuddannelse (HBO) eller erhvervsuddannelse på mellemniveau (MBO), der efterfølges af nationale eller regionale specialuddannelser, og som hver omfatter mindst 12 ugers teoretisk uddannelse og afsluttes med en prøve.

▼B

b) Havfiskeri:

Følgende uddannelser:

i Tyskland:

— skibsfører/fiskeri (»Kapitän BG/Fischerei«)

— skibsfører/fiskeri (»Kapitän BLK/Fischerei«)

— styrmand/fiskeri (»Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei«)

— styrmand/fiskeri (»Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei«)

i Nederlandene:

— styrmand/maskinist V (»stuurman werktuigkundige V«)

— maskinist IV, fiskeri (»werktuigkundige IV visvaart«)

— styrmand IV, fiskeri (»stuurman IV visvaart«)

— styrmand/maskinist VI (»stuurman werktuigkundige VI«)

der svarer til følgende uddannelser:

— i Tyskland et samlet uddannelsesforløb på mellem 14 og 18 år, heraf en 3-års grundlæggende erhvervsuddannelse og 1 års fartstid, efterfulgt af en videregående erhvervsuddannelse på 1 til 2 år eventuelt suppleret med en erhvervspraktikperiode i navigation på 2 år

— i Nederlandene et uddannelsesforløb på mellem 13 og 15 år, heraf mindst 2 år i en fagskole suppleret med en praktikperiode på 12 måneder.

Disse uddannelser er anerkendt inden for rammerne af Torremolinos-konventionen (den internationale konvention om fiskefartøjers sikkerhed, 1977).

4. *Tekniske erhverv*

Følgende uddannelser:

i Den Tjekkiske Republik:

— autoriseret tekniker, autoriseret konstruktør (»autorizovaný technik, autorizovaný stavitel«)

der svarer til mindst 9 års erhvervsfaglig uddannelse opdelt i 4 års teknisk uddannelse på sekundærtrinnet afsluttet med en »maturitní zkouška« (eksamen fra en teknisk skole på sekundærtrinnet) og 5 års erhvervserfaring afsluttet med en faglig kvalifikationsprøve med henblik på udøvelse af den valgte faglige aktivitet inden for byggesektoren (i henhold til lov nr. 50/1976 Sb. (lov om byggeri) og lov nr. 360/1992 Sb.)

— fører af et sporbundet køretøj (»fyzická osoba řídící drážní vozidlo«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende mindst 8 års grundskole og mindst 4 års erhvervsfaglig uddannelse afsluttet med »maturitní zkouška« og afsluttet med statseksamen i køretøjernes drivkraft

— sporkontroltekniker (»drážní revizní technik«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende mindst 8 års grunduddannelse og mindst 4 års erhvervsfaglig uddannelse på en maskinskole eller en teknisk skole på sekundærtrinnet, afsluttet med en »maturitní zkouška«-eksamen.

▼B

— kørelærer (»učitel autoškoly«)

Alder mindst 24 år og et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende mindst 8 års grundskole og mindst 4 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet, der er fokuseret på trafik og maskineri og afsluttet med »maturitní zkouška«

— statstekniker til inspektion af motorkøretøjer (»kontrolní technik STK«)

Alder mindst 21 år og et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende mindst 8 års grundskole og mindst 4 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet, afsluttet med »maturitní zkouška«. Efterfulgt af mindst 2 års teknisk praksis, et kørekort, en ren straffeattest, og afslutning af den særlige uddannelse på mindst 120 timer samt beståelse af prøven

— mekaniker til kontrol af udstødningsgasser fra biler (»mechanik měření emisí«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende mindst 8 års grundskole og mindst 4 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet afsluttet med »maturitní zkouška«. Desuden kræves afslutning af 3 års teknisk praktik og særlig uddannelse som »mekaniker til kontrol af udstødningsgasser fra biler« af mindst 8 timers varighed samt beståelse af prøven

— skibsfører 1. klasse (»kapitán I. třídy«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 15 år omfattende 8 års grundskole og 3 års erhvervsfaglig uddannelse afsluttet med »maturitní zkouška« og afsluttet med en eksamen bekræftet af et kvalifikationsbevis. Denne erhvervsfaglige uddannelse skal følges op af 4 års erhvervspraksis, eller afsluttes med en prøve

— restaurator af monumenter inden for kunsthåndværk (»restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 12 år, såfremt dette omfatter fuld teknisk uddannelse i restaurering på sekundærtrinnet; eller 10-12 års studier på en tilsvarende uddannelse plus 5 års erhvervserfaring, hvis der er tale om en fuld teknisk uddannelse på sekundærtrinnet, der afsluttes med »maturitní zkouška«, eller 8 års erhvervserfaring, hvis der er tale om en teknisk uddannelse på sekundærtrinnet, der afsluttes med den endelige svendeprøve

— restaurator af kunstværker, der ikke er monumenter, og som opbevares i samlinger på museer og gallerier, og af andre genstande af kulturel værdi (»restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty«),

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 12 år plus 5 års erhvervserfaring, hvis der er tale om en fuld teknisk uddannelse i restaurering på sekundærtrinnet, der afsluttes med »maturitní zkouška«

— leder af affaldshåndtering (»odpadový hospodář«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende mindst 8 års grundskole og mindst 4 års erhvervsfaglig uddannelse afsluttet med »maturitní zkouška«-eksamen og mindst 5 års erhvervserfaring inden for affaldshåndtering inden for de seneste 10 år.

— leder af sprængningsteknologi (»technický vedoucí odstřelů«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år, herunder mindst 8 års grundskole og mindst 4 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet afsluttet med »maturitní zkouška«

og efterfulgt af:

2 år som sprængningsarbejder under jorden og 1 år over jorden; herunder 6 måneder som assisterende sprængningsarbejder

uddannelseskursus på 100 timers teoretisk og praktisk undervisning efterfulgt af en prøve aflagt ved den relevante distriktsminemyndighed

mindst 6 måneders erhvervserfaring med planlægning og gennemføring af større sprængningsarbejder

uddannelseskursus på 32 timers teoretisk og praktisk undervisning efterfulgt af en prøve aflagt ved den tjekkiske minemyndighed

▼M2

———————

▼B

i Letland:

— lokomotivførerassistent (»vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs«)

alder mindst 18 år; består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende mindst 8 års grundskole og mindst 4 års erhvervsfaglig uddannelse. Den erhvervsfaglige uddannelse afsluttes med en særlig prøve aflagt over for en arbejdsgiver. Kvalifikationsbevis udstedes af en kompetent myndighed for 5 år

i Nederlandene:

— foged (»gerechtsdeurwaarder«)

— tandprotesemager (»tandprotheticus«)

der svarer til et samlet alment og erhvervsrettet uddannelsesforløb:

i) med hensyn til foged (»gerechtsdeurwaarder«) på i alt 19 år, herunder 8 års pligtig skolegang efterfulgt af 8 års skolegang på sekundærtrinnet, der omfatter 4 års teknisk undervisning, og som afsluttes med en statskontrolleret prøve og suppleres med 3 års teoretisk og praktisk erhvervsuddannelse

ii) med hensyn til tandprotesemager (»tandprotheticus«) på i alt mindst 15 års heltidsuddannelse og 3 års deltidsuddannelse, herunder 8 års skolegang på primærtrinnet, 4 års almen sekundærundervisning og fuldførelse af 3 års erhvervsuddannelse, der omfatter teoretisk og praktisk uddannelse til tandtekniker suppleret med 3 års deltidsuddannelse til tandprotesemager, der afsluttes med en prøve

i Østrig:

— forstmand (»Förster«)

— teknisk konsulent (»Technisches Büro«)

— leje af arbejdskraft (»Überlassung von Arbeitskräften — Arbeitsleihe«)

— arbejdsformidler (»Arbeitsvermittlung«)

— investeringskonsulent (»Vermögensberater«)

— detektiv (»Berufsdetektiv«)

— sikkerhedsvagt (»Bewachungsgewerbe«)

— ejendomsmægler (»Immobilienmakler«)

— ejendomsadministrator (»Immobilienverwalter«)

— byggeleder (»Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer«)

— inkassator (»Inkassobüro/Inkassoinstitut«)

der svarer til et samlet alment og erhvervsrettet uddannelsesforløb på mindst 15 år, heraf 8 års pligtig skolegang efterfulgt af mindst 5 års faglig uddannelse eller handelsuddannelse på sekundærtrinnet, afsluttet med en prøve og suppleret med mindst 2 års praktikophold afsluttet med en erhvervsfaglig prøve

— forsikringskonsulent (»Berater in Versicherungsangelegenheiten«)

der svarer til et samlet alment og erhvervsrettet uddannelsesforløb på 15 år, heraf 6 års erhvervsuddannelse som led i en struktureret uddannelse, opdelt på 3 års lærlingeuddannelse og 3 års erhvervspraktik og -uddannelse, afsluttet med en prøve

— bygmester/projektleder (»Planender Baumeister«)

— tømrermester/projektleder (»Planender Zimmermeister«)

der svarer til et samlet alment og erhvervsrettet uddannelsesforløb på mindst 18 år, heraf mindst 9 års erhvervsuddannelse opdelt i 4 års skolegang på det tekniske sekundærtrin og 5 års erhvervspraktik afsluttet med en prøve, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv og uddanne lærlinge, for så vidt denne uddannelse vedrører bygningsprojektering, teknisk beregning og byggeledelse (Maria Theresia forret)

▼B

— regnskabsfører (»Gewerblicher Buchhalter«) som omhandlet i Gewerbeordnung af 1994 (lov af 1994 om handel, håndværk og industri)

— selvstændig regnskabsfører (»Selbständiger Buchhalter«) som omhandlet i Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe af 1999 (lov af 1999 om offentlig revision)

i Polen:

— bilinspektionstekniker ved en bilinspektionsstation på grundniveau (»diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań«)

der svarer til 8 års grundskole og 5 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet koncentreret om motorkøretøjer samt 3 års praktik på en tankstation eller et værksted, herunder 51 timers grundlæggende uddannelse i inspektion af motorkøretøjer samt beståelse af en kvalifikationsprøve

— bilinspektionstekniker ved en distriktsbilinspektionsstation (»diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów«)

der svarer til 8 års grundskole og 5 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet koncentreret om motorkøretøjer samt 4 års praktik på en tankstation eller på et værksted herunder 51 timers grundlæggende kursus i inspektion af motorkøretøjer og beståelse af en kvalifikationsprøve.

— bilinspektionstekniker ved en bilinspektionsstation (»diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów«)

der svarer til

i) 8 års grundskole og 5 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet koncentreret om motorkøretøjer, 4 års bekræftet praktik på en tankstation eller et værksted, eller

ii) 8 års grundskole og 5 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet på et andet område end motorkøretøjer samt 8 års praktik på en tankstation eller et værksted — 113 timers samlet kursus omfattende grundkursus og specialkursus med prøve efter hvert niveau.

De enkelte kursers varighed og generelle mål inden for den samlede uddannelse til bilinspektionstekniker er specificeret i infrastrukturministerens bekendtgørelse af 28. november 2002 om specifikke krav til bilinspektionsteknikere (Statstidende af 2002, nr. 208, pos. 1769)

— jernbaneekspeditør (»dyżurny ruchu«)

der svarer til 8 års grundskole og 4 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet med speciale i jernbanetransport, kursus, der forbereder til arbejdet som jernbaneekspeditør på 45 dage og beståelse af kvalifikationsprøven, eller der svarer til 8 års grundskole og 5 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet med speciale i jernbanetransport, kursus, der forbereder til arbejdet som jernbaneekspeditør på 63 dage og beståelse af kvalifikationsprøven.

5. *Uddannelser i Det Forenede Kongerige, der er godkendt som National Vocational Qualifications eller som Scottish Vocational Qualifications:*

Uddannelser til følgende erhverv:

— godkendt dyresygeplejer(ske) (»listed veterinary nurse«)

— mineelektroingeniør (»mine electrical engineer«)

— minemaskiningeniør (»mine mechanical engineer«)

— tandterapeut (»dental therapist«)

— tandhygiejneekspert (»dental hygienist«)

— ordinerende optiker(»dispensing optician«)

— assisterende mineingeniør (»mine deputy«)

— kurator (»insolvency practitioner«)

— autoriseret notar i ejendomsoverdragelsessager (»licensed conveyancer«)

▼M3

_____

▼B

— tekniker i affaldshåndtering (»certified technically competent person in waste management«)

der fører frem til de kvalifikationer, der er godkendt som National Vocational Qualifications (NVQs) eller godkendt i Skotland som Scottish Vocational Qualifications, og som ligger på niveau 3 og 4 i Det Forenede Kongeriges National Framework of Vocational Qualifications.

For disse niveauer gælder følgende definitioner:

— Niveau 3: kompetence med hensyn til en bred vifte af forskellige arbejdsaktiviteter, der udføres i en lang række forskellige sammenhænge, og hvoraf de fleste er komplekse og ikke-rutinemæssige. Der er tale om en betydelig grad af ansvar og selvstændighed, ligesom der i mange tilfælde stilles krav om tilsyn med eller ledelse af andre.

— Niveau 4: kompetence med hensyn til en bred vifte af komplekse, tekniske eller faglige arbejdsaktiviteter, der udøves i en lang række forskellige sammenhænge og med en høj grad af personligt ansvar og selvstændighed. Der er ofte tale om ansvar for andres arbejde og for fordeling af midler.

▼B

BILAG III

Liste over lovregulerede uddannelser, der er omhandlet i artikel 13, stk. 2, tredje afsnit

I Det Forenede Kongerige:

De lovregulerede uddannelser, som fører frem til de kvalifikationer, der er godkendt som National Vocational Qualifications (NVQs) eller godkendt i Skotland som Scottish Vocational Qualifications, og som ligger på niveau 3 og 4 i Det Forenede Kongeriges National Framework of Vocational Qualifications.

For disse niveauer gælder følgende definitioner:

— Niveau 3: kompetence med hensyn til en bred vifte af forskellige arbejdsaktiviteter, der udføres i en lang række forskellige sammenhænge, og hvoraf de fleste er komplekse og ikke-rutinemæssige. Der er tale om en betydelig grad af ansvar og selvstændighed, ligesom der i mange tilfælde stilles krav om tilsyn med eller ledelse af andre.

— Niveau 4: kompetence med hensyn til en bred vifte af komplekse, tekniske eller faglige arbejdsaktiviteter, der udøves i en lang række forskellige sammenhænge og med en høj grad af personligt ansvar og selvstændighed. Der er ofte tale om ansvar for andres arbejde og for fordeling af midler.

I Tyskland:

Følgende lovregulerede uddannelser:

— De lovregulerede uddannelser, som fører frem til erhvervene teknisk assistent (»technische(r) Assistent(in)«), handelsassistent (»kaufmännische(r) Assistent(in)«) og erhverv i den sociale sektor (»soziale Berufe«) samt erhvervet som statsprøvet vejrtrænings-, tale- og stemmepædagog (»staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)«), af en samlet varighed på mindst 13 år, som forudsætter første trin af sekundærundervisningen (»mittlerer Bildungsabschluss«), og som omfatter:

  i) mindst 3 års erhvervsuddannelse på en fagskole [1] (»Fachschule«), afsluttet med en prøve og eventuelt suppleret med en specialisering af 1 eller 2 års varighed, afsluttet med en prøve, eller

  ii) mindst $2^{1/2}$ år på en fagskole (»Fachschule«), afsluttet med en prøve, og suppleret med mindst 6 måneders erhvervspraktik eller mindst 6 måneders praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed, eller

  iii) mindst 2 år på en fagskole (»Fachschule«), afsluttet med en prøve, og suppleret med mindst 1 års erhvervspraktik eller mindst 1 års praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed.

— De lovregulerede uddannelser med henblik på erhvervene statsprøvet (»staatlich geprüfte(r)«) tekniker (»Techniker(in)«), virksomhedsøkonom (»Betriebswirt(in)«), designer (»Gestalter(in)«) og hjemmehjælper (»Familienpfleger(in)«) af en samlet varighed på mindst 16 år, der forudsætter afslutning af den pligtige skolegang eller en sidestillet uddannelse (mindst 9 år) samt en uddannelse på en erhvervsskole (»Berufsschule«) på mindst 3 år, og som efter mindst 2 års erhvervspraktik omfatter mindst 2 års fuldtidsuddannelse eller en deltidsuddannelse af tilsvarende varighed.

— De lovregulerede uddannelser og de lovregulerede efteruddannelser af en samlet varighed på mindst 15 år, der almindeligvis forudsætter afslutning af den pligtige skolegang (mindst 9 år) og en fuldført erhvervsuddannelse (almindeligvis 3 år), og som almindeligvis omfatter mindst 2 års (almindeligvis 3 års) erhvervspraktik samt en prøve som led i efteruddannelse, til hvis forberedelse der almindeligvis træffes uddannelsesledsageforanstaltninger enten sideløbende med erhvervspraktikken (mindst 1 000 timer) eller på fuldtid (mindst 1 år).

De tyske myndigheder tilstiller Kommissionen og de øvrige medlemsstater en fortegnelse over de uddannelsesforløb, der berøres af nærværende bilag.

I Nederlandene:

[1] Mindstevarigheden på 3 år kan nedsættes til 2 år, hvis den pågældende er indehaver af den kvalifikation, som er nødvendig for adgang til universitetet (»Abitur«), dvs. 13 års forudgående uddannelse, eller den kvalifikation, som er nødvendig for adgang til »Fachhochschulen« (»Fachhochschulreife«), dvs. 12 års forudgående uddannelse.

▼**M2**

De lovregulerede uddannelsesforløb, der svarer til kvalifikationsniveau 3 eller 4 i det nationale centrale register over erhvervsuddannelser, jf. lov om almen uddannelse og erhvervsuddannelse (»Wet educatie en beroepsonderwijs«), eller ældre uddannelser på et tilsvarende kvalifikationsniveau.

For niveau 3 og 4 i kvalifikationsstrukturen gælder følgende definitioner:

— Niveau 3: Ansvar for anvendelsen og kombinationen af de standardiserede procedurer. Kombination eller udvikling af procedurer under hensyn til aktiviteterne i forbindelse med arbejdets tilrettelæggelse eller forberedelse. Evne til at begrunde de pågældende aktiviteter over for kollegerne (uden indbyrdes hierarkisk forhold). Hierarkisk ansvar for at kontrollere og understøtte anvendelsen ved hjælp af andre standardiserede eller automatiske rutineprocedurer. Der er primært tale om erhvervsmæssige kompetencer og kundskaber.

— Niveau 4: Ansvar for udførelsen af de pålagte arbejdsaktiviteter og for kombinationen eller udviklingen af nye procedurer. Evne til at begrunde de pågældende aktiviteter over for kollegerne (uden indbyrdes hierarkisk forhold). Udtrykkeligt hierarkisk ansvar for planlægningen og/eller forvaltningen og/eller tilrettelæggelsen og/eller udviklingen af den samlede produktionscyklus. Der er tale om kompetencer og kundskaber, som er specialiserede og/eller erhvervsuafhængige.

De to niveauer svarer til lovregulerede uddannelsesforløb af en samlet varighed på mindst 15 år, der forudsætter fuldførelse af 8 års grundskole, fulgt af 4 års forberedende erhvervsuddannelse på mellemniveau (VMBO), hvor der kræves fuldførelse af mindst 3 års uddannelse på niveau 3 eller 4 på en fagskole på mellemniveau (MBO), der afsluttes med en prøve. (Varigheden af erhvervsuddannelsen på mellemniveau kan nedsættes fra 3 til 2 år, hvis den pågældende er indehaver af kvalifikationer, som giver adgang til universitetet (14 års forudgående uddannelse) eller højere erhvervsuddannelse (13 års forudgående uddannelse).)

De nederlandske myndigheder tilstiller Kommissionen og de øvrige medlemsstater en fortegnelse over de uddannelsesforløb, der berøres af dette bilag.

▼**B**

I Østrig:

— Uddannelser på højere fagskoler (»Berufsbildende Höhere Schulen«) og højere land- og skovbrugsskoler (»Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten«), herunder særlige typer (»einschließlich der Sonderformen«), hvis struktur og niveau er fastsat ved love eller administrative bestemmelser.

  Uddannelserne har en samlet længde på ikke under 13 år og omfatter 5 års erhvervsuddannelse, som afsluttes med en prøve, hvis beståelse er bevis for faglig kompetence.

— Uddannelser i mesterskoler (»Meisterschulen«), mesterklasser (»Meisterklassen«), værkførerskoler (»Werkmeisterschulen«) eller bygningshåndværkerskoler (»Bauhandwerkerschulen«), hvis struktur og niveau er fastsat ved love eller administrative bestemmelser.

  Uddannelserne har en samlet længde på ikke under 13 år, der omfatter 9 års pligtig skolegang fulgt af enten 3 års erhvervsuddannelse på en fagskole eller mindst 3 års uddannelse i en virksomhed og sideløbende hermed på en fagskole (»Berufsschule«), der begge afsluttes med en prøve, som suppleres med fuldførelse af mindst 1 års uddannelse i en mesterskole (»Meisterschule«), mesterklasse (»Meisterklassen«), værkførerskole (»Werkmeisterschule«) eller en bygningshåndværkerskole (»Bauhandwerkerschule«). I de fleste tilfælde er den samlede varighed på mindst 15 år, herunder perioder med erhvervspraktik, som enten går forud for uddannelserne på disse læreanstalter eller ledsages af deltidsuddannelser (mindst 960 timer).

De østrigske myndigheder tilstiller Kommissionen og de øvrige medlemsstater en fortegnelse over de uddannelsesforløb, der er omfattet af dette bilag.

▼B

BILAG IV

Virksomhed i forbindelse med erhvervserfaringskategorierne, der er omhandlet i artikel 17, 18 og 19

Liste I

Klasser, der er omfattet af direktiv 64/427/EØF, ændret ved direktiv 69/77/EØF, og af direktiv 68/366/EØF, og 82/489/EØF

1

Direktiv 64/427/EØF

(liberaliseringsdirektiv: 64/429/EØF)

NICE-nomenklaturen (svarende til ISIC-klasse 23-40)

Klasse	23	Tekstilindustri
	232	Tilvirkning af tekstile grundstoffer på uldforarbejdningsmaskiner
	233	Tilvirkning af tekstile grundstoffer på bomuldsforarbejdningsmaskiner
	234	Tilvirkning af tekstile grundstoffer på silkeforarbejdningsmaskiner
	235	Tilvirkning af tekstile grundstoffer på hør- og hampforarbejdningsmaskiner
	236	Anden tekstilfiberindustri (jute, hårdfibre osv.), rebslageri
	237	Trikotage og strikvarer
	238	Tekstilforædling
	239	Anden tekstilindustri
Klasse	24	Fremstilling af sko, beklædning og hvidevarer
	241	Seriefremstilling af sko (undtagen gummi- og træsko)
	242	Reparation af sko og håndskomageri
	243	Tilvirkning af beklædning og linned (undtagen buntmageri)
	244	Fremstilling af hvidevarer
	245	Buntmageri
Klasse	25	Træ- og korkindustri (undtagen møbelfremstilling)
	251	Savværker og træbearbejdning
	252	Fremstilling af halvfabrikata af træ
	253	Seriefremstilling af byggeelementer af træ og parket
	254	Fremstilling af træemballage
	255	Fremstilling af andre trævarer (undtagen møbler)
	259	Fremstilling af strå-, kurve-, kork-, flet- og børstenbindervarer
Klasse	26	260 Træmøbelindustrien
Klasse	27	Papir- og papirvareindustri
	271	Fremstilling af træmasse og cellulose, papir og pap
	272	Forarbejdning af papir og pap

▼B

Klasse	28	280 Trykkeri- og forlagsvirksomhed samt beslægtet industri
Klasse	29	Læderindustri
	291	Tilvirkning af læder (garveri og pelsberedning)
	292	Fremstilling af lædervarer
ex Klasse	30	Gummi- og kunststofindustri, kemisk fiberindustri, stivelsesindustri
	301	Forarbejdning af gummi og asbest
	302	Forarbejdning af kunststoffer
	303	Produktion af kemiske fibre
ex Klasse	31	Kemisk industri
	311	Fremstilling af kemiske grundstoffer og fremstilling af disse produkter med tilstødende videreforarbejdning
	312	Specialiseret fremstilling af kemiske produkter, fortrinsvis til anvendelse i industri og landbrug (her tilføjes: fremstilling af industrielle fedtstoffer og olie med vegetabilsk og animalsk oprindelse indbefattet i ISIC-gruppe 312)
	313	Specialiseret fremstilling af kemiske produkter, fortrinsvis til privat forbrug og forvaltninger (her udgår fremstillingen af medicinske og farmaceutiske produkter (ex ISIC-gruppe 319))
Klasse	32	320 Mineralolieindustri
Klasse	33	Fremstilling af ikke-metalliske mineralprodukter
	331	Teglværker
	332	Glasindustri
	333	Fremstilling af stentøj, finkeramiske og ildfaste produkter
	334	Fremstilling af cement, forarbejdning af kalk og gips
	335	Fremstilling af bygningsmaterialer og materialer til offentlige arbejder af beton og gibs samt af cementvarer
	339	Be- og forarbejdning af natursten samt fremstilling af andre ikke-metalliske mineralprodukter
Klasse	34	Jern- og metalværker
	341	Jern- og stålværker (ifølge EKSF-traktaten inkl. koksværker)
	342	Produktion af stålrør
	343	Rørtrækningsforetagender og koldvalseværker
	344	Fremstilling og første tilvirkning af ikke-jernholdige metaller
	345	Støberier for jernholdige og ikke-jernholdige metaller

▼B

Klasse	35	Jern- og metalvareindustri (undtagen maskiner og transportmidler)
	351	Smedjer, presse- og hammerværker
	352	Stålformgivning og overfladeforædling
	353	Fremstilling af stål- og letmetalkonstruktioner
	354	Bygning af kedler og beholdere
	355	Fremstilling af jern-, blik- og metalvarer, undtagen elektrisk materiel
	359	Forskellige mekaniske virksomheder
Klasse	36	Maskinindustri
	361	Fremstilling af landbrugsmaskiner og traktorer
	362	Fremstilling af kontormaskiner
	363	Fremstilling af metalbearbejdningsmaskiner, anordninger til maskiner og maskinværktøj
	364	Fremstilling af tekstilmaskiner og tilbehør samt symaskiner
	365	Fremstilling af maskiner og apparater til nærings- og nydelsesmiddelindustrien, den kemiske og beslægtede industri
	366	Fremstilling af bjergværks- og valseværksindretninger, bjergværksmaskiner, støberimaskiner, entreprenørmateriel, hejsemateriel og transportører
	367	Fremstilling af tandhjul, gear, rullelejer og andre drivelementer
	368	Fremstilling af maskiner til andre bestemte industrigrene
	369	Fremstilling af andre maskinbygningsprodukter
Klasse	37	Elektroindustri
	371	Fremstilling af isolerede elektrokabler, -ledninger og -tråd
	372	Fremstilling af elektromotorer, -generatorer og -transformatorer samt af kontakt- og installationsapparatur
	373	Fremstilling af industrielt elektroudstyr
	374	Bygning af fjernmeldeudstyr, fremstilling af målere, måle- og reguleringsudstyr og elektromedicinsk udstyr o.l.
	375	Fremstilling af radio- og fjernsynsmodtagere, elektroakustisk udstyr og indretninger samt af elektroniske apparater og elektroniske anlæg
	376	Fremstilling af elektriske husholdningsartikler
	377	Fremstilling af lamper og belysningsartikler
	378	Fremstilling af batterier og akkumulatorer
	379	Reparation, montage og teknisk installation af elektrotekniske produkter
ex Klasse	38	Transportmiddelindustri
	383	Bygning af motorkøretøjer og disses enkeltdele
	384	Motorkøretøjs- og cykelreparationsværksteder
	385	Fremstilling af motorcykler og cykler og disses enkeltdele
	389	Anden transportmiddelindustri

▼B

Klasse	39	Anden fremstillingsvirksomhed
	391	Fremstilling af finmekaniske produkter
	392	Fremstilling af medicinmekaniske og ortopædisk-mekaniske produkter (undtagen ortopædisk fodtøj)
	393	Fremstilling af optisk og fotografisk udstyr
	394	Fremstilling og reparation af ure
	395	Fremstilling af smykker og guldsmedevarer, bearbejdning af ædelstene
	396	Fremstilling og reparation af musikinstrumenter
	397	Fremstilling af legetøj og sportsartikler
	399	Øvrige grene inden for de be- og forarbejdende erhverv
Klasse	40	Bygge- og anlægsvirksomhed
	400	Bygge- og anlægsvirksomhed (uden nærmere angivelse) og nedrivningsvirksomhed
	401	Byggevirksomhed vedrørende fundering, ydermure m.v.
	402	Entreprenørvirksomheder (bro-, vej- og jernbanebygning m.v.)
	403	Bygningsinstallation
	404	Bygningsfærdiggørelse

2

Direktiv 68/366/EØF

(liberaliseringsdirektiv 68/365/EØF)

NICE-nomenklaturen

Klasse	20 A	200 Fremstilling af olier og fedt af animalsk eller vegetabilsk oprindelse
	20 B	Næringsmiddelindustri (undtagen fremstilling af drikkevarer)
	201	Slagteri og fremstilling af kødvarer og kødkonserves
	202	Mejeri og mælkeforarbejdning
	203	Forarbejdning af frugt og grøntsager
	204	Konservering af fisk og andre saltvandsprodukter
	205	Møllerivirksomhed
	206	Fremstilling af brød, konditorvarer og andet bagværk
	207	Sukkerindustri
	208	Fremstilling af chokolade- og sukkervarer
	209	Øvrige næringsmiddelindustri

▼B

Klasse	21	Fremstilling af drikkevarer
	211	Fremstilling af ætylalkohol ved forgæring, af gær og af spirituosa
	212	Fremstilling af vin og lignende umaltede alkoholholdige drikkevarer
	213	Bryggeri og maltfremstilling
	214	Aftapning af mineralvand og fremstilling af alkoholfrie drikke
	ex 30	Gummiindustri; fremstilling af plastic og syntetiske fibre, stivelsesindustri
	304	Stivelsesindustri

3

Direktiv 82/489/EØF

ISIC-nomenklaturen

ex 855	Frisørsaloner (bortset fra pedicurevirksomhed og fagskoler for skønhedspleje)

Liste II

Klasser fra direktiv 75/368/EØF, 75/369/EØF og 82/470/EØF

1

Direktiv 75/368/EØF (virksomhed, der omhandles i artikel 5, stk. 1)

ISIC-nomenklaturen

ex 04	Fiskeri	
	043	Fiskeri i indre farvande
ex 38	Fremstilling af transportmateriel	
	381	Skibsbygning og reparation af skibe
	382	Fremstilling af jernbanemateriel
	386	Bygning af luftfartøjer (herunder fremstilling af rumfartsmateriel)
ex 71	Sekundær virksomhed i forbindelse med transport og anden virksomhed end transport inden for følgende grupper:	
	ex 711	Drift af sovevogne og spisevogne; vedligeholdelse af jernbanemateriel i reparationsværksteder; rengøring af jernbanevogne
	ex 712	Vedligeholdelse af materiel til personbefordring i by- og forstadsområder samt til mellembystrafik
	ex 713	Vedligeholdelse af andet materiel til personbefordring ad landevej (f.eks. biler, rutebiler, hyrevogne)
	ex 714	Drift og vedligeholdelse af anlæg i forbindelse med landevejstransport (f.eks.: landeveje, tunneler og broer med vejafgift, rutebilstationer, parkeringspladser, bus- og sporvognsremiser)
	ex 716	Virksomhed i forbindelse med sejlads på indre vandveje (f.eks. drift og vedligeholdelse af vandveje, havne og andre anlæg på indre vandveje; bugsering og lodsning i havne, afmærkning af farvande, lastning og losning af skibe og andre tilsvarende former for virksomhed, såsom bjærgning af skibe, forhaling af fartøjer og drift af bådeskure)
73	Kommunikation: postvæsen og telekommunikation	

▼B

ex 85	Ydelser	
	ex 856	Fotografiske atelierer: portrætfotografering, kommerciel fotografering, bortset fra pressefotografer
	ex 859	Ydelser ikke andetsteds anført (kun vedligeholdelse og rengøring af bygninger eller lokaler).

2

Direktiv 75/369/EØF (artikel 6: når virksomheden betragtes som industri- eller håndværksvirksomhed)

ISIC-nomenklaturen

Udøvelse af følgende former for erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted

a) køb og salg af varer

— ved omførsel (ex ISIC-gruppe 612)

— køb og salg af varer fra ikke-faste anlæg på overdækkede markedspladser samt fra ikke overdækkede markedspladser

b) de former for virksomhed, der er omfattet af allerede vedtagne overgangsforanstaltninger, som udtrykkeligt udelukker eller ikke nævner disse virksomhedsformer uden fast forretningssted.

3

Direktiv 82/470/EØF (artikel 6, stk. 1 og 3)

ISIC-nomenklaturen gruppe 718 og 720

De pågældende former for virksomhed består særligt i:

— at tilrettelægge, tilbyde og sælge til fast pris eller mod provision begrænsede arrangementer i forbindelse med en rejse eller et ophold eller at koordinere sådanne (transport, overnatning, forplejning, udflugter, osv.), uanset rejsens motiv (artikel 2, litra B, litra a))

— at optræde som mellemled mellem fragtførerne inden for de forskellige transportformer og afsendere eller modtagere af gods, samt at træffe forskellige hermed forbundne dispositioner:

aa) for ordregivernes regning at afslutte kontrakter med fragtførerne

bb) at vælge den transportform, det firma og den rute, der skønnes mest fordelagtig for ordregiveren

cc) at sørge for den praktiske tilrettelæggelse af transporten (for eksempel den for transporten nødvendige emballage); at udøve forskellige biaktiviteter under transporten (for eksempel at sikre forsyningen af is til kølevogne)

dd) at ordne de med transporten forbundne formaliteter, såsom udfærdigelse af fragtbreve; at gruppere og sortere forsendelserne

ee) at koordinere de enkelte transportetaper: transit, videreforsendelse og omladning samt forskellige afsluttende aktiviteter

ff) henholdsvis at fremskaffe fragter til transportvirksomhederne og transportmuligheder for afsendere og modtagere af gods

— at beregne transportomkostningerne og kontrollere afregningen heraf

— at foretage visse henvendelser, permanent eller lejlighedsvis, i en reders eller en søtransportvirksomheds navn og for dennes regning (til havnemyndigheder, skibsprovianteringsfirmaer osv.)

(Virksomhed, der omhandles i artikel 2, litra A, litra a), b) eller d)).

▼B

Liste III

Direktiv 64/222/EØF, 68/364/EØF, 68/368/EØF, 75/368/EØF, 75/369/EØF, 70/523/EØF og 82/470/EØF

1

Direktiv 64/222/EØF

(liberaliseringsdirektiv 64/223/EØF og 64/224/EØF)

1. Selvstændig erhvervsvirksomhed inden for engroshandelen, bortset fra engroshandelen med lægemidler og farmaceutiske produkter, med giftstoffer og sygdomsfremkaldende stoffer samt engroshandelen med kul (ex-gruppe 611)
2. Erhvervsvirksomhed som formidler, der har til opgave på grundlag af et eller flere hverv at forberede eller afslutte handler i en andens navn og for en andens regning
3. Erhvervsvirksomhed som formidler, der uden vedvarende at have dette til opgave, formidler kontakt mellem personer, som ønsker at afslutte kontrakter umiddelbart med hinanden, forbereder disses handler eller medvirker ved deres afslutning
4. Erhvervsvirksomhed som formidler, der i eget navn og for en andens regning afslutter handler
5. Erhvervsvirksomhed som formidler, der for en andens regning afholder engroshandelsauktioner
6. Erhvervsvirksomhed som formidler, som går fra dør til dør for at optage ordrer
7. Tjenesteydelser, der udføres erhvervsmæssigt af en ikke-selvstændig formidler, der står i tjenesteforhold til en eller flere handels-, industri- eller håndværksvirksomheder.

2

Direktiv 68/364/EØF

(liberaliseringsdirektiv 68/363/EØF)

ex ISIC-gruppe 612 Detailhandelen

Undtagne erhverv:

012	Udlejning af landbrugsmaskiner
640	Handel med og udlejning af fast ejendom
713	Udlejning af automobiler, køretøjer og heste
718	Udlejning af jernbanevogne og -wagoner
839	Udlejning af maskiner til handelsforetagender
841	Udlejning af biografteaterpladser og udlejning af film
842	Udlejning af teaterpladser og udlejning af teaterudstyr
843	Udlejning af skibe og både, cykler og automater
853	Udlejning af møblerede værelser
854	Udlejning af hvidevarer
859	Udlejning af klæder

3

Direktiv 68/368/EØF

(liberaliseringsdirektiv 68/367/EØF)

ISIC-nomenklaturen

ex ISIC-klasse 85:

▼B

1. Restaurations- og udskænkningsvirksomhed (ISIC-gruppe 852)

2. Hotel- og campingpladsvirksomhed (ISIC-gruppe 853)

4

Direktiv 75/368/EØF (artikel 7)

Alle former for virksomhed i bilaget til direktiv 75/368/EØF bortset fra dem, der er anført i direktivets artikel 5, stk. 1 (liste II, nr. 1, i nærværende bilag)

ISIC-nomenklaturen

ex 62 Banker og andre pengeinstitutter

ex 620 Patentbureauer og foretagender til udbetaling af afgifter

ex 71 Transport

ex 713 Personbefordring ad landevej (bortset fra befordring med motorkøretøjer)

ex 719 Drift af rørledninger til fremføring af flydende kulbrinter og andre flydende kemiske stoffer

ex 82 Tjenesteydelser til offentligheden

827 Biblioteker, museer, botaniske og zoologiske haver

ex 84 Forlystelser, sport m.m.

843 Forlystelser og sport, ikke andetsteds anført
— sportsvirksomhed (sportspladser, arrangering af sportsstævner osv.), undtagen sportsinstruktører
— spillevirksomhed (væddeløbsstalde, spillebaner, væddeløbsbaner osv.)
— andre forlystelser (cirkus, forlystelsesparker og anden underholdning)

ex 85 Personlige tjenesteydelser

ex 851 Hushjælp

ex 855 Skønhedspleje og manicurevirksomhed, bortset fra pedicurevirksomhed, fagskoler for skønhedspleje og frisører

ex 859 Personlige tjenesteydelser ikke andetsteds anført, bortset fra idrætsmassage og paramedicinsk massage samt bjergførervirksomhed, omgrupperet som følger:
— desinfektion og bekæmpelse af skadedyr
— udlejning af klæder og opbevaring
— ægteskabsbureauer og tilsvarende virksomhed
— virksomhed, der har karakter af sandsiger- og spådomsvirksomhed
— tjenesteydelser inden for hygiejne og dertil knyttet virksomhed
— begravelsesvæsen og vedligeholdelse af kirkegårde
— rejseledere og turisttolke

5

Direktiv 75/369/EØF (artikel 5)

Følgende former for erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted:

a) køb og salg af varer

— ved omførsel (ex ISIC-gruppe 612)

— fra ikke-faste anlæg på overdækkede markedspladser samt fra ikke overdækkede markedspladser

▼B

b) de former for virksomhed, der er omfattet af allerede vedtagne overgangsforanstaltninger, som udtrykkeligt udelukker eller ikke nævner disse virksomhedsformer uden fast forretningssted.

6

Direktiv 70/523/EØF

Selvstændig erhvervsvirksomhed inden for engroshandelen med kul og formidlervirksomhed inden for kulsektoren (ISIC-nomenklaturen ex gruppe 6112)

7

Direktiv 82/470/EØF (artikel 6, stk. 2)

(Former for virksomhed, der er nævnt i artikel 2, litra A, litra c) eller e), litra B, litra b), litra C eller D)

De pågældende former for virksomhed består særligt i:

— at udleje jernbanevogne til personbefordring eller godstransport

— at optræde som mellemled ved køb, salg eller leje af fartøjer

— at udarbejde, forhandle og afslutte kontrakter vedrørende befordring af emigranter

— for deponentens regning at modtage alle former for genstande og varer, uanset om disse er underlagt toldbehandling, til opbevaring i toldoplag, pakhuse, møbelopbevaringsmagasiner, kølehuse, siloer osv.

— til deponenten at udstede et dokument vedrørende den genstand eller vare, som er modtaget til opbevaring

— at stille folde, foder og salgssteder til rådighed for kvæg under midlertidig opstaldning, enten før salget eller i transit til eller fra et marked

— at udføre kontrol eller teknisk besigtigelse af motorkøretøjer

— at måle og veje varer.

▼B

BILAG V

Anerkendelse på grundlag af koordinering af mindstekrav til uddannelse

V.1. LÆGE

5.1.1. *Beviser for medicinsk grunduddannelse*

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van arts/ Diplôme de docteur en médecine	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20. december 1976
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен »магистър« по »Медицина« и професионална квалификация »Магистър-лекар«	Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България)		1. januar 2007
▼B				
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékářská fakulta univerzity v České republice	— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	1. maj 2004
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20. december 1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20. december 1976

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Referencedato
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1. maj 2004
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1. januar 1981
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1. januar 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		20. december 1976
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. december 1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20. december 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1. maj 2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1. maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	1. maj 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20. december 1976
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae univer- sae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		1. maj 2004
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medi- ċina u l-Kirurġija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' reġistrazzjoni maħruġ mill-Kunsill Mediku	1. maj 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20. december 1976
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharztdiplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1. januar 1994

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Referencedato
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem »lekarza«	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	1. maj 2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1. januar 1986
▼M1 România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități		1. januar 2007
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov »doktor medicine/doktorica medicine«	Univerza		1. maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu »doktor medicíny« (»MUDr.«)	Vysoká škola		1. maj 2004
Suomi/ Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1. januar 1994
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. december 1976

5.1.2. *Beviser for uddannelse som speciallæge*

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20. december 1976
▼M1 България	Свидетелство за призната специалност	Медицински университет, Висш медицински институт или Военномедицин-ска академия	1. januar 2007
▼B Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1. maj 2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20. december 1976

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Referencedato
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20. december 1976
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1. maj 2004
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1. januar 1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1. januar 1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20. december 1976
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20. december 1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20. december 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1. maj 2004
Latvija	»Sertifikāts«—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1. maj 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. maj 2004
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20. december 1976
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. maj 2004
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. maj 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20. december 1976
Österreich	Facharztdiplom	Österreichische Ärztekammer	1. januar 1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1. maj 2004
Portugal	1. Grau de assistente 2. Titulo de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1. januar 1986
▼M1			
România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății Publici	1. januar 2007
▼B			
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. maj 2004

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Referencedato
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1. maj 2004
Suomi/ Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1. januar 1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20. december 1976

▼M1

5.1.3. *Benævnelser for speciallægeuddannelsen*

Land	Anæstesiologi Uddannelsens mindstevarighed: 3 år	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 5 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/ Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	Cirugía general
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anesteziolоģija un reanimatoloģija	Ķirurģija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurġija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
România	Anestezie și terapie intensivă	Chirurgie generală
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija

▼M1

Land	Anæstesiologi Uddannelsens mindstevarighed: 3 år	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 5 år
	Benævnelse	Benævnelse
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Land	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 5 år	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde
България	Неврохирургия	Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurģija	Ginekoloģija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurġija	Ostetriċja u Ġinekoloġija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar

▼M1

Land	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 5 år	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Land	Intern medicin Uddannelsens mindstevarighed: 5 år	Oftalmologi eller øjensygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 3 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
България	Вътрешни болести	Очни болести
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Mediċina Interna	Oftalmoloġija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
România	Medicină internă	Oftalmologie
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicine	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

▼M1

Land	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 3 år	Pædiatri eller sygdomme hos børn Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie
България	Ушно-носно-гърлени болести	Детски болести
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder — und Jugendheilkunde
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	PediatrÍa y sus áreas especÍfIcas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringoloġija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen-und Ohrenkrankheiten	Kinder — und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
România	Otorinolaringologie	Pediatrie
Slovenija	Otorinolaringológija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Land	Medicinske lungesygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Urologi Uddannelsens mindstevarighed: 5 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Pneumologie	Urologie
България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie

▼M1

Land	Medicinske lungesygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Urologi Uddannelsens mindstevarighed: 5 år
	Benævnelse	Benævnelse
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Mediċina Respiratorja	Uroloġija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
România	Pneumologie	Urologie
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Land	Ortopædisk kirurgi Uddannelsens mindstevarighed: 5 år	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπεδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica

▼M1

Land	Ortopædisk kirurgi Uddannelsens mindstevarighed: 5 år	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπεδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurġija Ortopedika	Istopatoloġija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
România	Ortopedie și traumatologie	Anatomie patologică
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatómia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Land	Neurologi eller medicinske nervesygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Psykiatri Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie
България	Нервни болести	Психиатрия
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija

▼M1

Land	Neurologi eller medicinske nervesygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Psykiatri Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
România	Neurologie	Psihiatrie
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Land	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Onkologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-onco-logie
България	Образна диагностика	Лъчелечение
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie — Radioonkologie

▼M1

Land	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Onkologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Land	Plastikkirurgi Uddannelsens mindstevarighed: 5 år	Klinisk biologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie
България	Пластично-възстановителна хирургия	Клинична лаборатория
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditsiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurġija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
România	Chirurgie plastică — microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator

▼M1

Land	Plastikkirurgi Uddannelsens mindstevarighed: 5 år	Klinisk biologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Cirugía plástica	

Land	Klinisk mikrobiologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Klinisk biokemi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien		
България	Микробиология	Биохимия
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi

▼M1

Land	Klinisk mikrobiologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Klinisk biokemi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

Land	Klinisk immunologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 5 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (*)
България	Клинична имунология Имунология	Гръдна хирургия Кардиохирургия
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Inmunología	Cirugía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		Chirurgia toracica; Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurġija Kardjo-Toraċika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
România		Chirurgie toracică
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Ophævelsesdato som omhandlet i artikel 27, stk. 3:
(*) 1. januar 1983.

▼M1

Land	Pædiatrisk kirurgi Uddannelsens mindstevarighed: 5 år	Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 5 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (*)
България	Детска хирургия	Съдова хирургия
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παίδων	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παίδων	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurġija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Ophævelsesdato som omhandlet i artikel 27, stk. 3:
(*) 1. januar 1983.

Land	Kardiologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarmsygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastroenterologie
България	Кардиология	Гастроентерология
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie

▼M1

Land	Kardiologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarmsygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjoloġija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
România	Cardiologie	Gastroenterologie
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

Land	Rheumatologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Hæmatologi eller blodsygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 3 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
България	Ревматология	Трансфузионна хематология
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία

▼M1

Land	Rheumatologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Hæmatologi eller blodsygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 3 år
	Benævnelse	Benævnelse
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatoloġija	Ematoloġija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
România	Reumatologie	Hematologie
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

Land	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 3 år	Fysioterapi Uddannelsens mindstevarighed: 3 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione

▼M1

Land	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 3 år	Fysioterapi Uddannelsens mindstevarighed: 3 år
	Benævnelse	Benævnelse
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
România	Endocrinologie	Recuperare, medicină fizică şi balneologie
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Land	Neuropsykiatri Uddannelsens mindstevarighed: 5 år	Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 3 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénéréologie/Dermato-venerologie
България		Кожни и венерически болести
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut — und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
Ireland		
Italia	Neuropsichiatria (***)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (****)	Dermato-vénéréologie

▼M1

Land	Neuropsykiatri Uddannelsens mindstevarighed: 5 år	Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 3 år
	Benævnelse	Benævnelse
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejoloġija
Nederland	Zenuw — en zielsziekten (*****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
România		Dermatovenerologie
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Ophævelsesdato som omhandlet i artikel 27, stk. 3:
(*) 1. august 1987, undtagen for personer, som har påbegyndt uddannelse før denne dato.
(**) 31. december 1971.
(***) 31. oktober 1999.
(****) Der udstedes ikke længere kvalifikationsbeviser for uddannelse påbegyndt efter den 5. marts 1982.
(*****) 9. juli 1984.

Land	Radiologi eller røntgenundersøgelse Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Børne- og ungdomspsykiatri Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie
България	Радиобиология	Детска психиатрия
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electroradiología	
France	Electro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
Ireland	Radiology	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia (**)	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (***)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermek-és ifjúságpszichiátria

▼M1

Land	Radiologi eller røntgenundersøgelse Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Børne- og ungdomspsykiatri Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Malta		
Nederland	Radiologie (****)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
România		Psihiatrie pediatrică
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

Ophævelsesdato som omhandlet i artikel 27, stk. 3:
(*) 3. december 1971.
(**) 31. oktober 1993.
(***) Der udstedes ikke længere kvalifikationsbeviser for uddannelse påbegyndt efter den 5. marts 1982.
(****) 8. juli 1984.

Land	Geriatri eller alderdommens sygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/ Belgien		
България	Гериатрична медицина	Нефрология
Česká republika	Geriatrie	Nefrologie
Danmark	Geriatri eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatria	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriátria	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		

▼M1

Land	Geriatri eller alderdommens sygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Polska	Geriatria	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
România	Geriatrie și gerontologie	Nefrologie
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatria	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatria/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatrik	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

Land	Infektionsmedicin Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Samfundsmedicin Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/ Belgien		
България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονολογία/Κοινοτική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infecciologia	Saúde pública
România	Boli infecțioase	Sănătate publică și management
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo

▼M1

Land	Infektionsmedicin Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Samfundsmedicin Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveydenhuolto/Hälsovård
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

Land	Klinisk farmakologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Arbejdsmedicin Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/ Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική thς Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakoloġija Klinika u t-Terapewtika	Mediċina Okkupazzjonali
Nederland		Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

▼M1

Land	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 3 år	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
България	Клинична алергология	Нуклеарна медицина
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Mediċina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
România	Alergologie și imunologie clinică	Medicină nucleară
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

Land	Kæbe-ansigtskirurgi (grunduddannelse som læge) Uddannelsens mindstevarighed: 5 år
	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	
България	Лицево-челюстна хирургия
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	

▼M1

Land	Kæbe-ansigtskirurgi (grunduddannelse som læge) Uddannelsens mindstevarighed: 5 år
	Benævnelse
Eesti	
Ελλάς	
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
România	
Slovenija	Maxilofacialna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Land	Klinisk blodtypeserologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse
Belgique/België/ Belgien	
България	Клинична хематология
Česká republika	
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (*)
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	
France	Hématologie
Ireland	
Italia	
Κύπρος	

▼M1

Land	Klinisk blodtypeserologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse
Latvija	
Lietuva	
Luxembourg	Hématologie biologique
Magyarország	
Malta	
Nederland	
Österreich	
Polska	
Portugal	Hematologia clinica
România	
Slovenija	
Slovensko	
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Ophævelsesdato som omhandlet i artikel 27, stk. 3:
(*) 1. januar 1983, undtagen for personer, som har påbegyndt uddannelse før denne dato og afsluttet den før udgangen af 1988.

Land	Stomatologi Uddannelsens mindstevarighed: 3 år	Dermatologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (*)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		

▼M1

Land	Stomatologi Uddannelsens mindstevarighed: 3 år	Dermatologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Malta		Dermatoloġija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

Ophævelsesdato som omhandlet i artikel 27, stk. 3:
(*) 31. december 1994.

Land	Kønssygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Tropemedicin Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Medicina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska		Medycyna transportu

▼M1

Land	Kønssygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Tropemedicin Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Portugal		Medicina tropical
România		
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

Land	Kirurgisk gastroenterologi Uddannelsens mindstevarighed: 5 år	Katastrofemedicin Uddannelsens mindstevarighed: 5 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (*)	
България		Спешна медицина
Česká republika		Traumatologie Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Traumatológia
Malta		Mediċina tal-Aċċidenti u l-Emerġenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
România		Medicină de urgență
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia Urgentná medicína

▼M1

Land	Kirurgisk gastroenterologi Uddannelsens mindstevarighed: 5 år	Katastrofemedicin Uddannelsens mindstevarighed: 5 år
	Benævnelse	Benævnelse
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Accident and emergency medicine

Ophævelsesdato som omhandlet i artikel 27, stk. 3:
(*) 1. januar 1983.

Land	Klinisk neurofysiologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Tand-, mund- og kæbe-ansigtskirurgi (grunduddannelse som læge og som tandlæge) (1) Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
България		
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiologia clínica	
France		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofiżjoloġija Klinika	Kirurġija tal-ġhadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi

▼M1

Land	Klinisk neurofysiologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Tand-, mund- og kæbe-ansigtskirurgi (grunduddannelse som læge og som tandlæge) (1) Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

(1) Uddannelse med henblik på opnåelse af kvalifikationsbevis som specialist i tand-, mund- og kæbe-ansigtskirurgi (grunduddannelse som læge og som tandlæge) forudsætter afslutning og attestering af grundlæggende uddannelse som læge (artikel 24) og tillige afslutning og attestering af grundlæggende uddannelse som tandlæge (artikel 34).

▼B

5.1.4. *Beviser for uddannelse som alment praktiserende læge*

Land	Uddannelsesbevis	Titel	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31. december 1994
▼M1 България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	1. januar 2007
▼B Česká republika	Diplom o specializaci »všeobecné lékařství«	Všeobecný lékař	1. maj 2004
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallægel i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31. december 1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31. december 1994
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1. maj 2004
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31. december 1994
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31. december 1994
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31. december 1994
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31. december 1994
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31. december 1994
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1. maj 2004
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	1. maj 2004
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	1. maj 2004
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en medicine générale	Médecin généraliste	31. december 1994
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1. maj 2004
Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	1. maj 2004

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Titel	Referencedato
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	31. december 1994
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31. december 1994
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1. maj 2004
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31. december 1994
▼M1 România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	1. januar 2007
▼B Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	1. maj 2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore »všeobecné lekárstvo«	Všeobecný lekár	1. maj 2004
Suomi/Finland	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31. december 1994
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31. december 1994
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31. december 1994

V.2. SYGEPLEJERSKER MED ANSVAR FOR DEN ALMENE SUNDHEDS- OG SYGEPLEJE

5.2.1. *Uddannelsesprogram for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje*

Uddannelsesprogrammet for opnåelse af bevis for uddannelse som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje omfatter følgende to områder og mindst de deri anførte fag.

A. Teoretisk undervisning

a. Sygepleje:

— Faglig orientering og erhvervsetik

— Almene principper for sundheds- og sygepleje

— Principper for sundheds- og sygepleje inden for:

— almen medicin og medicinske specialer

— almen kirurgi og kirurgiske specialer

— barnepleje og pædiatri

— barselshygiejne og pleje af moder og barn

— mental hygiejne og psykiatri

— geriatrisk pleje og geriatri

b. Basisfag:

— Anatomi og fysiologi

— Patologi

— Bakteriologi, virologi og parasitologi

— Biofysik, biokemi og radiologi

— Diætetik

— Hygiejne:

— profylakse

— sundhedslære

— Farmakologi

c. Sociale fag:

— Sociologi

— Psykologi

— Administrationsprincipper

— Undervisningsprincipper

— Sociallovgivning og sundhedslovgivning

— Erhvervets juridiske aspekter

▼B

B. Klinisk undervisning

— Sundheds- og sygepleje inden for:

— almen medicin og medicinske specialer

— almen kirurgi og kirurgiske specialer

— barnepleje og pædiatri

— barselshygiejne og pleje af moder og barn

— mentalhygiejne og psykiatri

— geriatrisk pleje og geriatri

— hjemmepleje

Undervisningen i ét eller flere af disse fag kan ske inden for eller i forbindelse med de øvrige fag.

Den teoretiske undervisning skal være afpasset efter og samordnet med den kliniske undervisning, således at de kundskaber og færdigheder, der er omhandlet i dette bilag, kan erhverves på fyldestgørende måde.

5.2.2. *Beviser for uddannelse som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje*

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Titel	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	— Diploma gegradueerde verpleger/ verpleegster/ Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/ Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/ Brevet einer Pflegeassistentin	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	— Hospitalier(ère)/ Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère)/ Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)	29. juni 1979
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен »Бакалавър« с професионална квалификация »Медицинска сестра«	Университет	Медицинска сестра	1. januar 2007
▼B				
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), ledsaget af følgende certifikat: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra	1. maj 2004

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Titel	Referencedato
	2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), ledsaget af følgende certifikat: Vysvědčení o absolutoriu	2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	2. Všeobecný ošetřovatel	
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29. juni 1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/ Gesundheits- und Krankenpfleger	29. juni 1979
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	1. maj 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής 'Αμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια	1. januar 1981
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1. januar 1986
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmer(ère)	29. juni 1979
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	29. juni 1979
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29. juni 1979

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Titel	Referencedato
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1. maj 2004
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1. maj 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesine kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1. maj 2004
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29. juni 1979
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1. maj 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1. maj 2004
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29. juni 1979
Österreich	1. Diplom als »Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger« 2. Diplom als »Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger«	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	— Diplomierte Krankenschwester — Diplomierter Krankenpfleger	1. januar 1994

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Titel	Referencedato
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem »magister pielęgniarstwa«	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (højere uddannelsesinstitution, der er anerkendt af de kompetente myndigheder)	Pielegniarka	1. maj 2004
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1. januar 1986
▼M1				
România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată 2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată	1. Universități 2. Universități	asistent medical generalist	1. januar 2007
▼B				
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov »diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik«	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik	1. maj 2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu »magister z ošetrovateľstva« (»Mgr.«) 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu »bakalár z ošetrovateľstva« (»Bc.«) 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	1. maj 2004
Suomi/Finland	1. Sairaanhoitajan tutkinto/Sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveydenhuoltooppilaitokset/ Hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Sairaanhoitaja/Sjukskötare	1. januar 1994
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1. januar 1994

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Titel	Referencedato
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	29. juni 1979

V.3. TANDLÆGE

5.3.1. *Uddannelsesprogram for tandlæger*

Det uddannelsesprogram, som skal føre frem til et bevis for uddannelse som tandlæge, omfatter som et minimum nedennævnte fag. Undervisningen i ét eller flere af disse fag kan ske inden for eller i forbindelse med de øvrige fag

A. Basisfag

— Kemi

— Fysik

— Biologi

B. Medikobiologiske og alment lægevidenskabelige fag

— Anatomi

— Embryologi

— Histologi, herunder cytologi

— Fysiologi

— Biokemi (eller fysiologisk kemi)

— Patologisk anatomi

— Almen patologi

— Farmakologi

— Mikrobiologi

— Hygiejne

— Præventiv medicin og epidemiologi

— Radiologi

— Fysiurgi

— Almen kirurgi

— Intern medicin, herunder pædiatri

— Oto-rhino-laryngologi

— Dermato-venerologi

— Almen psykologi, psykopatologi og neuropatologi

— Anæstesiologi

C. Fag med direkte relation til tandlægevirksomhed

— Proteselære

— Tandlægematerialer

— Konserverende tandbehandling

— Forebyggende tandpleje

— Anæstesi og smertestillende midler inden for tandbehandling

— Specialkirurgi

— Specialpatologi

— Klinisk odonto-stomatologi

— Pædodonti

— Ortodonti

— Parodontologi

— Odontologisk radiologi

— Bidfunktionslære

— Faglig organisation, etik og lovgivning

— Sociale aspekter ved praktisk odontologi

5.3.2. *Beviser for grunduddannelse som tandlæge*

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Titel	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseigne-		Licentiaat in de tandheelkunde/ Licencié en science dentaire	28. januar 1980

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Titel	Referencedato
		ment de la Communauté française			
▼M1					
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен »Магистър« по »Дентална медицина« с професионална квалификация »Магистър-лекар по дентална медицина«	Факултет по дентална медицина към Медицински университет		Лекар по дентална медицина	1. januar 2007
▼B					
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství ►C2 (doktor zubního lékařství, MDDr.) ◄	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1. maj 2004
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	28. januar 1980
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28. januar 1980
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1. maj 2004
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρούργος οδοντίατρος	1. januar 1981
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1. januar 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28. januar 1980
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28. januar 1980
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28. januar 1980

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Titel	Referencedato
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1. maj 2004
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un »Sertifikāts« — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1. maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	1. maj 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28. januar 1980
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1. maj 2004
Malta	Lawrja fil- Kirurġija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	1. maj 2004
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28. januar 1980
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades »Doktor der Zahnheilkunde«	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1. januar 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem »lekarz dentysta«	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	1. maj 2004

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Titel	Referencedato
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1. januar 1986
▼M1					
România	Diplomă de licență de medic dentist	Universități		medic dentist	1. oktober 2003
▼B					
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov »doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine«	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine	1. maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu »doktor zubného lekárstva« (»MDDr.«)	— Vysoká škola		Zubný lekár	1. maj 2004
Suomi/Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/Odontologie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1. januar 1994
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå — Universitetet i Göteborg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1. januar 1994
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28. januar 1980

5.3.3. *Beviser for uddannelse som specialtandlæge*

Ortodonti			
Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Referencedato
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	27. januar 2005

▼B

Ortodonti			
Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Referencedato
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по »Ортодонтия«	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1. januar 2007
▼B			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28. januar 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landeszahnärztekammer	28. januar 1980
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	1. maj 2004
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. januar 1981
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28. januar 1980
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. januar 1980
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21. maj 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. maj 2004
Latvija	»Sertifikāts«— kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1. maj 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. maj 2004
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. maj 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. maj 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. januar 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1. maj 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. maj 2004
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. januar 1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28. januar 1980

▼B

Mundkirurgi			
Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Referencedato
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по »Орална хирургия«	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1. januar 2007
▼B			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28. januar 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landeszahnärztekammer	28. januar 1980
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (up to 31 December 2002)	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. januar 2003
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. januar 1980
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21. maj 2004
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. maj 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. maj 2004
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. maj 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurġija tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. maj 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. januar 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1. maj 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. maj 2004
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suu- ja leuka-kirurgia/Specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. januar 1994
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28. januar 1980

▼B

V.4. DYRLÆGE

5.4.1. *Uddannelsesprogram*

Uddannelsesprogrammet, som skal føre frem til bevis for uddannelse som dyrlæge, omfatter som et minimum nedenstående fag.

Undervisningen i et eller flere af disse fag kan ske inden for eller i forbindelse med de øvrige fag.

A. Basisfag

— Fysik

— Kemi

— Zoologi

— Botanik

— Matematikkens anvendelse i biologien

B. Særlige fag

a) Grundlæggende videnskaber

— Anatomi (herunder histologi og embryologi)
— Fysiologi

— Biokemi

— Genetik

— Farmakologi

— Farmaci

— Toksikologi

— Mikrobiologi

— Immunologi

— Epidemilogi

— Deontologi

b) Kliniske videnskaber

— Obestetrik

— Patologi (herunder patologisk anatomi)

— Parasitologi

— Klinisk medicin og klinisk kirurgi (herunder anæstesiologi)

— Klinisk undervisning omfattende husdyr, fjerkræ og andre dyrearter

— Præventiv medicin

— Radiologi

— Forplantning og forplantningsforstyrrelser

— Sundhedsvæsen

— Veterinær retsmedicin og veterinærlovgivning

— Terapeutik

— Propædeutik

c) Animalsk produktion

— Animalsk produktion

— Fodring

— Agronomi

— Landbrugsøkonomi

— Husdyrs opdræt og sundhed

— Veterinær hygiejne

— Etologi og dyrebeskyttelse

d) Levnedsmiddelhygiejne

— Inspektion af og kontrol med levnedsmidler af animalsk oprindelse

— Levnedsmiddelhygiejne og -teknologi

— Praktisk arbejde (herunder på slagterier og andre steder, hvor levnedsmidler behandles)

Den praktiske uddannelse kan erhverves ved praktiktjeneste, for så vidt denne sker på heltidsbasis, under den kompetente myndigheds eller det kompetente organs direkte kontrol og ikke overstiger seks måneder inden for uddannelsens samlede studietid på fem år.

Fordelingen af den teoretiske og praktiske undervisning på de forskellige faggrupper bør afvejes og samordnes, således at viden og erfaring kan erhverves på passende måde for at gøre det muligt for dyrlægen at udføre alle sine opgaver.

5.4.2. *Beviser for uddannelse som dyrlæge*

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examen-commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de		21. december 1980

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Referencedato
		la Communauté française		
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	— Лесотехнически университет — Факултет по ветеринарна медицина — Тракийски университет — Факултет по ветеринарна медицина		1. januar 2007
▼B				
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1. maj 2004
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21. december 1980
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis ►C2 des Dritten Abschnitts ◄ der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21. december 1980
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		1. maj 2004
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1. januar 1981
España	Título de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1. januar 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			21. december 1980

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Referencedato
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21. december 1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1. januar 1985
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1. maj 2004
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1. maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		1. maj 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21. december 1980
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kar		1. maj 2004
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurġi Veterinarji		1. maj 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartse-nijkundig examen			21. december 1980
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1. januar 1994
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1. maj 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1. januar 1986

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Referencedato
▼M1				
România	Diplomă de licență de doctor medic veterinar	Universități		1. januar 2007
▼B				
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov »doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine«	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1. maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu »doktor veterinárskej medicíny« (»MVDr.«)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		1. maj 2004
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen	Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet		1. januar 1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1. januar 1994
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	1. University of Bristol		21. december 1980
	2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	2. University of Liverpool		
	3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB)	3. University of Cambridge		
	4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	4. University of Edinburgh		
	5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	5. University of Glasgow		
	6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	6. University of London		

V.5. JORDEMODER

5.5.1. *Uddannelsesprogram for jordemødre (uddannelsesvej I og II)*

Uddannelsesprogrammet med henblik på opnåelse af bevis for uddannelse som jordemoder omfatter følgende to områder:

▼B

A. Teoretisk og teknisk undervisning

a) Basisfag

— Grundlæggende kendskab til anatomi og fysiologi
— Grundlæggende kendskab til patologi
— Grundlæggende kendskab til bakteriologi, virologi og parasitologi
— Grundlæggende kendskab til biofysik, biokemi og radiologi
— Pædiatri, især med hensyn til nyfødte
— Hygiejne, sundhedslære, sygdomsforebyggelse, tidlig diagnosticering af sygdomme
— Ernæringslære og diætetik, især med hensyn til kvindens, den nyfødtes og spædbarnets ernæring
— Grundlæggende kendskab til sociologi og problemer i forbindelse med socialmedicin
— Grundlæggende kendskab til farmakologi
— Psykologi
— Pædagogik
— Sundheds- og sociallovgivning og sundhedsvæsenets opbygning
— Jordemødrenes pligter og faglig lovgivning
— Seksualundervisning og familieplanlægning
— Moderens og barnets retsbeskyttelse

b) Særlige fag for virksomheden som jordemoder

— Anatomi og fysiologi
— Embryologi og fostrets udvikling
— Svangerskab, fødsel og barselperiode
— Gynækologisk og obstetrisk patologi
— Forberedelse til fødslen og forældrerollen, herunder de psykologiske aspekter
— Fødselsforberedelse (herunder kendskab til og anvendelse af teknisk apparatur i obstetrikken)
— Analgesi, anæstesi og genoplivning
— Den nyfødtes fysiologi og patologi
— Den nyfødtes pleje og pasning
— Psykologiske og sociale faktorer

B. raktisk og klinisk undervisning

Denne undervisning gives under hensigtsmæssigt tilsyn:

— Konsultation for gravide kvinder omfattende mindst 100 prænatale undersøgelser

— Observation og pleje af mindst 40 fødende

— Elevens forestående af mindst 40 fødsler; såfremt dette antal ikke kan nås på grund af mangel på fødende, kan det nedsættes til mindst 30 fødsler under forudsætning af, at eleven desuden aktivt deltager i 20 fødsler

— Aktiv deltagelse i fødsler i underkroppræsentation. Er dette ikke muligt på grund af et manglende antal fødsler i underkroppræsentation, bør undervisningen ske ved simulering

— Anlæggelse af episiotomi og indførelse i efterfølgende sutur. Indførelsen skal omfatte en teoretisk undervisning og kliniske øvelser. Anvendelsen af sutur i praksis omfatter sutur af episiotomi og af mindre rifter i bækkenbunden. Hvis det er absolut nødvendigt, kan der anvendes simulering

— Observation og pleje af 40 risikopatienter før, under og efter fødslen

— Observation og pleje, herunder undersøgelse, af mindst 100 barselskvinder og normale nyfødte

— Observation og pleje af nyfødte, der kræver særlig pleje, herunder for tidligt og for sent fødte børn samt nyfødte med unormalt lav fødselsvægt og syge nyfødte

— Pleje af patologiske tilfælde inden for gynækologi og obstetrik

— Indførelse i pleje inden for medicin og kirurgi. Indførelsen skal omfatte en teoretisk undervisning og kliniske øvelser.

Den teoretiske og tekniske undervisning (uddannelsesprogrammets del A) skal være afpasset efter og samordnet med den kliniske undervisning (programmets del B), således at de i dette bilag omhandlede kundskaber og erfaringer kan erhverves på fyldestgørende måde.

Den kliniske jordemoderundervisning (uddannelsesprogrammets del B) skal foregå i form af praktikanttjeneste under tilsyn af sygehusafdelinger eller i andre behandlingsinstitutioner inden for sundhedsområdet, som er godkendt til dette formål af de kompetente myndigheder eller organer. Under denne uddannelse skal jordemodereleverne deltage i de pågældende afdelingers arbejde i det omfang, det er et led i uddannelsen. Jordemodereleverne skal indføres i det ansvar, som er forbundet med virksomhed som jordemoder.

▼B

5.5.2. *Beviser for uddannelse som jordemoder*

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Titel	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23. januar 1983
▼M1 България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен »Бакалавър« с професионална квалификация »Акушерка«	Университет	Акушерка	1. januar 2007
▼B Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) — Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) — Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/ porodní asistent	1. maj 2004
Danmark	Bevis for bestået jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23. januar 1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23. januar 1983
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	1. maj 2004

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Titel	Referencedato
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	— Μαία — Μαιευτής	23. januar 1983
España	— Título de Matrona — Título de Asistente obstétrico (matrona) — Título de Enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1. januar 1986
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23. januar 1983
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23. januar 1983
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23. januar 1983
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1. maj 2004
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1. maj 2004

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Titel	Referencedato
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje	1. Universitetas	Akušeris	1. maj 2004
	2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje	2. Kolegija		
	3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	3. Kolegija		
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23. januar 1983
Magyarország	Szülésznő bizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülésznő	1. maj 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1. maj 2004
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen	Verloskundige	23. januar 1983

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Titel	Referencedato
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1. januar 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem »magister położnictwa«	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (højere uddannelsesinstitution, der er anerkendt af de kompetente myndigheder)	Położna	1. maj 2004
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. januar 1986
▼M1 România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	1. januar 2007
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov »diplomirana babica/diplomirani babičar«	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1. maj 2004

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Titel	Referencedato
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu »bakalár z pôrodnej asistencie« (»Bc.«) 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1. maj 2004
Suomi/ Finland	1. Kätilön tutkinto/ barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveydenhuoltooppi-laitokset/ hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Kätilö/Barnmorska	1. januar 1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1. januar 1994
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23. januar 1983

V.6. FARMACEUT

5.6.1. *Uddannelsesprogram for farmaceuter*

— Plante- og dyrebiologi

— Fysik

— Almen og uorganisk kemi

— Organisk kemi

— Analytisk kemi

— Farmaceutisk kemi, herunder lægemiddelanalyse

— Almindelig og anvendt biokemi (medicinsk)

— Anatomi og fysiologi; medicinsk terminologi

— Mikrobiologi

— Farmakologi og farmakoterapi

— Farmaceutisk teknologi

— Toksikologi

— Farmakognosi

— Lovgivning og i givet fald erhvervsetik

I fordelingen mellem teoretisk og praktisk uddannelse skal der for hvert fag i mindsteundervisningsprogrammet lægges tilstrækkeligt vægt på teorien til, at uddannelsens akademiske præg bevares.

▼B

5.6.2. *Beviser for uddannelse som farmaceut*

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1. oktober 1987
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен »Магистър« по »Фармация« с професионална квалификация »Магистър-фармацевт«	Фармацевтичен факултет към Медицински университет		1. januar 2007
▼B				
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. maj 2004
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1. oktober 1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1. oktober 1987
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool		1. maj 2004
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1. oktober 1987
España	Título de Licenciado en Farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1. oktober 1987
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1. oktober 1987
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. oktober 1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1. november 1993

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Referencedato
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1. maj 2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1. maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		1. maj 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1. oktober 1987
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	►C2 Egyetem ◄		1. maj 2004
Malta	Lawrja fil-farmaċija	Universita' ta' Malta		1. maj 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1. oktober 1987
Österreich	Staatliches Apotheker-diplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1. oktober 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1. maj 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1. oktober 1987
▼M1				
România	Diplomă de licență de farmacist	Universități		1. januar 2007
▼B				
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv »magister farmacije/magistra farmacije«	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1. maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu »magister farmácie« (»Mgr.«)	Vysoká škola		1. maj 2004
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/ Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto		1. oktober 1994

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Referencedato
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1. oktober 1994
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. oktober 1987

V.7. ARKITEKT

5.7.1. *Beviser for uddannelse som arkitekt, som anerkendes i henhold til artikel 46*

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Akademisk referenceår
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect 1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil — architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. »Faculté Polytechnique« van Mons 1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		1988/89
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/89
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste — Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) (1) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen (1) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.		1988/89

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Akademisk referenceår
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	— Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/89
▼C2				
España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación:		1988/1989
		— Universidad politécnica de Cataluña, escuelas técnicas superiores de arquitectura de Barcelona o del Vallès;		
		— Universidad politécnica de Madrid, escuela técnica superior de arquitectura de Madrid;		
		— Universidad politécnica de Las Palmas, escuela técnica superior de arquitectura de Las Palmas;		
		— Universidad politécnica de Valencia, escuela técnica superior de arquitectura de Valencia;		
		— Universidad de Sevilla, escuela técnica superior de arquitectura de Sevilla;		
		— Universidad de Valladolid, escuela técnica superior de arquitectura de Valladolid;		
		— Universidad de Santiago de Compostela, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña;		
		— Universidad del País Vasco, escuela técnica superior de arquitectura de San Sebastián;		
		— Universidad de Navarra, escuela técnica superior de arquitectura de Pamplona;		
		— Universidad de Alcalá de Henares, escuela politécnica de Alcalá de Henares;		1999/2000
		— Universidad Alfonso X El Sabio, centro politécnico superior de Villanueva de la Cañada;		1999/2000
		— Universidad de Alicante, escuela politécnica superior de Alicante;		1997/1998
		— Universidad Europea de Madrid;		1998/1999
		— Universidad de Cataluña, escuela técnica superior de arquitectura de Barcelona;		1999/2000
				1998/1999

▼C2

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Akademisk referenceår
		— Universidad Ramón Llull, escuela técnica superior de arquitectura de La Salle;		
		— Universidad S.E.K. de Segovia, centro de estudios integrados de arquitectura de Segovia.		1999/2000
		— Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada		1994/1995

▼B

France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale. 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS	1. Le ministre chargé de l'architecture 2. Ecole spéciale d'architecture de Paris 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		1988/89
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) 2. Degree of Bachelor of Architecture (B. Arch) *(Previously, until 2002 -Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch)* 3. Certificate of associateship (ARIAI) 4. Certificate of membership (MRIAI)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin) 3. Royal Institute of Architects of Ireland 4. Royal Institute of Architects of Ireland		1988/89
Italia	— Laurea in architettura	— Università di Camerino — Università di Catania — Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma »La Sapienza« — Universtià di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988/89
	— Laurea in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquilla — Università di Pavia	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente	1998/99

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Akademisk referenceår
		— Università di Roma»La Sapienza«	della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	
	— Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquilla — Università di Pavia — Università di Roma »La Sapienza« — Università di Ancona — Università di Basilicata — Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003/04
▼C2				
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma »La Sapienza«	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998/1999
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Milano — Politecnico di Bari	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1999/2000
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Università di Roma III	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003/2004
	— Laurea specialistica in Architettura	— Università di Firenze — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal mini-	2004/2005

▼C2

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Akademisk referenceår
			stero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	
▼B Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur	1. Technische Universiteit te Delft	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.	1988/89
	2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek	2. Technische Universiteit te Eindhoven		
	3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht			

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Akademisk referenceår
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 2. Dilplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz) 2. Technische Universität Wien 3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck) 4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien 6. Hochschule für künstlerishe und industrielle Gestaltung in Linz		1998/99
▼C2				
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura	— Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto		1988/1989
	Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	— Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1991/1992
▼B				
Suomi/ Finland	Arkkitehdin tutkinto/ Arkitektexamen	— Teknillinen korkeakoulu / Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet		1998/99
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998/99
United Kingdom	1. Diplomas in architecture	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in *Criteria for validation* published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recog-	1988/89

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Akademisk referenceår
			nised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the *Criteria for validation.*	
	2. Degrees in architecture	2. Universities		
	3. Final examination	3. Architectural Association		
	4. Examination in architecture	4. Royal College of Art		
	5. Examination Part II	5. Royal Institute of British Architects		

▼B

BILAG VI

Erhvervede rettigheder, som finder anvendelse på erhverv, som er omfattet af anerkendelse på grundlag af koordinering af mindstekrav til uddannelse

►C2 ———— ◄*Beviser for uddannelse som arkitekt med erhvervede rettigheder i henhold til artikel 49, stk. 1*

Land	Uddannelsesbevis	Akademisk referenceår
België/ Belgique/ Belgien	— Eksamensbeviser udstedt af de statslige arkitekthøjskoler eller af institutterne for arkitektur (architecte — architect) — Eksamensbeviser udstedt af arkitekthøjskolen i Hasselt (architect) — Eksamensbeviser udstedt af de kongelige kunstakademier (architecte — architect) — Eksamensbeviser udstedt af Saint-Luc-skolerne (architecte — architect) — Universitetseksamensbeviser for civilingeniører ledsaget af et praktikcertifikat, som er udstedt af arkitektsammenslutningen, og som giver ret til at benytte titlen arkitekt (architecte — architect) — Eksamensbeviser for arkitekter udstedt af det centrale eller statslige bedømmelses-udvalg for arkitekter (architecte — architect) — Eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) og bygningsingeniører udstedt af universiteternes fakulteter for anvendte videnskaber og af Faculté Polytechnique de Mons (ingénieur-architecte, ingénieur-architect)	1987/88
▼M1 България	Følgende eksamensbeviser udstedt af godkendte højere uddannelsesinstitutioner for uddannelserne »архитект« (arkitekt), »строителен инженер« (civilingeniør) eller »инженер« (ingeniør): — Университет за архитектура, строителство и геодезия — София: специалности »Урбанизъм« и »Архитектура« (Universitetet for arkitektur, ingeniørvæsen og geodæsi — Sofia: med specialerne byplanlægning og arkitektur) og samtlige ingeniørspecialer inden for: »конструкции на сгради и съоръжения« (bygge- og anlægsvirksomhed), »пътища« (veje), »транспорт« (transport), »хидротехника и водно строителство« (hydroteknik og vandkraftanlæg) »мелиорации и др.« (kunstvanding osv.); — eksamensbeviser udstedt at tekniske universiteter og højere uddannelsesinstitutioner for anlægsvirksomhed inden for: »електро- и топлотехника« (elektro- og termoteknik), »съобщителна и комуникационна техника« (telekommunikationsteknik og -teknologi), »строителни технологии« (anlægsteknologi), »приложна геодезия« (anvendt geodæsi) og »ландшафт и др.« (landskab osv.) inden for anlægsvirksomhed. Med henblik på at udføre designaktiviteter inden for arkitektur og konstruktion skal eksamensbeviserne ledsages af et »придружени от удостоверение за проектантска правоспособност« (certifikat til lovlig udførelse af design), udstedt af »Камарата на архитектите« (arkitektsammenslutningen) og »Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране« (sammenslutningen af ingeniører i investeringsdesign), der giver ret til at udføre aktiviteter inden for investeringsdesign).	2009/2010
▼B Česká republika	— Eksamensbeviser udstedt af »České vysoké učení technické« (det tjekkiske tekniske universitet i Prag): »Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství« (højskolen for arkitektur og bygningskonstruktion) (indtil 1951) »Fakulta architektury a pozemního stavitelství« (fakultetet for arkitektur og bygningskonstruktion) (1951-1960) »Fakulta stavební« (fakultetet for ingeniørvæsen) (fra 1960) på følgende områder: Bygningskonstruktion og -strukturer, bygningskonstruktion, byggevirksomhed og arkitektur, arkitektur (herunder byplanlægning og fysisk planlægning), offentlige bygningsarbejder og bygningsarbejder for industri og landbrug, eller bygningskonstruktion og arkitektur inden for ingeniøruddannelsesprogrammet »Fakulta architektury« (fakultetet for arkitektur) (fra 1976) på følgende områder: arkitektur, byplanlægning og fysisk planlægning, eller inden for uddannelsesprogrammet arkitektur og byplanlægning på følgende områder: arkitektur, arkitekturdesignteori, byplanlægning og fysisk planlægning, arkitekturhistorie og rekonstruktion af historiske monumenter, eller arkitektur og bygningskonstruktion — Eksamensbeviser udstedt af »Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše« (indtil 1951) inden for arkitektur og bygningskonstruktion — Eksamensbeviser udstedt af »Vysoká škola stavitelství v Brně« (1951-1956) inden	2006/07

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Akademisk referenceår
	for arkitektur og bygningskonstruktion — Eksamensbeviser udstedt af »Vysoké učení technické v Brně« af »Fakulta architektury« (fakultetet for arkitektur) (fra 1956) inden for arkitektur og byplanlægning eller »Fakulta stavební« (civilingeniør)(fakultetet for ingeniørvæsen)(fra 1956) inden for konstruktion — Eksamensbeviser udstedt af »Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava,« (fakultetet for ingeniørvæsenet) (fra 1997) inden for uddannelsesstrukturer og arkitektur eller inden for civilingeniøruddannelsen — Eksamensbeviser udstedt af »Technická univerzita v Liberci«, »Fakulta architektury« (fakultetet for arkitektur)(fra 1994) inden for uddannelsesprogrammet for arkitektur og byplanlægning inden for arkitekturuddannelsen — Eksamensbeviser udstedt af »Akademie výtvarných umění v Praze« inden for programmet for de skabende kunstarter for så vidt angår arkitektonisk formgivning — Eksamensbeviser udstedt af »Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze« inden for programmet for de skabende kunstarter for så vidt angår arkitekturstudier — Et certifikat for godkendelsen udstedt af »Česká komora architektů« uden specifikation af område eller inden for bygningskonstruktion.	
Danmark	— Eksamensbeviser udstedt af statens arkitektskoler i København og Århus (arkitekt) — Registreringsbevis udstedt af arkitektnævnet i henhold til lov nr. 202 af 28. maj 1975 (registreret arkitekt) — Eksamensbeviser udstedt af de byggetekniske højskoler (bygningskonstruktør) ledsaget af en attest fra de kompetente myndigheder om, at den pågældende har bestået en prøve på grundlag af kvalifikationsbeviser, der omfatter bedømmelser af projekter, som er udarbejdet og udført af kandidaten under faktisk udøvelse af den i artikel 48 i dette direktiv omhandlede virksomhed i mindst seks år	1987/88
Deutschland	— Eksamensbeviser udstedt af kunstakademierne (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)) — Eksamensbeviser udstedt af Technische Hochschulen, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau), af tekniske universiteter, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau), af universiteterne, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau), og, dersom disse institutioner indgår i Gesamthochschulen, af sådanne Gesamthochschulen, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau) (Dipl.-Ing. og andre benævnelser, der senere måtte blive fastsat for sådanne eksamensbeviser) — Eksamensbeviser udstedt af Fachhochschulen, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau), og, dersom disse institutioner indgår i Gesamthochschulen, af sådanne Gesamthochschulen, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau), ledsaget — når studietiden er på under fire år, men på mindst tre år — af en attest, der godtgør, at vedkommende har fire års erhvervserfaring i Forbundsrepublikken Tyskland, og som er udstedt af den faglige organisation i overensstemmelse med artikel 47, stk. 1. (Ingenieur grad. og andre benævnelser, der senere måtte blive fastsat for sådanne eksamensbeviser) — Certifikater (Prüfungszeugnisse) udstedt før 1. januar 1973 af arkitektafdelingerne på Ingenieurschulen og Werkkunstschulen, ledsaget af en attest fra de kompetente myndigheder om, at den pågældende har bestået en prøve på grundlag af kvalifikationsbeviser, der omfatter bedømmelser af projekter, som er udarbejdet og udført af kandidaten under faktisk udøvelse af den i artikel 48 i dette direktiv omhandlede virksomhed i mindst seks år	1987/88
Eesti	— Diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996, aastast (eksamensbevis inden for arkitektur udstedt af fakultetet for arkitektur på det estiske kunstakademi siden 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 aastal (udstedt af kunstuniversitetet i Tallinn i 1989-1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951-1988 (udstedt af statens kunstinstitut i Estland i 1951-1988).	2006/07
Ελλάς	— Eksamensbeviser for bygningsingeniører udstedt af Metsovion Polytechnion i Athen, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at den pågældende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet — Eksamensbeviser for bygningsingeniører udstedt af Aristotelion Panepistimion i Thessaloniki, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet — Eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) udstedt af Metsovion Polytechnion i Athen, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet — Eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) udstedt af Aristotelion Panepistimion i Thessaloniki, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet — Eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) udstedt af Panepistimion Thrakis, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at	1987/88

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Akademisk referenceår
	vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet — Eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) udstedt af Panepistimion Patron, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet	
España	Den officielle arkitektgrad (título oficial de arquitecto) udstedt af ministeriet for undervisning og videnskab eller af universiteterne	1987/88
France	— Eksamensbeviser udstedt indtil 1959 af undervisningsministeriet og efter dette tidspunkt af kulturministeriet (architecte DPLG) — Eksamensbeviser udstedt af den særlige arkitektskole (architecte DESA) — Eksamensbeviser udstedt efter 1955 af Ecole nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg (tidligere »école nationale d'ingénieurs de Strasbourg«), arkitektafdelingen (architecte ENSAIS)	1987/88
Ireland	— Graden »Bachelor of Architecture«, som af »National University of Ireland« (B. Arch. (NUI.)) tildeles dem, der har opnået et diplom i arkitektur fra »University College« i Dublin — Det arkitektdiplom på universitetsniveau, der tildeles af »College of Technology«, Bolton Street, Dublin (Dipl. Arch.) — Certifikatet som associeret medlem af »Royal Institute of Architects of Ireland« (ARIAI) — Certifikatet som medlem af »Royal Institute of Architects of Ireland« (MRIAI)	1987/88
Italia	— Eksamensbeviser (»laurea in architettura«) udstedt af universiteterne, de polytekniske læreanstalter og højskolerne for arkitektur i Venedig og Reggio-Calabria, ledsaget af et bevis, som berettiger til selvstændig udøvelse af arkitekterhvervet, og som er udstedt af undervisningsministeren, efter at kandidaten for en kompetent eksamenskommission har bestået den statseksamen, der berettiger til selvstændig udøvelse af arkitekterhvervet (dott. Architetto) — Eksamensbeviser på bygningsområdet (»laurea in ingegneria«) udstedt af universiteterne og de polytekniske læreanstalter, ledsaget af et bevis, som berettiger til selvstændig erhvervsudøvelse på arkitekturområdet, og som er udstedt af undervisningsministeren, efter at kandidaten for en kompetent eksamenskommission har bestået den statseksamen, der berettiger til selvstændig udøvelse af arkitekterhvervet (dott. Ing. Architetto eller dott. in ingegneria civile	1987/88
Κύπρος	— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου, (registreringsbevis fra registret for arkitekter udstedt af det videnskabelige og tekniske nævn i Cypern (ETEK))	2006/07
Latvija	— »Arhitekta diploms«, ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958 gada līdz 1991. gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un »Arhitekta prakses sertifikāts«, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība (»eksamensbevis som arkitekt« udstedt af institut for arkitektur på fakultetet for civilingeniører på Letlands statsuniversitet indtil 1958, institut for arkitektur på fakultetet for ingeniørvæsen på Rigas polytekniske læreanstalt 1958-1991, fakultetet for arkitektur ved Rigas tekniske universitet siden 1991 og registreringsbevis fra arkitektsammenslutningen i Letland)	2006/07
Lietuva	— Eksamensbevis for bygningsingeniører/arkitekter udstedt af Kauno politechnikos institutas indtil 1969 ((inžinierius architektas/architektas) — Eksamensbevis som arkitekt/bachelor/master inden for arkitektur udstedt af Vilnius inžinerinis statybos institutas indtil 1990, Vilniaus technikos universitetas indtil 1996, Vilnius Gedimino technikos universitetas siden 1996 (architektas/architektûros bakalauras/architektûros magistras) — Eksamensbeviser for specialister, der fuldførte uddannelsen inden for arkitektur, en bachelor-/mastergrad inden for arkitektur udstedt af LTSR Valstybinis dailës institutas indtil 1990; Vilniaus dailës akademija siden 1990 (architektûros kursas/architektûros bakalauras/architektûros magistras) — Bachelor-/mastergrad inden for arkitektur udstedt af Kauno technologijos universitetas siden 1997 (architektûros bakalauras/architektûros magistras) alle ledsaget af et certifikat, der er udstedt af et godkendelsesudvalg, der giver ret til at udøve virksomhed som arkitekt (autoriseret arkitekt/atestuotas architektas)	2006/07
Magyarország	— »okleveles építészmérnök« eksamensbevis (som arkitekt, mastergrad inden for arkitektur) udstedt af universiteter	2006/07

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Akademisk referenceår
	— »okleveles építész tervező művész« eksamensbevis (som arkitekt, mastergrad inden for arkitektur og bygningsingeniørkunst) udstedt af universiteter	
Malta	— Perit: Lawrja ta' Perit udstedt af Universita' ta' Malta, der giver ret til registrering som »Perit«	2006/07
Nederland	— Attest for at have bestået den afsluttende arkitekteksamen, udstedt af arkitektafdelingerne ved de højere tekniske læreanstalter i Delft eller Eindhoven (bouwkundig ingenieur) — Eksamensbeviser udstedt af statsanerkendte bygningsakademier (architect) — Eksamensbeviser udstedt indtil 1971 af de tidligere arkitekthøjskoler (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO) — Eksamensbeviser udstedt indtil 1970 af de tidligere højskoler for bygningsvæsen (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO) — Attest for at have bestået en eksamen, som er tilrettelagt af arkitektrådet for »Bond van Nederlandse Architecten« (det nederlandske arkitektforbund, BNA) (architect) — Eksamensbevis fra »Stichting Institut voor Architectuur« (stiftelsen »Arkitektinstituttet«) (I.V.A.), såfremt det er erhvervet efter et af denne stiftelse tilrettelagt kursus, som har strakt sig over mindst fire år (architect), ledsaget af en attest fra de kompetente myndigheder om, at den pågældende har bestået en prøve på grundlag af kvalifikationsbeviser, der omfatter bedømmelser af projekter, som er udarbejdet og udført af kandidaten under faktisk udøvelse af den i artikel 44 i dette direktiv omhandlede virksomhed i mindst seks år — En attest fra de kompetente myndigheder, der godtgør, at den pågældende inden den 5. august 1985 har bestået eksamen (»Kandidaat in de bouwkunde«) ved den højere tekniske læreanstalt i Delft eller Eindhoven, og at han i en periode på mindst fem år umiddelbart forud for dette tidspunkt har udøvet arkitektvirksomhed af en art og i et omfang, som ifølge de i Nederlandene anerkendte kriterier sikrer tilstrækkelig kompetence til at udøve sådan virksomhed (architect) — En attest fra de kompetente myndigheder, som kun udstedes til personer, der er fyldt 40 år inden den 5. august 1985, og som godtgør, at den pågældende i en periode på mindst fem år umiddelbart forud for dette tidspunkt har udøvet arkitektvirksomhed af en art og i et omfang, som ifølge de i Nederlandene anerkendte kriterier sikrer tilstrækkelig kompetence til at udøve sådan virksomhed (architect) — De i syvende og ottende led anførte attester behøver ikke mere at godkendes efter ikrafttrædelsesdatoen for retsforskrifterne om adgang til og udøvelse af arkitektvirksomhed under titlen arkitekt i Nederlandene, for så vidt disse attester i medfør at nævnte forskrifter ikke giver adgang til denne form for virksomhed under nævnte titel	1987/88
Österreich	— Eksamensbeviser fra de tekniske universiteter i Wien og Graz og ved universitetet i Innsbruck, bygningsingeniør- og arkitekturfakultetet, studieretning arkitekt (Architektur), bygningsingeniør (Bauingenieurwesen Hochbau) og bygningsøkonomiingeniør (Wirtschaftingenieurwesen — Bauwesen) — Eksamensbeviser fra landbrugsuniversitetet, studieretning »Kulturtechnik und Wasserwirtschaft« — Eksamensbeviser fra skolen for anvendt kunst i Wien (Studium der Architektur) — Eksamensbeviser fra kunstakademiet i Wien (Studium der Architektur) — Ingeniøreksamensbeviser (Ing.), udstedt af højere, tekniske skoler eller bygningstekniske skoler samt et »Baumeister«-certifikat som bevis for mindst seks års faglig erfaring i Østrig, der udstedes på grundlag af en eksamen — Eksamensbeviser fra skolen for kunstnerisk og industrielt design i Linz (Studium der Architektur) — Kvalifikationsbeviser for civilingeniører eller rådgivende ingeniører inden for byggeri (Hochbau, Bauwesen, Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen, Kulturtechnik und Wasserwirtschaft), i henhold til lov om civilteknikere (Ziviltechnikergesetz, BGBI, n° 156/1994)	1997/98
Polska	Eksamensbeviser udstedt af arkitekturfakulteter: — ved Warszawas teknologiske universitet, fakultetet for arkitektur, (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); titlen som arkitekt: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; inżynier magister architektury, magister inżynier architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt (1945-1948, titel: inżynier architekta, magister nauk technicznych; (fra 1951-1956, titel: inżynier architekt; fra 1954-957, andet trin, titel: inżyniera magistra architektury; 1957-1959, titel: inżynier magister architektury; 1959-1964, titel: magister inżynier architekta; 1964-1982, titel: magistra inżyniera architekta; 1983-1990, titel: magister inżynier architekt; siden 1991, titel: magistra inżyniera architekta) — ved Krakows teknologiske universitet, fakultetet for arkitektur, (Politechnika	2006/07

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Akademisk referenceår
	Krakowska, Wydział Architektury) titlen som arkitekt: magister inżynier architekt (1945-1953, universitetet for minedrift og metallurgi, polyteknisk fakultet for arkitektur — Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury) — ved Wroclaws teknologiske universitet, fakultetet for arkitektur i Wroclaw, (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); titlen som arkitekt: inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt (1949-1964, titel: inżynier architekt, magister nauk technicznych; 1956-1964, titel: magister inżynier architektury; siden 1964, titel: magister inżynier architekt) — ved det teknologiske Silesian-universitet, fakultetet for arkitektur i Gliwice (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); titlen som arkitekt: inżynier architekt; magister inżynier architekt (1945-1955, fakultetet for ingeniørvæsen og bygningskonstruktion - Wydział Inżynieryjno-Budowlany, titel: inżynier architekt; 1961-1969, fakultetet for industriel bygningskonstruktion og ingeniørvæsen — Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, titel: magister inżynier architekt; fra 1969-1976, fakultetet for ingeniørvæsen og arkitektur - Wydział Budownictwa i Architektury, titel: magister inżynier architekt; siden 1977, fakultetet for arkitektur — Wydział Architektury, titel: magister inżynier architekt og siden 1995 inżynier architekt) — ved det teknologiske universitet i Poznań, fakultetet for arkitektur, (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury) titlen som arkitekt: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (1945-1955, ingeniørskolen, fakultetet for arkitektur — Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titel: inżynier architektury; siden 1978, titel: magister inżynier architekt og siden 1999 inżynier architekt) — ved det tekniske universitet i Gdańsk, fakultetet for arkitektur i Gdańsk, (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury) titlen som arkitekt: magister inżynier architekt (1945-1969 fakultetet for arkitektur — Wydział Architektury, 1969-1971 fakultetet for ingeniørvæsen og arkitektur — Wydział Budownictwa i Architektury, 1971-1981 instituttet for arkitektur og byplanlægning — Instytut Architekturyi Urbanistyki, siden 1981 fakultetet for arkitektur — Wydział Architektury) — ved det tekniske universitet i Białystok, fakultetet for arkitektur, (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); titlen som arkitekt: magister inżynier architekt (1975-1989 institut for arkitektur — Instytut Architektury) — ved det tekniske universitet i Łódź, fakultetet for ingeniørvæsen, arkitektur og miljøteknologi i Łódź (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architekturyi i Inżynierii Środowiska); titlen som arkitekt: inżynier architekt; magister inżynier architekt (1973-1993 fakultetet for ingeniørvæsen og arkitektur — Wydział Budownictwa i Architektury og siden 1992 fakultetet for ingeniørvæsen, arkitektur og miljøteknologi Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; titel: 1973-1978 inżynier architekt, siden 1978 magister inżynier architekt) — ved det tekniske universitet i Szczecin, fakultetet for ingeniørvæsen og arkitektur (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); titlen som arkitekt: inżynier architekt; magister inżynier architekt (1948-1954 højere læreanstalt for ingeniørvæsen, fakultetet for arkitektur — Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titel: inżynier architekt, siden 1970 titel: magister inżynier architekt og siden 1998 titel: inżynier architekt) Alle eksamensbeviser skal ledsages af bevis for medlemskab udstedt af det relevante regionale arkitektkammer i Polen, der giver ret til at udøve arkitektvirksomhed i Polen.	
Portugal	— »Diploma do curso especial de arquitectura« udstedt af kunstakademierne i Lissabon og Porto — »Diploma de arquitecto« udstedt af kunstakademierne i Lissabon og Porto — »Diploma do curso de arquitectura« udstedt af de højere kunstakademier i Lissabon og Porto — »Diploma de licenciatura em arquitectura« udstedt af det højere kunstakademi i Lissabon — »Carta de curso de licenciatura em arquitectura« udstedt af det tekniske universitet i Lissabon og universitetet i Porto — »Licenciatura em engenharia civil« udstedt af den tekniske højskole ved det tekniske universitet i Lissabon — »Licenciatura em engenharia civil« udstedt af det videnskabelige og teknologiske fakultet (de Engenharia) ved universitetet i Porto — »Licenciatura em engenharia civil« udstedt af det videnskabelige og teknologiske fakultet ved universitetet i Coimbra — »Licenciatura em engenharia civil, produção« udstedt af universitetet i Minho	1987/88

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Akademisk referenceår
▼M1		
România	Universitatea de Arhitectură şi Urbanism »Ion Mincu« Bucureşti(Universitetet for arkitektur og byplanlægning »Ion Mincu« i Bukarest): — 1953-1966: Institutul de Arhitectură »Ion Mincu« Bucureşti (Institut for arkitektur »Ion Mincu« Bukarest), Arhitect (arkitekt), — 1967-1974: Institutul de Arhitectură »Ion Mincu« Bucureşti (Institut for arkitektur »Ion Mincu« Bukarest), Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură (eksamensbevis som arkitekt, speciale arkitektur), — 1975-1977: Institutul de Arhitectură »Ion Mincu« Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Institut for arkitektur »Ion Mincu« Bukarest, fakultetet for arkitektur), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură (eksamensbevis som arkitekt, speciale arkitektur), — 1978-1991: Institutul de Arhitectură »Ion Mincu« Bucureşti, Facultatea de Arhitectură şi Sistematizare (Institut for arkitektur »Ion Mincu« Bukarest, fakultetet for arkitektur og systematisering), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură şi Sistematizare (eksamensbevis som arkitekt, speciale arkitektur og systematisering), — 1992-1993: Institutul de Arhitectură »Ion Mincu« Bucureşti, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Institut for arkitektur »Ion Mincu« Bukarest, fakultetet for arkitektur og byplanlægning), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură şi Urbanism (eksamensbevis som arkitekt, speciale arkitektur og byplanlægning), — 1994-1997: Institutul de Arhitectură »Ion Mincu« Bucureşti, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Institut for arkitektur »Ion Mincu« Bukarest, fakultetet for arkitektur og byplanlægning), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (eksamensbevis som Licență, fagområde arkitektur, speciale arkitektur), — 1998-1999: Institutul de Arhitectură »Ion Mincu« Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Institut for arkitektur »Ion Mincu« Bukarest, fakultetet for arkitektur), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (eksamensbevis som Licență, fagområde arkitektur, speciale arkitektur), — Siden 2000: Universitatea de Arhitectură şi Urbanism »Ion Mincu« Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Universitetet for arkitektur og byplanlægning »Ion Mincu« — Bukarest, fakultetet for arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (eksamensbevis som arkitekt, fagområde arkitektur, speciale arkitektur). Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca (Teknisk Universitet Cluj-Napoca): — 1990-1992: Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Polyteknisk institut Cluj-Napoca, fakultetet for ingeniørvæsen), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (eksamensbevis som arkitekt, fagområde arkitektur, speciale arkitektur), — 1993-1994: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Teknisk Universitet Cluj-Napoca, fakultetet for ingeniørvæsen), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (eksamensbevis som arkitekt, fagområde arkitektur, speciale arkitektur), — 1994-1997: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Teknisk Universitet Cluj-Napoca, fakultetet for ingeniørvæsen), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (eksamensbevis som Licență, fagområde arkitektur, speciale arkitektur), — 1998-1999: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Teknisk Universitet Cluj-Napoca, fakultetet for arkitektur og byplanlægning), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (eksamensbevis som Licență, fagområde arkitektur, speciale arkitektur), — Siden 2000: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Teknisk Universitet Cluj-Napoca, fakultetet for arkitektur og byplanlægning), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (eksamensbevis som arkitekt, fagområde arkitektur, speciale arkitektur). Universitatea Tehnică »Gh. Asachi« Iaşi (Teknisk Universitet »Gh. Asachi« Iaşi): — 1993: Universitatea Tehnică »Gh. Asachi« Iaşi, Facultatea de Construcții şi Arhitectură (Teknisk Universitet »Gh. Asachi« Iaşi, fakultetet for ingeniørvæsen og arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (eksamensbevis som arkitekt, fagområde arkitektur, speciale arkitektur), — 1994-1999: Universitatea Tehnică »Gh. Asachi« Iaşi, Facultatea de Construcții şi Arhitectură (Teknisk Universitet »Gh.Asachi« Iaşi, fakultetet for ingeniørvæsen og arkitektur), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (eksamensbevis som Licență, fagområde arkitektur, speciale arkitektur), — 2000-2003: Universitatea Tehnică »Gh. Asachi« Iaşi, Facultatea de Construcții şi Arhitectură (Teknisk Universitet »Gh.Asachi« Iaşi, fakultetet for ingeniørvæsen og arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (eksamensbevis som arkitekt, fagområde arkitektur, speciale arkitektur), — Siden 2004: Universitatea Tehnică »Gh. Asachi« Iaşi, Facultatea de Arhitectură	2009/2010

▼M1

Land	Uddannelsesbevis	Akademisk referenceår
	(Teknisk Universitet »Gh. Asachi« Iaşi, fakultetet for arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (eksamensbevis som arkitekt, fagområde arkitektur, speciale arkitektur), Universitatea Politehnica din Timişoara (Polyteknisk Universitet Timişoara): — 1993-1995: Universitatea Tehnică din Timişoara, Facultatea de Construcţii (Teknisk Universitet Timişoara, fakultetet for ingeniørvæsen), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură şi urbanism, specializarea Arhitectură generală (eksamensbevis som arkitekt, fagområde arkitektur og byudvikling, speciale almen arkitektur), — 1995-1998: Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii (Polyteknisk Universitet Timişoara, fakultetet for ingeniørvæsen), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (eksamensbevis som Licenţă, fagområde arkitektur, speciale arkitektur), — 1998-1999: Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Polyteknisk Universitet Timişoara, fakultetet for ingeniørvæsen og arkitektur), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (eksamensbevis som Licenţă, fagområde arkitektur, speciale arkitektur), — Siden 2000: Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Polyteknisk Universitet Timişoara, fakultetet for ingeniørvæsen og arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (eksamensbevis som arkitekt, fagområde arkitektur, speciale arkitektur), Universitatea din Oradea (Oradea Universitet): — 2002: Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecţia Mediului (Oradea Universitet, fakultetet for miljøbeskyttelse), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (eksamensbevis som arkitekt, fagområde arkitektur, speciale arkitektur), — Siden 2003: Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură şi Construcţii (fakultetet for arkitektur og ingeniørvæsen), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (eksamensbevis som arkitekt, fagområde arkitektur, speciale arkitektur), Universitatea Spiru Haret Bucureşti (Spiru Haret Universitet, Bukarest): — Siden 2002: Universitatea Spiru Haret Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Spiru Haret Universitet, Bukarest, fakultetet for arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (eksamensbevis som arkitekt, fagområde arkitektur, speciale arkitektur).	

▼B

Slovenija	— »Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture« (universitetseksamen i arkitektur) udstedt af fakultetet for arkitektur, ledsaget af et bevis fra den kompetente myndighed inden for arkitektur, der er anerkendt ved lov, og som giver ret til at udøve virksomhed inden for arkitektur — En universitetseksamen i arkitektur udstedt af fakultetet for arkitektur, der giver ret til titlen »univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka« ledsaget af et bevis fra den kompetente myndighed inden for arkitektur, der er anerkendt ved lov, og som giver ret til at udøve virksomhed inden for arkitektur	2006/07
Slovensko	— Eksamensbevis for uddannelsen »arkitektur og bygningskonstruktion« (»architektúra a pozemné staviteľstvo«) der udstedes af det slovakiske tekniske universitet (Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava i 1950-1952 (titel: Ing.) — Eksamensbevis for uddannelsen »arkitektur« (»architektúra«) udstedt af fakultetet for arkitektur og bygningskonstruktion ved det slovakiske tekniske universitet (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava i 1952-1960 (titel: Ing. ark.) — Eksamensbevis for uddannelsen »bygningskonstruktion« (»pozemné staviteľstvo«) udstedt af fakultetet for arkitektur og bygningskonstruktion ved det slovakiske tekniske universitet (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava i 1952-1960 (titel: Ing.) — Eksamensbevis for uddannelsen »arkitektur« (»architektúra«) udstedt af fakultetet for ingeniørvæsen ved det slovakiske tekniske universitet (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava i 1961-1976 (titel: Ing.ark.) — Eksamensbevis for uddannelsen »bygningskonstruktion« (»pozemné stavby«) udstedt af fakultetet for ingeniørvæsen ved det slovakiske tekniske universitet (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava i 1961-1976 (titel: Ing.) — Eksamensbevis for uddannelsen »arkitektur« (»architektúra«) udstedt af fakultetet for arkitektur ved det slovakiske tekniske universitet (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava siden 1977 (titel: Ing. ark.) — Eksamensbevis for uddannelsen »byplanlægning« (»urbanizmus«) udstedt af	2006/07

▼B

Land	Uddannelsesbevis	Akademisk referenceår
	fakultetet for arkitektur ved det slovakiske tekniske universitet (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava siden 1977 (titel: Ing. ark.) — Eksamensbevis inden for uddannelsen »bygningskonstruktion« (»pozemné stavby«) udstedt af fakultetet for bygningskonstruktion ved det slovakiske tekniske universitet (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) i Bratislava i 1977-1997 (titel: Ing.) — Eksamensbevis for uddannelsen »arkitektur og bygningskonstruktion« (»architektúra a pozemné stavby«) udstedt af fakultetet for ingeniørvæsen ved det slovakiske tekniske universitet (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) i Bratislava siden 1998 (titel: Ing.) — Eksamensbevis for uddannelsen »bygningskonstruktion — specialisering: arkitektur« (»pozemné stavby — špecializácia: architektúra«) udstedt af fakultetet for ingeniørvæsen ved det slovakiske tekniske universitet (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) i Bratislava i 2000-2001 (titel: Ing.) — Eksamensbevis for uddannelsen »bygningskonstruktion og arkitektur« (»pozemné stavby a architektúra«) udstedt af fakultetet for ingeniørvæsen ved det slovakiske tekniske universitet (Stavebná fakulta — Slovenská technická univerzita) i Bratislava siden 2001 (titel: Ing.) — Eksamensbevis for uddannelsen »arkitektur« (»architektúra«) udstedt af kunst- og designakademiet (Vysoká škola výtvarných umení) i Bratislava siden 1969 (titel: Akad. ark. indtil 1990; Mgr. i 1990-1992; Mgr. arch. i 1992-1996; Mgr. art. siden 1997) — Eksamensbevis inden for uddannelsen »bygningskonstruktion« (»pozemné staviteľstvo«) udstedt af fakultetet for ingeniørvæsen ved det tekniske universitet (Stavebná fakulta, Technická univerzita) i Košice i 1981-1991 (titel: Ing.) Alle eksamensbeviser ledsages af: — et godkendelsescertifikat udstedt af den slovakiske arkitektsammenslutning (Slovenská komora architektov) i Bratislava uden specifikation af område eller inden for »bygningskonstruktion« (»pozemné stavby«) eller »landsplanlægning« (»územné plánovanie«) — et godkendelsescertifikat udstedt af den slovakiske civilingeniørsammenslutning (Slovenská komora stavebných inžinierov) i Bratislava inden for bygningskonstruktion (»pozemné stavby«).	
Suomi/ Finland	— Eksamensbeviser udstedt af fakulteterne for arkitektur på de tekniske universiteter og på universitetet i Oulu (arkkitehti/arkitekt) — Eksamensbeviser udstedt af de tekniske højskoler (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt)	1997/98
Sverige	— Eksamensbeviser udstedt af Arkitektskolen under Det Kongelige Teknologiske Institut, af Chalmers Institut for Teknologi og af Det Teknologiske Institut ved Universitetet i Lund (arkitekt, master-grad i arkitektur) — Bevis for medlemsskab af Svenska Arkitekters Riksförbund (SAR), hvis uddannelsen er gennemgået i en stat, der er omfattet af dette direktiv	1997/98
United Kingdom	— Kvalifikationsbeviser for bestået eksamen på: — Royal Institute of British Architects — arkitekturfakulteter eller -afdelinger ved universiteter, polytekniske læreanstalter, »colleges«, akademier (private »colleges«), »Schools of Technology and Art«, som den 10. juni 1985 var anerkendt af »Architects Registration Council« i Det Forenede Kongerige med henblik på optagelse i arkitektregistret (Architect) — certifikat, hvorefter indehaveren har en erhvervet ret til at beholde sin titel som arkitekt i henhold til § 6 (1) a, 6 (1) b eller 6 (1) d i »Architects Registration Act« af 1931 (Architect) — Et certifikat, hvorefter indehaveren har en erhvervet ret til at beholde sin titel som arkitekt i henhold til § 2 i »Architects Registration Act« af 1938 (Architect)	1987/88

▼B

BILAG VII

Dokumenter og certifikater, der kan kræves i henhold til artikel 50, stk. 1

1. *Dokumenter*

a) Bevis for den pågældendes nationalitet.

b) Kopi af kursus- eller uddannelsesbeviser, som giver adgang til det pågældende erhverv, og i givet fald attestation for den pågældendes erhvervserfaring.

De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten kan anmode ansøgeren om at fremlægge dokumentation for den pågældendes uddannelse i det omfang, det er nødvendigt med henblik på at klarlægge eventuelle substantielle forskelle i forhold til den krævede nationale uddannelse i overensstemmelse med artikel 14. Har ansøgeren ikke mulighed for at fremlægge sådan dokumentation, henvender de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten sig til kontaktpunktet, den kompetente myndighed eller et anden relevant organ i hjemlandet.

c) Med hensyn til de i artikel 16 omhandlede tilfælde attestation for erhvervsudøvelsens art og varighed, udstedt af den kompetente myndighed eller det kompetente organ i hjemlandet eller i den medlemsstat, hvorfra den pågældende kommer.

d) Den kompetente myndighed i en værtsmedlemsstat, der gør adgang til et lovreguleret erhverv betinget af, at ansøgeren fremlægger attest for hæderlighed, vandelsattest eller bevis for, at han ikke er under konkurs, og som kan suspendere eller inddrage retten til udøvelse af et sådant erhverv i tilfælde af grov forsømmelse eller skødesløshed i udøvelsen af den pågældende virksomhed eller overtrædelse af straffeloven, skal som tilstrækkeligt bevis for statsborgere fra andre medlemsstater, der ønsker at udøve dette erhverv på dets område, godkende de dokumenter, der er udstedt af de kompetente myndigheder i hjemlandet, og hvoraf det fremgår, at disse krav er opfyldt. Disse myndigheder skal fremsende de krævede dokumenter inden to måneder.

Hvis de dokumenter, der er omhandlet i første afsnit, ikke udstedes af de kompetente myndigheder i hjemlandet, erstattes de af en under ed afgivet erklæring — eller i de medlemsstater, hvor sådan edsaflæggelse ikke anvendes, af en højtidelig erklæring — afgivet af den pågældende for en kompetent retslig eller administrativ myndighed eller i givet fald for en notar eller et statsanerkendt fagligt organ i hjemlandet eller i den medlemsstat, hvorfra den pågældende kommer, som udsteder en attestation med bekræftelse af denne ed eller højtidelige erklæring.

e) Kræver den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten af statsborgerne i dette land dokumentation for fysisk og psykisk sundhed som betingelse for adgang til et lovreguleret erhverv, godkender den som tilstrækkeligt bevis herfor fremlæggelse af det dokument, der kræves i hjemlandet. Såfremt hjemlandet ikke kræver dokumentation af denne art, godkender værtsmedlemsstaten en attestation udstedt af en kompetent myndighed i dette land. De kompetente myndigheder i hjemlandet skal i disse tilfælde fremsende de krævede dokumenter inden to måneder.

f) Hvis den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten som betingelse for adgang til et lovreguleret erhverv af landets statsborgere kræver

— bevis for ansøgerens økonomiske formåen

— bevis for, at ansøgeren er forsikret mod de økonomiske risici i forbindelse med erhvervsansvaret i overensstemmelse med de gældende love og administrative bestemmelser i værtsmedlemsstaten om denne forsikrings nærmere indhold og omfang

godkender medlemsstaten som tilstrækkeligt bevis en attestation herfor, udstedt af banker og forsikringsselskaber i en anden medlemsstat.

2. *Certifikater*

For at lette anvendelsen af afsnit III, kapitel III, i dette direktiv kan medlemsstaterne foreskrive, at ansøgere, der opfylder de opstillede krav til uddannelse, sammen med deres kvalifikationsbevis skal fremlægge et certifikat udstedt af de kompetente myndigheder i hjemlandet, hvoraf det fremgår, at disse kvalifikationsbeviser svarer til de beviser, der er omhandlet i dette direktiv.